Política esportiva i Història social de l'esport a L'Hospitalet de Llobregat (1975-2008)

ALEIX AUGÉ BAILAC

Beca del Museu i de l'Arxiu Municipal de l'Hospitalet
Convocatòria edició 2008

Ajuntament de L'Hospitalet

Museu d'Història de L'Hospitalet

L'Arxiu Municipal de L'Hospitalet

Política esportiva i Història social de l'esport a L'Hospitalet de Llobregat (1975-2008) de ALEIX AUGÉ BAILAC està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 3.0 No adaptada de Creative Commons

A la memòria de Mireia
Tapiador, l'ànima d'aquest treball

1. Introducció *4*

2. Hospitalet de Llobregat (1975-2008) *7*

2.1. Dades socio-econòmiques de L'Hospitalet de Llobregat 7

2.2. L' organització administrativa i dades socio-economiques dels districtes de la ciutat: 8

2.3. Història política de la ciutat 19

2.4. Evolució de la població 20

2.5. Economia 21

3. Evolució dels sistemes esportius locals a Espanya des de la transició fins a l'actualitat. Un model d'anàlisi *21*

4. (1975-1983) L'assentament de les bases de la política esportiva a L'Hospitalet *35*

4.1. Situació de l'esport a nivell polític i social en el tardo franquisme (pla urbanístic-equipaments) 35

4.2. Primer programa d'esports en democràcia: L'esport per a tothom a la ciutat 36

4.3. El Patronat Municipal d'Esports 37

4.4. L'esport escolar com a eix central de la pràctica ciutadana 42

4.5. -El paper de les primeres organitzacions voluntàries i dels clubs 47

5. (1984-1992) Legitimació del sector públic. Consolidació del sistema esportiu a la ciutat *62*

5.1. Política intensiva de construcció d'equipaments esportius 63

5.2. Major varietat de l'oferta esportiva 63

5.3. Intervenció de l'Ajuntament en el teixit associatiu esportiu (Pla de Millora de futbol-CECAFE) 71

5.4. Subvencions, convenis de Cogestió i promoció esportiva 82

5.5. Del PME al OAME 87

6. (1993-2000) Racionalització i externalització de la política esportiva *110*

6.1. L'impacte dels Jocs Olímpics a la ciutat (sub seu olímpica) 110

6.2. De l'OAME a l'Àrea d'Esports 111

6.3. Noves formes de gestió dels equipaments esportius 111

6.4. Aparició d'un nou sector comercial: Eucagest 114

7. (2001-2008) L'esport a L'Hospitalet de Llobregat al Segle XXI *133*

7.1. Emergència de l'esport no organitzat 134

7.2. Reformulant la gestió esportiva 137

7.3. Reestructuració dels equipaments esportius 139

7.4. Política esportiva de la salut 140

8. Bibliografia *160*

1. Introducció

-Origen i Justificació del tema:

Aquest any es celebra el 30º aniversari dels ajuntaments del actual sistema democràtic a Espanya, per tant també de L'Hospitalet de Llobregat. Es fan documentals i noticiaris comentant la tasca que han desenvolupat els ajuntaments durant aquest temps en diversos camps: urbanisme, sanitat o cultura i s'explica com han evolucionat durant aquest temps totes aquestes àrees de la societat. Malauradament sempre, o gairebe sempre, es deixen alguns aspectes en l'oblit, i un d'ells es sens dubte l'esport, no s'explica la política esportiva que han realitzat els diferents consistoris durant aquestes tres dècades, i com ha evolucionat una temàtica tan important com l'esportiva en els nostres municipis.

Per altre banda aquest treball ha procurat donar sortida a la tesis que estava realitzant Mireia Tapiador que tractava aquest tema i que no va poder finalitzar al morir en accident de circulació el 28 de Març de 2005.

-Justificació de la metodologia emprada:

Aquest treball intenta explicar quina ha estat la política esportiva realitzada per l'Ajuntament de L'Hospitalet des de 1a fi de la dictadura el 1975 fins al 2008, i comentar com ha anat evolucionant l'oferta, que inclou els equipaments esportius i les actuacions de les administracions publiques i organitzacions voluntàries i privades i la demanda esportiva de la ciutat, es a dir la pràctica esportiva dels ciutadans de L'Hospitalet de Llobregat.

Per assolir aquest objectiu s'ha emprat una estructura híbrida. Combinar una explicació del sistema esportiu de L'Hospitalet, entès com un sistema obert, composat per diferents parts interelacionades entre si, i que és dinàmic, es a dir que va canviant amb el temps, amb una explicació més narrativa i clàssica. Aquesta estructura que beu de la Història i de la Sociologia, permet una visió més profunda i rica del model esportiu de la ciutat, i aporta una perspectiva diferent que aporta noves informacions i obre interessants línies d'estudi per al futur.

-Fonts utilitzades

Les fonts principals d'aquest treball de recerca han estat per una banda l'estructura i part del marc teòric de la tesis que estava realitzant Mireia Tapiador que tractava aquest tema des d'una perspectiva sociològica i informació de diversos treballs que havia realitzat en el procés d'elaboració de la tesis. Per altre banda s'ha utilitzat documentació oficial consultada a l'Arxiu Municipal com diversos actes i dictàmens tan de l'Àrea d'Esports de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat com del Patronat Municipal d'Esports, memòries dels clubs esportius més destacats de la ciutat i bibliografia especialitzada entre d'altres. Hi ha períodes dels quals no s'ha trobat informació oficial, en alguns casos s'ha fet malbé, en altres encara no està catalogada i en altres com passa en els primers anys (1975-1980), senzillament perquè no en va quedar registre, també hi períodes dels quals s'ha trobat informació però no de certs aspectes (participació esportiva, equipaments etc..). En tots aquest casos s'ha substituït la informació ja sigui mitjançant la recollida d'informació mitjançant entrevistes, com passa en els primers i darrers anys del treball, ja sigui introduint informacions que il·lustrin aspectes concrets, com per exemple la substitució de dades de pràctica esportiva a la ciutat, per la participació en els torneigs més destacats de la ciutat, que també fossin representatives del aspecte tractat.

Concretament el marc d'analisi utlitzat ha estat el següent:
Anàlisi del sistema esportiu municipal:

DEMANDA :

Practicants – Nombre i característiques dels participants i tipus i perfil de la pràctica esportiva

OFERTA:

Equipaments: Estat dels equipaments esportius i relació equipament/espai

Organitzacions: (Estructura, cultura organitzativa, activitats, i interrelacions entre ells)

-Administracions públiques

- Organitzacions voluntàries i clubs més destacats (CN Hospitalet, CB Hospitalet, CD Hospitalet)

-Empreses esportives més destacades

-Organització formal:

El treball té una primera part que es podria definir com el marc historico-teòric, on s'explica el mètode d'anàlisi emprat, i és fa una definició conceptual del que és un sistema esportiu. La segona part del treball, la part central, es l'anàlisi de la política esportiva realitzada per el consistori de L'Hospitalet i de l'evolució de la practica esportiva ciutadana, així com del paper dels principals actors voluntaris i privats, es a dir associacions i empreses esportives i clubs. Aquest anàlisi es fa a partir d'un marc cronològic justificat posteriorment, i que divideix en quatre etapes l'evolució del sistema esportiu de la ciutat duran aquests anys. En cada etapa primerament s'expliquen els punts que s'han considerat mes significatius del que va succeir, en el sistema esportiu, a L'Hospitalet de Llobregat. En segon lloc a partir del marc teòric, posteriorment explicat, es descriu, l'oferta esportiva, per tant com va variant els equipaments esportius de la ciutat, i quines son les actuacions dels agents generadors de l'oferta es a dir les administracions públiques , associacions i empreses esportives i els clubs esportius més representatius (Club Natació Hospitalet, CD Hospitalet i Club Basquet Hospitalet) i les relacions que hi ha entre elles. També es va explicant la demanda esportiva, és a dir, la pràctica esportiva dels ciutadans i els esdeveniments esportius que han assolit una major trascendència al llarg del periode estudiat.

2. Hospitalet de Llobregat (1975-2008)

2.1. Dades socio-econòmiques de L'Hospitalet de Llobregat

Habitants: 266.973
Densitat h/ Km2: 21.374,94
Taxa creixement 07-08: 0,97%
Variació anual de la pobl.: 2.569

L'Hospitalet és la segona població amb més habitants de Catalunya, i està entre les vint primeres de l'Estat, tanmateix ha perdut població en els últims anys, fruit, en part, per l'augment dels preus dels pisos que ha expulsat part de la població.

Estructura de la població

	Total	**homes**	**dones**
0-2	7.907	4.031	3.876
3 a 16	30.999	15.873	15.126
17 a 24	23.403	11.973	11.430
25 a 49	110.893	57.876	53.017
50 a 64	45.957	21.579	24.378
65 a 79	35.836	16.309	19.527
80 i +	11.978	4.151	7.827
	266.973	**131.792**	**135.181**

Edat mitjana de la població 41,19

Nivell d'instrucció del total de la població (cens 2001)

Estudis incomplets 19,41%
Primaris i secundaris 51,88%
Grau mig i superior 20,68%
Diplomatures i llicenciatures 8,04%

Població en edat de treballar 16-64

2008 182.533 68,37 % / total
2001 167.142 69,93 "

Activitat de la població (cens 2001)

Actius: 117.484	**Inactius 121.206**
Ocupats: 103.240	Jubilats incp.: 44.813
Desocupats: 11.936	Escolars i est.: 36.655
busquen 1ª ocup.: 2.308	Feines llar: 27.912
	Altres: 11.826

Afiliats a la seguretat social 3rt. Trim 2008

Assalariats: 77.040
Autònoms: 13.329

Font de les dades: Gabinet d'Anàlisi i Ciutadania. Unitat Prosp. Estadística i Estudis. Ajuntament de L'Hospitalet

2.2. L' organització administrativa i dades socio-economiques dels districtes de la ciutat:

Administrativament, L'Hospitalet es divideix en 6 districtes i 12 barris:

Districte I Barris del Centre, Sant Josep i Sanfeliu
blació
Habitants: 51.959
Densitat h/ Km2: 17.673,13
Taxa creixement 04-05: 0,10%
Variació anual de la població: 51
El districte I que aglutina els barris del Centre, Sant Josep i Sanfeliu és el segon

districte amb major població tan en termes relatius com en relació al seu territori. Els seus 51.959 habitants estan repartits de la següent manera per grups d'edat:

Estructura de la població (cens 2008)

	Total	homes	dones
0-2	1.510	776	734
3 a 16	5.924	3.041	2.883
17 a 24	4.286	2.159	2.127
25 a 49	21.019	10.749	10.270
50 a 64	10.452	4.939	5.513
65 a 79	6.552	3.012	3.540
80 i +	2.216	769	1.447
	51.959	**25.445**	**26.514**

Edat mitjana de la població 41,62

Respecte al nivell d'estudis de la població d'aquest districte s'ha de ressaltar que a l'any 2001 presentava, respecte al conjunt de la ciutat, un índex menor de població amb estudis incomplets i en canvi un major percentatge de població amb estudis superiors, tal i com podem veure en la següent taula:

Nivell d'instrucció de la població major de 10 anys (cens 2001)

Estudis incomplets: 15,23%
Primaris i secundaris: 52,38%
Grau mig i superior: 22,34%
Diplomatures i llicenciatures: 10,05%

Si mirem el percentatge de població que a l'any 2008 estava en edat de treballar trobem que gairebé és del 70%, molt semblant al del conjunt de la ciutat, però ha experimentat un major descens en els últims set anys, concretament, tal com és veu en les següents xifres oficials, el descens ha estat de dos punts i mitg percentuals entre el 2001 i el 2008. La taxa de desocupació d'aquest districte a l'any 2001 era del 11,4%, dins de la mitjana de la ciutat, també destaca l'alt

nombre d'estudiants que tenia aquest districte:

Població en edat de treballar 16-64

2008 36.205 69,68 % / total
2001 35.457 72,23 "

Activitat de la població (cens 2001)

Actius	**25.355**	**Inactius**	**23.672**
Ocupats	22.474	Jubilats incp.	7.931
Desocupats	2.463	Escol. i est.	8.149
Busquen 1ª ocup.	418	Feines llar	5.465
		Altres	2.127

FONT: Ajuntament de L'Hospitalet

Districte II Barris de Collblanc i la Torrassa

Població
Habitants 52.070
Densitat h/ Km2 4.810,53
Taxa creixement 04-05 1,97%
Variació anual de la població 1007

En el districte II que engloba els barris de Collblanc i Torrassa és dona el fet què és el districte amb més habitants i al mateix temps menor densitat de població de tota la ciutat, segons dades oficials de 2008.

Estructura de la població

	Total	homes	dones
0-2	1.533	776	757
3 a 16	5.847	2.917	2.930
17 a 24	4.701	2.415	2.286
25 a 49	22.919	12.014	10.905
50 a 64	7.287	3.434	3.853
65 a 79	6.945	2.990	3.955
80 i +	2.838	970	1.868
	52.070	**25.516**	**26.554**

Edat mitjana de la població 41,06

El districte de Collblanc-Torrassa presentava a l'any 2001 un percentatge lleugerament superior de població amb estudis inclomperts que el conjunt de L'Hospitalet superant els vint punts percentuals. El percentatge de ciutadans amb titulació universitaria també estava lleugerament per sota, tot i que molt poc.

Nivell d'instrucció de la població major de 10 anys (cens 2001)
Estudis incomplets 20,49%
Primaris i secundaris 51,53%
Grau mig i superior 19,80%
Diplomatures i llicenciatures 8,18%

En aquest districte, a diferència del que ha passat en altres zones de la ciutat, ha augmentat el percentatge de ciutadans en edat de treballar. Tanmateix segons les dades del 2008 és el segon districte amb una xifra percentual menor. Com s'observa a les xifres de cada deu persones d'aquests barris n'hi havia mès de tres fora de la franja d'edat en que és legal treballar.

Població en edat de treballar 16-64
2008 35.338 67,87 % / total
2001 27.731 65,02 "

Collblanc Torrassa presentava, añ final de l'any 2008, una xifra de desocupació gairebé un punt percentual per sobre del que presentava el conjunt de la ciutat. Tenia mès de deu mil persones jubliades xifra superior a la mitjana de la ciutat,

fruit de que era una població que presentava una estructura demogràfica amb un important pes de la gent gran.

Activitat de la població (cens 2001)

Actius	**20.014**	**Inactius**	**22.617**
ocupats	17.440	jubilats incp.	10.162
desocupats	2.177	escol. i est.	5.845
busquen 1ª ocup.	397	feines llar	4.522
		altres	2.088

FONT: Ajuntament de L'Hospitalet

barris de Santa Eulàlia

Districte III

Aquest districte presenta una gran densitat de població fruït que l'extensió dels barris de Santa Eulàlia és d'un quilometre i mig aproximadament, on es concentren més de quaranta mil persones:

Habitants 41.520

Densitat h/ Km2 30.306,57

Taxa creixement 04-05 1,05%

Variació anual de la població 430

Estructura de la població

	Total	**homes**	**dones**
0-2	1.224	627	597
3 a 16	5.040	2.571	2.469
17 a 24	3.626	1.869	1.757
25 a 49	17.040	8.631	8.409
50 a 64	8.242	3.980	4.262
65 a 79	4.619	2.103	2.516
80 i +	1.729	580	1.149
	41.520	**20.361**	**21.159**

Edat mitjana de la població 40,63

Al districte de Santa Eulàlia menys del 15% de la població, a l'any 2001, no tenia cap estudi, i un 10% tenia alguna titulació universitària. Per tant era un districte que presentava un major nivell d'estudis que la mitjana de la ciutat:

Nivell d'instrucció de la població major de 10 anys (cens 2001)

Estudis incomplets 14,62%

Primaris i secundaris 50,78%

Grau mig i superior 24,50%

Diplomatures i llicenciatures 10,10%

Fruit del procès d'envelliment de la població s'ha reduit en gairabe un punt i mitg percentual la població en edat de treballar, tot i aixi al 2008 el percentatge era dels més alts dels districtes de L'Hospitalet

Població en edat de treballar 16-64

2008 29.266 70,49 % / total

2001 26.585 71,90 "

A Santa Eulàlia hi havia, a l'any 2001, més població activa que inactiva. Dins la població inactiva destacaca el baix nombre de jubilats i en canvi l'alt nombre d'estudiants. La xifra de desocupació d'aquest barri era de les més baixes de la ciutat, un 11%.

Activitat de la població (cens 2001)

Actius	**19.096**	**Inactius**	**17.763**
ocupats	16.987	jubilats incp.	5.737
desocupats	1.775	escol. i est.	6.628
busquen 1ª ocup.	334	feines llar	3.783
		altres	1.615

FONT: Ajuntament de L'Hospitalet

barris de la Florida i les Planes

Districte IV

Població

Habitants 46.338

Densitat h/ Km2 7.922,50

Taxa creixement 04-05 1,40%

Variació anual de la població 640

Estructura de la població

	Total	homes	dones
0-2	1.463	735	728
3 a 16	5.476	2.834	2.642
17 a 24	4.361	2.226	2.135
25 a 49	19.654	10.523	9.131
50 a 64	6.792	3.260	3.532
65 a 79	6.419	2.840	3.579
80 i +	2.173	803	1.370
	46.338	**23.221**	**23.117**

Edat mitjana de la població 40,62

Als barris de la Florida i Les Planes, una de cada quatre persones, a l'any 2001, no tenia cap tipus d'estudi finalitzat i menys d'un 6% tenia titulació universitària

Nivell d'instrucció de la població major de 10 anys (cens 2001)

Estudis incomplets 24,40%

Primaris i secundaris 52,10%

Grau mig i superior 17,74%

Diplomatures i llicenciatures 5,76%

A l'any 2008 aquests barris presentaven el menor percentatge de població en edat de treballar de tota la ciutat, el qual havia experimentat un retrocés de practicament quatre punts en els últims set anys:

Població en edat de treballar 16-64

2008 29.266 63,16 % / total

any 2001 26.123 67,20 "

A Florida i Les Planes a l'any 2001 hi havia més de 2.500 persones en situació d'inactivitat que actius. El percentatge de gent desocupada era del 13% aproximadament, per sobre de la mitjana de la ciutat.

Activitat de la població cens 2001 Vehicles 07

Actius	**18.157**	**Inactius 20.692**	
Ocupats	15.801	jubilats incp.	8.253
desocupats	1.921	escol. i est.	5.568

busquen 1ª ocup.	435	feines llar	4.930
		altres	1.941

FONT: Ajuntament de L'Hospitalet

Districte V barris de Pubillas Cases i Can Serra

Pubilla Cases-Can Serra te la població bastant dispersa, fruit de que és un dels districtes de major extensió.**Població**

Habitants 41.340

Densitat h/ Km2 5.428,57

Taxa creixement 04-05 0,94%

Variació anual de la població 383

Estructura de la població

	Total	**homes**	**dones**
0-2	1.272	645	627
3 a 16	4.756	2.438	2.318
17 a 24	3.721	1.895	1.826
25 a 49	17.329	9.094	8.235
50 a 64	6.508	3.039	3.469
65 a 79	5.900	2.713	3.187
80 i +	1.854	638	1.216
	41.340	**20.462**	**20.878**

Edat mitjana de la població 41,09

El nivell educatiu de la població d'aquest districte està lleugerament per sota de la mitjana de la ciutat ja que presenta una major proporció de ciutadans sense cap estudi finalitzat,un 5% mes, i una menor proporció de ciutadans amb titulació universitaria, un punt i mitg percentual.

Nivell d'instrucció de la població major de 10 anys (cens 2001)

Estudis incomplets 23,46%

Primaris i secundaris 51,44%

Grau mig i superior 18,55%

Diplomatures i llicenciatures 6,55%

En aquests barris, proporcionalment parlant, ha augmentat la població en edat de treballar en més d'un punt porcentual, xifra lleugerament superior a la que presenta la ciutat de L'Hospitalet en el seu conjunt.

Població en edat de treballar 16-64

2008 29.266 70,79 % / total

2001 25.521 69,43 "

Aquest districte presentava un 12,8% de desocupació a l'any 2001 xifra superior a que tenia L'Hospitalet en aquell moment.

Activitat de la població cens 2001

Actius	**17.472**	**Inactius**	**19.245**
ocupats	15.230	jubilats incp.	7.290
desocupats	1.832	escol. i est.	5.005
busquen 1ª ocup.	410	feines llar	4.771
		altres	2.179

FONT: Ajuntament de L'Hospitalet

Districte VI barris de Bellvitge i de El Gornal

Habitants 33.746

Densitat h/ Km2 6.113,41

Taxa creixement 04-05 0,17

Variació anual de la població 58

Estructura de la població

	Total	**homes**	**dones**
0-2	905	472	433
3 a 16	3.956	2.072	1.884
17 a 24	2.708	1.409	1.299
25 a 49	12.932	6.865	6.067
50 a 64	6.676	2.927	3.749
65 a 79	5.401	2.651	2.750
80 i +	1.168	391	777
	33.746	**16.787**	**16.959**

Edat mitjana de la població 42,35

El nivell d'instrucció d'aquest districte s'hauria de situar com a terme mig dins de la ciutat, presentant en els dos extrems, estudis incomplets i diplomatures i llicenciatures petites variacions respecte als valors generals de la ciutat.

Nivell d'instrucció de la població major de 10 anys (cens 2001)

Estudis incomplets 19,10%

Primaris i secundaris 52,98%

Grau mig i superior 20,96%

Diplomatures i llicenciatures 6,96%

Un dels trets més signifactius de l'estructura demogràfica d'aquest districte és que a part de ser el districte amb un percentatge major de població en edat de treballar, aquest ha experimentat un augment molt significatiu en els ultims anys.

Població en edat de treballar 16-64

2008 29.266 86,72 % / total

2001 25.725 74,18 "

Lligat amb el punt anterior, aquest districte presenta un baix nombre de població jubilada, i a més es dels pocs casos on , per molt poc, hi havia més població en siutació activa que inactius.

Activitat de la població cens (2001)

Actius	**17.390**	**Inactius**	**17.217**
ocupats	15.308	jubilats incp.	5.440
desocupats	1.768	escol. i est.	5.460
busquen 1ª ocup.	314	feines llar	4.441
		altres	1.876

FONT: Ajuntament de L'Hospitalet

Al marge de la divisió administrativa, el Ple municipal va aprovar el 7 de febrer del 2002 la creació de Granvia L'H, el districte econòmic de L'Hospitalet que té 303 hectàrees de superfície compreses entre els districtes III i VI.

Figura 1: Mapa administratiu de l'Hospitalet de Llobregat

L'Hospitalet de Llobregat pertany a la comarca -divisió administrativa realitzada per la Generalitat amb agrupacions de municipis pròxims amb certes característiques comuns-, del Barcelonès, la més petita i, al mateix temps, la més poblada de tota Catalunya. D'aquesta manera, comparteix comarca amb els municipis de Barcelona, Badalona, Santa Coloma i Sant Adrià. Aquests, junt a altres municipis propers com Esplugues o Cornellà, formen l'àrea central de l'anomenada primera corona metropolitana.

Amb la capital de Catalunya, Barcelona, s'estableix un lligam territorial de continua urbanització i, amb ella, comparteix importants vies de comunicació: la Ronda de Dalt (B-20); la Ronda Litoral (B-10); el Cinturó Litoral (N-II); la Gran Via (B-17); la carretera de Collblanc (N-340); les línies de RENFE de Vilanova-Aeropuerto i Vilafranca; les línies 1 i 5 del metro; i els Ferrocarrils de la Generalitat que arriben a Plaça Espanya, amb un subterrani realitzat al 1985 que pot considerar-se una de les obres més importants d'aquest període (Camós i Santacana, 1997).

2.3. Història política de la ciutat

Dins del marc temporal d'aquest estudi, del 1975 al 2008, podem situar molts aspectes de la vida política espanyola, catalana i pròpies de la ciutat que ens permeten entendre la seva evolució. Així doncs, un dels fets més importants per al dia a dia d'un municipi, fou l'arribada de la democràcia als ajuntament després de de les primeres eleccions municipals al 3 d'abril de 1979.

Es fa inevitable les referències a alguns anys anteriors a on succeïren aspectes a tenir en compte com el final del règim franquista al 20 de novembre de 1975 amb la mort de Francisco Franco –cap de l'Estat Espanyol durant quasi 40 anys-. Dintre del període de l'anomenada transició, a Espanya es celebraren les eleccions generals de 1977, l'aprovació en referèndum de la vigent Constitució Espanyola al 6 de desembre de 1978, les eleccions generals de l'1 de març de 1979, l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya l'11 de setembre de 1979), a més de les ja anomenades primeres eleccions municipals al 1979.

Aquestes últimes donaren el triomf, a L'Hospitalet, al Partit Socialista de Catalunya (PSC) de Juan Ignacio Pujana amb 12 consellers i 11 del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC) de Paco Candel. S'establí un acord entre ambdós partits de tal forma que l'alcaldia quedà en mans de Pujana, situant a Robert González, del PSUC, com a conseller d'esports (Plaza, 2002).

Al 20 de març de 1980 se varen realitzar les primeres eleccions autonòmiques de Catalunya, amb el triomf de la coalició Convergència i Unió (CiU) que atorgà la presidència de la Generalitat a Jordi Pujol, substituint a Josep Tarradellas. En 1983 se realitzen les segones eleccions municipals democràtiques, con victòria por majoria absoluta del PSC, y que situa a un membre d'aquest, Amadeu Juan, com a ponent d'esports deportes.

A l'ajuntament de L'Hospitalet gairebé no hi ha hagut canvis polítics. El PSC revalidà la majoria absoluta de 1983 a les eleccions de 1987, 1991, 1995, 1999, 2003 i 2007. Els canvis si que foren presents a l'alcaldia, ja que al maig de 1994 Pujana deixa el càrrec, sent assumit per Celestino Corbacho qui fou, durant molts anys primer tinent alcalde, aquest va ser substituït el 18 d'abril del 2008 per l'actual alcaldessa Núria Marin i Martinez. També es produïren canvis en la ponència d'esports, on l'any 1990 Amadeu Juan deixa l'ajuntament, produint-se uns mesos de transició, durant els quals l'alcalde assumeix les competències; de 1991 a 1999 el càrrec és ocupat per Josep

Baliu, fins el moment conseller de Joventut; i des de 1999 assumeix el càrrec Antonio Bermudo, que fins llavors era el conseller del districte de Bellvitge (Jiménez, 1998).

2.4. Evolució de la població

Actualment, L'Hospitalet de Llobregat, és la segona ciutat de Catalunya en nombre d'habitants. I ho és des dels anys 60 a causa de dues grans arribades migratòries, la primera fou de 1920 al 1930; i la segona de 1950 al 1970), les quals produïren l'arribada de població de Múrcia, Aragó i València durant els anys 1920-1930; i d'Andalusia, Extremadura, Galícia durant el període de 1960-1970 (Vila, 1990).

Aquest procés, ha fet que la composició de la població sigui molt diversa. Als anys seixanta i setanta la ciutat va augmentar la seva població d'una forma imparable, el que va produir una fort especulació del sòl juntament amb un desordre urbanístic, el qual encara es pateix actualment. Barris com abans Bellvitge, Can Serra o El Gornal, varen viure una gran transformació, passant de ser terrenys amb masies i horts, a ser autèntics polígons de blocs d'habitatges, altíssims i sense els equipaments necessaris.

El cens de 1981 va arribar al seu punt màxim de la població de la ciutat amb una xifra de 295.073 habitants. Des de llavors fins a l'actualitat s'ha produït una continua perduda de població, aquest descens es compartit amb la resta de ciutats de l'àrea central de la primera corona metropolitana.

Algunes de les causes d'aquest descens poblacional poden ser:

- El fi de l'arribada a la ciutat de gent d'altres zones d'Espanya, fins i tot, s'ha donar el cas de possibles retorns a la Comunitat Autònoma d'origen.

- El fort descens de la tassa natalitat juntament a l'augment de l'esperança, ha produït un increment notable de l'edat mitja de la població de L'Hospitalet.

- La relació qualitat-preu dels pisos, origina el trasllat d'habitants a poblacions més allunyades, dins de la pròpia primera corona metropolitana -poblacions de les comarques del Garraf i del Baix Llobregat-, o de la segona corona –poblacions de les comarques del Vallès Occidental i Vallès Oriental-, a on també hi ha una major disponibilitat de sòl i d'oferta residencial, a més d'una millor qualitat ambiental.

En aquest fenomen de reubicació de la població juga un paper decisiu tant les millores produïdes en les infrastructures viàries (A-16, autovia del Llobregat) i en el transport (que asseguren els desplaçaments a l'àrea central de Barcelona); com la descentralització territorial de l'activitat econòmica.

2.5. Economia

Podem parlar de descentralització a causa de l'existència de sòl industrial a millor preu en localitats fora de l'àrea central. En referència a aquest tema, cal esmentar que L'Hospitalet es manté, des de 1986, com la segona ciutat de Catalunya en nombre de llocs de treball.

Disposa d'un sector primari molt reduït -limitat a la zona agrícola de La Marina, pròxima al río Llobregat-, i una base econòmica industrial que en els últims anys ha augmentat notablement el sector terciari, especialment de les activitats dedicades als serveis a les empreses. Aquest procés de terciarització, iniciat a la dècada dels anys vuitanta amb la reestructuració i reconversió de la indústria local. Un clar exemple d'això fou la reconversió de la vella fàbrica tèxtil la "Farga" en un modern complex d'oci i serveis. També es disposa d'una valuosa reserva de sòl per a activitats econòmiques en el nou districte anomenat Granvia L'H Districte Econòmic, una zona al sud de la ciutat, a on ja s'ha instal·lat, per exemple, l'ampliació de la Fira de Barcelona (Plaza, 2002)[1].

3. Evolució dels sistemes esportius locals a Espanya des de la transició fins a l'actualitat. Un model d'anàlisi

Segons Mireia Tapiador[2] un sistema esportiu és una realitat dinàmica que necessita d'un marc teòric per al seu estudi "*Estudiar la evolución reciente del deporte en España supone afrontar un reto de gran complejidad. A partir de 1975 tuvieron lugar tantos cambios y tan profundos en nuestra sociedad que, si no se encuentra un modo de sistematizarlos, el relato de nuestra historia deportiva puede convertirse en un aglomerado de informaciones desordenadas que impida ver los trazos esenciales que la han caracterizado.*

Así, del mismo modo que quien se dispone a pintar un cuadro debe realizar previamente un esbozo, si queremos entender la realidad en sus aspectos esenciales –la evolución del deporte en nuestro caso–, hemos de perfilar el "esbozo teórico" que nos ayude a entenderla y darle sentido". En

[1] Aquesta part s'ha extret de la tesis que estava realitzant Mireia Tapiador.

l'article precisament s'ofereix un marc d'analisi per estudiar l'evolució d'un sistema esportiu local de 1975 a 2008. Tal i com explica l'autora "*El modelo se inspira, en parte, de la teoría de sistemas, pero no la reproduce íntegramente ni tampoco se basa exclusivamente en ella. Esta teoría ha servido sobre todo para concebir, en primer lugar, los sistemas deportivos locales como un todo cuyas partes están íntimamente relacionadas de modo que, si hay cambios en alguna de ellas, las restantes se ven afectadas. Y, en segundo lugar, para identificar los componentes de un sistema y valorar cuáles eran útiles para el propio objeto de estudio. Ahora bien, esta teoría parece insuficiente para dar cuenta de toda la realidad deportiva local. Por ello, se ha recurrido a otras creando así un marco teórico multidisciplinar mediante el cual se pueda explicar la complejidad del fenómeno objeto de estudio. Así mismo, el modelo se basa enuna investigación empírica sobre la evolución del sistema deportivo en L'Hospitalet de Llobregat, localidad vecina a Barcelona*". Gracias a ella, en el curso del texto se van dando ejemplos que ilustran los comentarios realizados en torno al modelo.

Dinàmica i components dels sistemes esportius locals

Tal i com s'afirma a l'article "*Podemos entender la sociedad como un conjunto de objetos –cosas– creados, influidos y en continua interrelación con sujetos. Entendemos por objetos, los roles, normas, creencias, actitudes, intenciones, preferencias, instituciones, estructuras, etc., que son producto de los sujetos quienes, a su vez, son transformados por la existencia de estos objetos (Navarro, 1996). Es decir, hay una constante dependencia entre objeto y sujeto"*.

En aquest s'explica que l'origen de la inter-relació va començar a ser utilitzada als anys 20 del segle passat per Bertalanffy, que afirmava:*"Puesto que el carácter fundamental de la cosa viviente es su organización, la investigación usual de procesos y elementos individuales es incapaz de ofrecer una explicación completa de los fenómenos vitales. Dicha clase de investigación no nos informa sobre la coordinación de partes y procesos. A mi juicio, los intentos de encontrarle fundamentación a la biología teórica apuntan a un cambio radical del mundo. A esta nueva visión, considerada como método de investigación, llamo 'biología organísmica' y, en cuanto intento explicativo, 'la teoría de sistemas del organismo'"* (1986:140).

A partir d'aqui es varen configurar les bases de la teoria dels sistemes *"Su propuesta era innovadora en el ámbito de la Biología, fue ampliamente aceptada y, posteriormente, sentó las*

[2] Tapiador, Mireia. (2008). Evolución de los sistemas deportivos locales en España desde la transición hasta la actualidad. Un modelo de anàlisis. A Cultura, Ciencia, Deporte, 3 (9), 155-160.

bases de la teoría de los sistemas aplicada a diversas ciencias. Si el término cosa viviente mencionado por Bertalanffy es substituido por el de entidad organizada –grupos sociales, personalidad,...– se puede ver cómo la teoría de sistemas es aplicable a cualquier área de conocimiento. De este modo, el dicho aristotélico según el cual el todo es más que la simple suma de las partes cobra de nuevo vigencia después de haber sido ignorado durante mucho tiempo".

Seguidament s'explica com es pot aplicar aquesta teoria a les ciències locals i especificament a un sistema esportiu local, "*Luhmann considera que un sistema es "un conjunto de elementos que mantienen determinadas relaciones entre sí y que se encuentran separados de un entorno determinado" (Luhmann, 1997:18).*

De este modo, cuando hacemos referencia a un sistema deportivo local, hemos de considerar el concepto de sistema como un conjunto de elementos –objetos y sujetos, complejos en sí mismos– que interrelacionan entre ellos. Dicha interrelación supone la existencia de una interdependencia entre los elementos, de modo que si alguno de éstos es modificado, el conjunto del sistema lo será también.

Así, por ejemplo, si se construyen nuevas instalaciones y se lleva a cabo un adecuado programa de promoción, es posible que haya cambios en las actitudes de las personas que practican deporte o que algunas se inicien por primera vez al mismo.

Así, los objetos (instalaciones y programas) han afectado a los sujetos (personas que practican deporte).El estudio Un programa local para el desarrollo del deporte de Rossi Mori (1981) representa un claro ejemplo de la aplicación de la teoría de sistemas al estudio de los sistemas deportivos locales.

Para el autor, un sistema deportivo puede interpretarse como un conjunto integrado de varios componentes básicos (personas, organizaciones deportivas y espacios) que, a su vez, se sustentan en elementos complementarios (empresas patrocinadoras, AMPAS, servicios municipales no deportivos...) de modo que, en su conjunto, presentan un equilibrio dinámico. Además, los sistemas sociales se caracterizan por tener una gran complejidad. Para Luhmann la complejidad es definida como "la sobreabundancia de relaciones, de posibilidades, de conexiones, de manera que ya no sea posible plantear correspondencia biunívoca y lineal de elemento con elemento" (1997:16). Para que el análisis de esta complejidad no se convierta en un caos, es necesario identificar los aspectos esenciales de la realidad que se desea estudiar. Así, Luhmann sugiere que todo sistema consta de

estructuras y procesos, los cuales se requieren mutuamente ya que la estructuración es un proceso y los procesos se dan en las estructuras.

En lo que respecta al sistema deportivo local se sugiere que la estructura está formada por la oferta y la demanda. La primera se subdivide, a su vez, entre organizaciones y equipamientos (instalaciones y otros espacios de práctica deportiva). La demanda, por su parte, la forman quienes practican deporte (practicantes). Hay una gran dependencia entre los elementos que componen la estructura. Así, como ya comentábamos en un párrafo precedente, los practicantes están influidos por las organizaciones y los equipamientos y éstos lo son a su vez por los primeros. Hay un condicionamiento mutuo. La estructura evoluciona –hay procesos– porque, según Luhmann, forma parte de un sistema autorreferente en el sentido que establece una relación fundamental con su entorno. Es el entorno el que ayuda a caracterizar y a definir el sistema. Además, todo sistema es abierto, es "un sistema que intercambia materia con el medio circulante, que exhibe importación y exportación, construcción y degradación de sus componentes" (Bertalaffy, 1976; cfr. Gascó, 2003:112). La interacción entre el sistema y el entorno hace que el propio sistema deba organizarse frente a nuevas transformaciones que vienen provocadas por la influencia del entorno. De ahí que los sistemas deportivos locales sólo se puedan entender si tenemos en cuenta el entorno más amplio en el cual se han desarrollado. En el curso de su historia, surgen condiciones de posibilidad que dan lugar a una nueva etapa. Un caso bastante paradigmático a este respecto sería el modo como la organización de los Juegos Olímpicos de Barcelona' 92 afectó a muchos sistemas deportivos locales, sobre todo los de las ciudades próximas a la ciudad organizadora y que, de un modo u otro, tuvieron cierto protagonismo en el desarrollo de los mismos".

Un exemple de l'influencia de l'entorn lligada a l'autonomia de l'ens seria el fet que "*un cambio en las directrices de las subvenciones para la construcción de nuevas instalaciones deportivas puede hacer variar los modos de hacer de los ayuntamientos interesados en las mismas. Así, muy al principio de la transición, se concedían subvenciones con pocos requisitos. Ante la constatación de que se construía mal y que, a continuación, las instalaciones no se podían mantener, se hizo obligatorio el seguimiento de las normas NIDE (Normativa sobre las Instalaciones Deportivas y para el Esparcimiento) –o las que fueron publicando posteriormente las diversas comunidades autónomas– en los proyectos arquitectónicos y, poco tiempo después, la realización de un plan de gestión mediante el cual se demostrara la viabilidad del proyecto. Estos requisitos impuestos por organizaciones supralocales afectaron a las dinámicas de los ayuntamientos e impusieron nuevos modos de hacer ya que, de lo contrario, no hubieran conseguido las subvenciones que solicitaban. Sin embargo, aunque influido por el entorno, el sistema se diferencia respecto a éste y tiene*

autonomía propia, ya que de otro modo no tendría sentido hablar del concepto de autorreferencia. El mantenimiento del límite con el entorno representa el mantenimiento del sistema. De hecho, el límite establecido entre el sistema y el entorno no representa un impedimento para la interdependencia entre ambos. Hay interdependencias en el interior del sistema y de éste con el entorno.

Por ello, y debido a que el sistema tiene autonomía propia, a la hora de estudiar un sistema deportivo local, además de tener en cuenta las influencias del entorno, será preciso mirar las particularidades propias porque lo local tiene singularidades respecto a lo general. Así, resumiendo, las sucesivas etapas del análisis histórico realizado serán debidas a las interrelaciones entre las partes del sistema y las de éste con el entorno. En resum "*el análisis del sistema deportivo local debe ser abordado en su globalidad (sistema) tanto desde una perspectiva sincrónica (estructuras) como diacrónica (procesos)*.

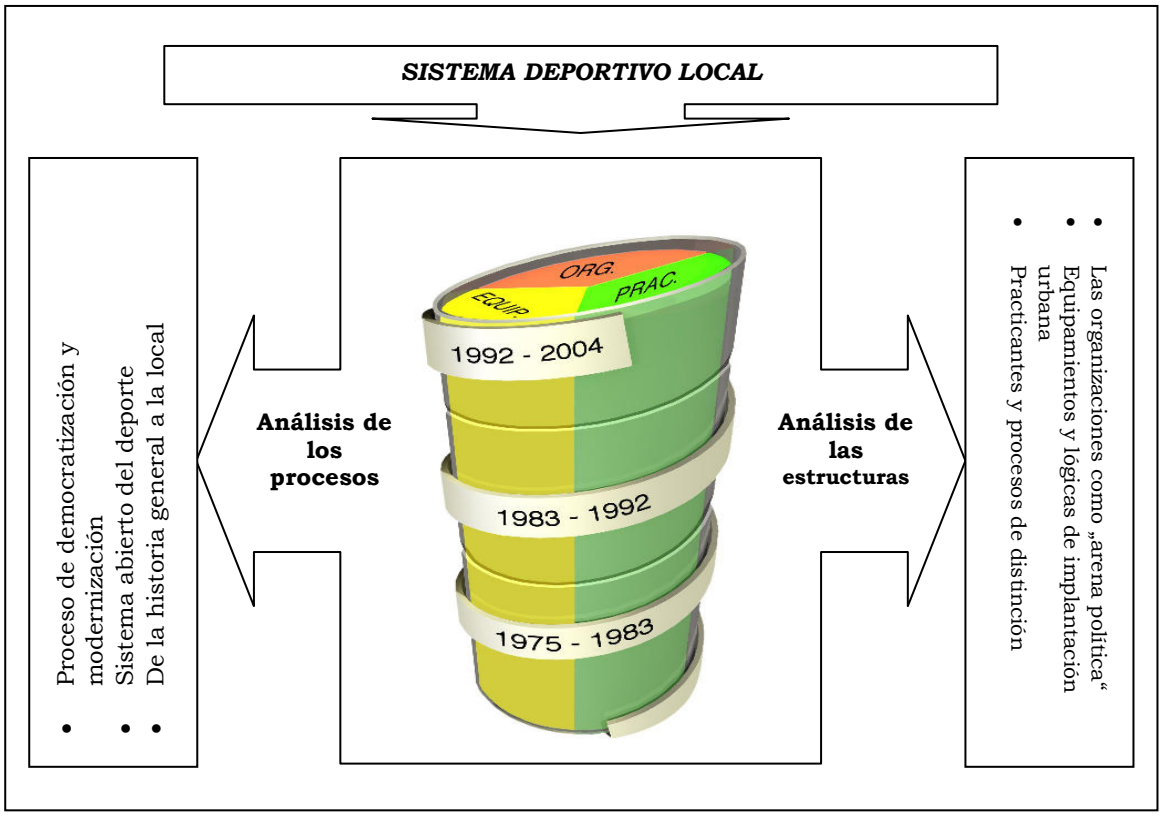

Figura 2 Model per a l'estudi d'un sistema esportiu local (ORG: Organitzacions; EQUIP: Equipaments; PRAC: Practicants). Font: Mireia Tapiador

El model d'anàlisi

Les etapes[3]

La primera etapa (Puig i Zaragoza, 1994) comença amb l'inici de la transició i va finalitzar amb la celebració de les segones eleccions municipals democràtiques al 1983. Les característiques d'aquest primer període es poden resumir en els quatre punts següents:

1. Liquidació d'anteriors estructures.
2. Construcció d'un nou estat de dret.
3. Participació ciutadana.

Durant els anys previs a 1975, trobem les següents característiques

1. Desenvolupament urbà i industrial sense que l'estat fos capaç de regular les conseqüències d'aquest procés.
2. Les ciutats van créixer sense plans d'ordenació urbana.
3. Els sindicats oficials como un apèndix del poder i no defensaven les peticions de la millora de qualitat de vida dels treballadors.
4. Els partits polítics no estaven legalitzats.
5. Hi havia dèficits en equipaments (manca d'escoles, hospitals, instal·lacions esportives, infraestructura urbana, etc.)
6. Reivindicacions per part de les associacions privades, partits polítics i sindicats en la clandestinitat, creant plataformes col·lectives, donant una gran importància a la participació ciutadana.

Com a reacció a la ineficàcia de l'estat en temps anteriors, es va reivindicar l'obligació dels poders públics per donar resposta a les necessitats de la població pal·liant els dèficits existents en aquell moment.

Als textos legals, aprovats durant aquells anys, (Constitució, Estatuts d'Autonomia...), es va donar èmfasi al papel que el sector públic havia exercit en la consecució de la millora de la qualidad de vida de la població.

En todes les esferes de l'Estat (Govern Central, comunitats autònomes, diputacions i ajuntaments) es potencien els departaments específicament dedicats a l'esport (si ja existien amb anterioritat, aquests no tenien importància). Es van augmentar els pressupostos destinats tant per l'Administració Central como pels governs locals.

S'ha de considerar el context: sanitat, serveis socials, ensenyament, cultura, esports i joventut, que també manifiesten un creixement. Construcció d'instal·lacions esportives. S'apunten les grans tendències que caracteritzaran el període següent.

En etapes anteriors el sector privat havia tingut més protagonisme que el sector públic en la construcció d'instal·lacions, a partir d'aquest moment la tendència canvia. Entre els ajuntaments, els organismes públics i les autoritats educatives construieixen moltes de les instal·lacions d'aquest període.

Al 1980 són publicades les normes NIDE (*Normativa sobre Instalaciones Deportivas y para el Esparcimiento*). A la llei de l'esport de 1980, hi destaca una major intervenció del sector públic en l'esport..

La promoció de l'esport pateix canvis transcendentals especialment en l'esport per a tothom. Es realitzen programes per a la majoria, en la major part d'ocasions es duu a terme mitjançant els ajuntamients que reben ajudes financeres d'institucions supralocals. Contracten a personal per a tal fi d'acord amb entitats de les localitats (acords de gestió mixta) subvencionant les activitats d'aquestes.

L'increment de l'activitat esportiva i del conjunt dels serveis personals, genera l'aparició d'un cos de tècnics especialitzats en la seva promoció. Aquests adquireixen un pes específic en l'Administración pública (sobretot la municipal), es converteixen en els mediadors entre la població i els poders públics.

Les estructures municipals es consideraven poc àgils per donar resposta ràpida a les necessitats

[3] Aquesta part del treball està extreta de la tesis que realitzava Mireia Tapiador.

esportives i no garantitzaven la participació ciutadana en la presa de decisions, és per això que en molts llocs s'opta per la creació de patronats esportius o estructures similars. Com a conseqüència d'aquestes fórmules, sorgeix la *Ley Reguladora de Bases del Régimen Local* a l'abril de 1985: *"Las formas, medios y procedimientos de participación no podrán en ningún caso menospreciar las facultades de decisión que correspondan a los órganos representativos regulados por la ley"*. Els patronats o similars, contaven amb la participació ciutadana, i significaven: "un mermar la autonomía del poder político en las tomas de decisiones de la actuación pública".

Uns poders públics que troben l'espai que el marc legal els assignava. *La segunda etapa (1983-1992) es la de la lenta recomposición de la sociedad civil y la consolidación de las estructuras del Estado.* Els ajuntaments (institucions públiques) assumeixen la responsabilitat de garantitzar l'accès a l'esport a tota la població, clarificant les competències de les institucions: *Consejo Superior de Deportes*, comunitats autònomes, diputacions i ajuntaments. A més, s'estableixen les formes de relació amb els clubs i les associacions esportives.

Les principals inversions es dirigeixen cap a la construcció d'instal·lacions esportives como a conseqüència del dinamisme de les institucions públiques. Qui les construeix a Espanya? el 28% els ajuntaments, el 25% els centres escolars i el 2% altres agents públics (*Consejo Superior de Deportes*, comunitatss autònomes, etc.). Els ajuntaments i els centres docents, contribueixen parcialment en la financiació. També és responsabilitat d'ajuntaments i autoritats docents el fet de proporcionar el terreny, assumir la iniciativa dels projectes i dur-los a terme.

Es comencen a construir les instal·lacions olímpiques a partir del 17 d'octubre de 1986. Hi ha una iniciativa per a racionalitzar i controlar les actuacions de construcció d'instal·lacions amb la realització del *Censo Nacional de Instalaciones Deportivas* (CENID).

Amb la Llei de 1990, el decret sobre federacions de l'època de Romà Cuyàs i la *Ley Reguladora de Bases de Régimen Local* (llei no esportiva), es consolida la situació d'aquest període. Es regulen les formes de clubs i associacions esportives existents. Els clubs professionals són transformats en societats mercantils i han de donar compte de qualsevol empresa (són anomenats ents de promoció esportiva).

Es posen en marxa un seguit d'iniciatives públiques en la promoció de l'esport d'alt nivell i l'esport per a tothom acompanyades per un esforç en la formació de tècnics per l'esport, creant-se escoles i cursos organitzats per institucions públiques i privades).

S'ofereix un suport a la investigació en l'esport, en relació amb Barcelona'92, creant-se el Pla Nacional d'Investigació i Desenvolupament que asigna, entre 1986 i 1992, 400 milions de pessetes. També el *Consejo Superior de Deportes*, les comunitats autònomes, beques i encàrrecs, per part dels ajuntaments i diputacions, de projectes concrets a professionals, amb l'objectiu de conèixer les problemàtiques dels seus municipis. A més es convoquen premis concedits per altres entitats (caixes, bancs...). Com a conseqüència de tot això sorgeixen associacions científiques.

Hi ha una manca de planificació urbanística, de rendibilitat econòmica de gestió (política de gestió d'instal·lacions o de programes de promoció esportiva) així com una expansió i impactes ecològics que l'esport ha realitzat en el medi natural.

Els Jocs Olímpics serien el punt d'inici d'una terçera etapa *"En estudios sobre historia del deporte suele considerarse que 1992 vuelve a marcar un período de inflexión debido a la influencia de los Juegos Olímpicos de 1992"*.

A partir de 1992 es va iniciar "*una nueva etapa en que las políticas deportivas racionalizan sus procedimientos de gestión, las organizaciones del deporte se diversifican y el deporte irrumpe en la esfera pública como un producto de consumo que comienza a incrementar su peso en la economía de los sistemas deportivos locales. Como se puede ver en la figura, la diferenciación por etapas no es exacta sino que voluntariamente se han establecido fronteras imprecisas entre cada una de ellas. Sin duda hay momentos en que se producen las condiciones para iniciar una nueva. Sin embargo, ello tiene lugar de modo progresivo y no de repente. Además, cada realidad local puede haber sido distinta y, en consecuencia, haberse transformado más o menos rápidamente. La figura pretende reflejar esta circunstancia*".

Finalment es pot establir una última etapa que començaria amb l'entrada del nou segle i que vindria marcat per un cert abandonament de l'aposta total per externalitzar els serveis esportius i per tant un cert retorn per a la gestió directa, així com el foment de l'esport dins l'Estat del benestar com a part d'una política de salut integral. Tot això ha anat acompanyat de l'emergència de l'esport no organitzat a l'aire lliure, d'una població que manifesta un alt grau de consciència de l'importància

de l'esport i l'activitat física.

Anàlisi de les estructures

Acompanyant la teoria dels sistemes el marc d'anàlisi s'acompanya d'altres fonts. L'anàlisi es basa en tres estructures: organitzacions, equipaments i practicants "*Siguiendo a Heinemann (1999) hay que considerar cuatro tipos de las mismas* (organitzacions) *: voluntarias, públicas, comerciales y "no organizaciones". Las primeras, también llamadas "sin ánimo de lucro" o "asociativas", surgen de la iniciativa ciudadana y su fortaleza se mide por su capacidad de independencia en relación con el resto de organizaciones tanto públicas como comerciales. Las públicas tienen la responsabilidad de ofrecer servicios a la comunidad, sobre todo a aquellos sectores más necesitados. Las comerciales o "con ánimo de lucro" sirven a una parte de la demanda –aquella que puede afrontar los costos– y se desarrollan a medida que el deporte se convierte en producto de consumo; su importancia en el ámbito de las ofertas deportivas ha aumentado en los últimos tiempos. Por último, la "no-organización" se refiere a aquellas personas que practican por su cuenta, sin estar vinculadas a ningún tipo de organización, pero que sus actividades requieren de intervenciones tales como acondicionamiento de espacios públicos, preservación del medio ambiente, provisión de infraestructuras de apoyo (merenderos, tiendas de material…) etc. Por tanto, el primer paso a realizar cuando se analizan las organizaciones deportivas es ver de qué tipo son y en qué momento se fundan, teniendo como referencia las etapas propuestas. Una vez identificados los tipos de organizaciones, y para poder hacer un análisis interno de las mismas, se propone abordarlas entendiéndolas como una arena política (Porro, 1997). Se entiende por este concepto el espacio social en el marco del cual intervienen los actores mediante alianzas, rivalidades y conflictos de liderazgo (Porro, 1997:21).*

Una organització es pot definir com "*un ente dinámico que se desarrolla mediante la interacción de personas que se unen para alcanzar un objetivo pero que también se pelean y se enfrentan. Lo mismo ocurre con las relaciones entre los distintos tipos de organizaciones. En un artículo específicamente dedicado a esta cuestión, se ha elaborado una propuesta de variables e indicadores que traducen empíricamente esta perspectiva teórica (Tapiador, 2003). Gracias a la misma es posible conocer la vida interna (estructura organizativa, tamaño, cultura…) de las*

organizaciones y las relaciones existentes entre cada una de ellas. El análisis de los equipamientos –sobre todo el de las instalaciones deportivas convencionales– (segundo componente de la oferta en el sistema deportivo local) deberá realizarse considerando sus lógicas urbanas de implantación territorial. Esta lógica suele venir determinada por los precios del suelo y las disponibilidades financieras del sector público. En un estudio prospectivo realizado en L'Hospitalet de Llobregat pudo observarse que la mayor parte de la inversión pública posterior a la transición se concentraba en un área determinada donde había sido posible comprar suelo destinado a equipamientoscolectivos (Tapiador, 2001). Por ello, la distribución territorial de los equipamientos –deportivos, en el caso que se analiza– no es, probablemente, la más apropiada en cuanto a distancias de todos los barrios de la ciudad, sino la única posible debido a los condicionantes que se mencionan. Cada sistema deportivo local puede tener características distintas al respecto; es preciso indagar en ellas. Además, también debe tenerse en cuenta la capacidad inversora del sector privado comercial o asociativo, los cuales, en caso de ser importantes, también generan una trama de instalaciones que es necesario evaluar.

Por último, se sugiere no centrar el estudio de quienes practican (practicantes) únicamente desde el punto de vista demográfico; es decir, analizar su composición según edades, sexo, niveles de ingresos y categorías socio-profesionales. Además de este primer recuento, tiene mayor interés analizar los procesos de distinción entre colectivos (Bourdieu, 1991; Defrance, 1995) ¿Hay procesos de apropiación de una actividad por parte de un grupo social? ¿Hay procesos de distinción dentro de una de ellas? ¿En qué medida los capitales económicos y culturales son condicionantes de la disposición de los practicantes en el espacio de las posiciones sociales? La respuesta a estas preguntas enriquece el estudio de la demanda deportiva yendo más allá de una simple aproximación descriptiva.

Anàlisi dels processos

Tal i com afirma l'article "*Para analizar los procesos que se han dado en las estructuras de los sistemas deportivos locales, conviene comenzar por los efectos de los procesos de modernización y democratización en las mismas. Aunque en 1975 se iniciara un proceso de transición hacia un nuevo Estado de Derecho, el proceso democratizador no se hizo por el simple hecho de haber aprobado, por ejemplo, la Constitución de 1978. La consolidación de una sociedad democrática es resultado de un proceso que, según Kraus y Merkel (1998), pasa por los siguientes niveles de consolidación: el primero es el constitucional, según el cual se regulan las estructuras; eso es la Jefatura del Estado, el Gobierno, el Parlamento, el Poder Judicial y el sistema electoral. El*

segundo nivel es el de la consolidación representativa. Se refiere sobre todo a los partidos, federaciones y grupos de interés. El tercer nivel es el de la consolidación de los comportamientos de los actores políticos "no oficiales" o con capacidad de veto. Se trata de que estos actores (Ejército, grandes propietarios, capital financiero, patronal, movimientos radicales…) acepten realizar sus objetivos y satisfacer sus intereses en el marco establecido en los niveles anteriores. Por último, el cuarto nivel es el de la consolidación de la sociedad civil. En una democracia consolidada la sociedad civil es capaz de actuar contra imposiciones abusivas que se puedan derivar de los niveles antes mencionados. También es una sociedad capaz de auto organizarse en federaciones y grupos de interés para llevar a cabo iniciativas. A efectos explicativos, los cuatro niveles se presentan de modo muy diferenciado aunque en la realidad se dan interdependenciasy simultaneidades entre ellos. Sin embargo, sí que es cierto que en su instauración hay una cierta cronología y el nivel que más cuesta que se consolide es el cuarto, el del asentamiento de la sociedad civil. Según este punto de partida no se puede esperar que, por ejemplo, en los inicios de la transición las organizaciones voluntarias estuvieran plenamente consolidadas. Les faltaba un marco de actuación, una tradición de ejercicio del derecho de asociación, etc. En cambio, es probable que el liderazgo de las organizaciones públicas, recientemente creadas y legitimadas por el nuevo marco legal, sea mayor y que la presencia significativa de las comerciales sólo se dé en la última etapa. Éste parece ser el proceso acaecido en L'Hospitalet. Esta ciudad creció vertiginosa y desordenadamente con las oleadas inmigratorias de los años 60. A finales del franquismo había grandes carencias en todos los ámbitos (infraestructuras, equipamientos escolares, sanitarios, deportivos…) y surgieron movimientos vecinales importantes para denunciarlas y, en la medida de lo posible, hacerles frente. En la medida de lo investigado hasta ahora, las asociaciones deportivas no tenían el protagonismo que fueron adquiriendo años más tarde. En cambio, con las primeras elecciones democráticas, el ayuntamiento asumió grandes responsabilidades en el sector deportivo y, sobre todo, en los momentos iniciales fue motor de muchas iniciativas. Progresivamente, se contó con la colaboración del movimiento asociativo, se apoyó su desarrollo llegando a una fórmula de gestión mixta del sector deportivo que también se ha dado en otros municipios. Posiblemente este proceso es la traducción en los sistemas deportivos locales de las etapas de democratización y modernización a las que se refieren Kraus y Merkel. Es importante, por tanto, analizar este proceso en cada una de las realidades que se desee estudiar. Puede ayudar a entender la mayor o menor madurez del sector deportivo asociativo, las interacciones entre las organizaciones públicas, comerciales y asociativas, el porqué de la dinámica de cada una de ellas, etc.

Además de la influencia de circunstancias políticas y económicas que hemos comentado en los párrafos anteriores, también hay que tener en cuenta la progresiva complejidad del sistema

deportivo, que se ha ido dando a medida que se creaban las condiciones que lo han hecho posible: mejora de las condiciones de vida de la población, aumento de la individualización y diversificación de los estilos de vida, culto al cuerpo, acceso al deporte de colectivos muy diferenciados tanto en cuanto a la edad, como al sexo, la procedencia social y geográfica, etc. Para poder dar cuenta de ella se sugiere adoptar la perspectiva propuesta por Puig y Heinemann (1991) según la cual el sistema deportivo ha evolucionado de un sistema cerrado a uno abierto compuesto de varios modelos, cada uno de los cuales tiene interdependencias distintas con otros sistemas sociales. Estos modelos son: competitivo, espectáculo, instrumental y expresivo; las características de practicantes, sus motivaciones, organizaciones… varían en cada caso. En la figura 2 se representa esta idea. Según este criterio, cabe suponer que en los inicios de la transición el sistema deportivo respondía a las características de un sistema cerrado, mientras que, con el paso del tiempo, el sistema ha ido adquiriendo complejidad y los distintos modelos mencionados han ido cobrando mayor presencia y autonomía entre sí. Por tanto, en el análisis del proceso evolutivo de los sistemas deportivos locales, es menester observar si se ha dado esta evolución de sistema cerrado a sistema abierto y examinar cómo equipamientos, organizaciones y practicantes han ido cobrando las características de un modelo u otro.

És important matisar, però, que sempre hi ha les especificitats locals *Las dos propuestas anteriores han sido verificadas por Puig et al. (2003) en el desarrollo del sistema deportivo en el ámbito estatal español. Ahora bien, cuando se analizan realidades locales, nunca se puede olvidar que lo local no es una simple reproducción de lo general. Así, la realidad local puede ser muy diferente de la general porque, en tanto que sistema autónomo, puede generar situaciones específicas que difieran de las tendencias generales*.

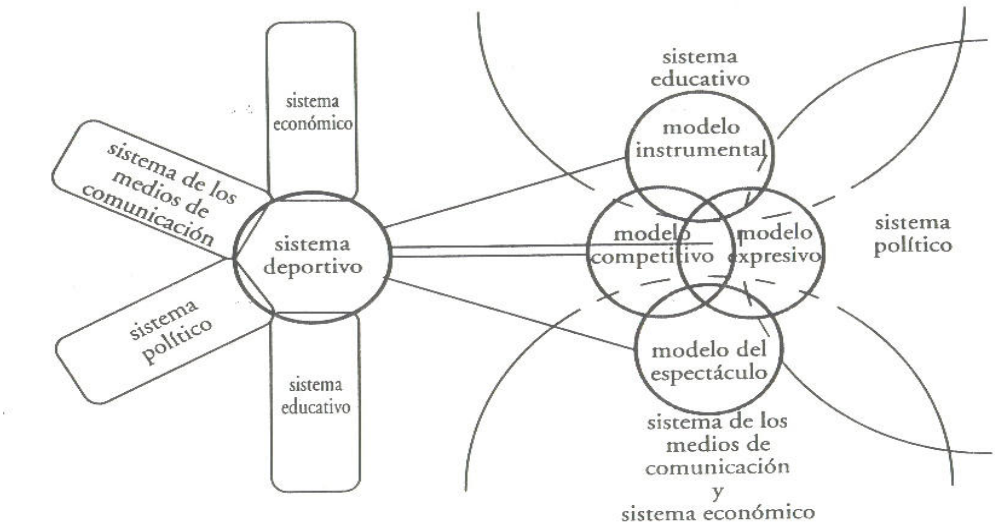

Figura 3 El sistema obert de l'esport. Font: Puig.N, Heinemann K. 1991.

4. (1975-1983) L'assentament de les bases de la política esportiva a L'Hospitalet

Durant aquests anys com ja he explicat abans es varen anar aprovant els distints textos legals (Constitució Espanyola,Estatut d'Autonomia, Llei de l'esport etc..) que configuraren el marc juridico-polític de l'esport a l'Estat, a Catalunya i a als municipis, i per tant, també a l'Hospitalet.
Aquests canvis anaren acompanyats de la celebració, l'any 1979, de les primeres eleccions municipals del vigent règim democràtic que configuraren un govern de coalició PSC-PSUC, deixant a mans del Partit Socialista Unificat de Catalunya, la regidoria d'esports. Poc després, al 1980 es redactà el primer programa d'esports democràtic que tingué com a pilar principal la direcció del Patronat Municipal d'Esports, creat el 1974 per Francesc Codina.

Els trets principals a nivell socio-politic de l'esport al municipi, foren la gran construcció d'equipaments esportius, complicada per el "caos" urbanístic heretat del franquisme, que dificultava l'ubicació de equipaments en determinades zones de la ciutat, i a nivell de participació ciutadana, la base varen ser els diversos grans actes esportius organitzats a la ciutat, i sobretot els Jocs Escolars celebrats des de 1977, amb una participació clarament creixent durant aquest període.

4.1. Situació de l'esport a nivell polític i social en el tardo franquisme (pla urbanístic-equipaments)

Els precedents de l'esport per a tothom a Espanya els podem trobar als anys 70 amb l'emergència d'una societat civil cada vegada més consolidada. Això fou possible com a conseqüència dels canvis socio-econòmics i l'obertura general del país a tot tipus d'influències socials i culturals (Pérez-Díaz, 1996).

L'establiment d'una mentalitat esportiva es va anar estenent per les diferents capes socials, les quals veien la pràctica esportiva com un element educador[4] i com a font de salut. Aquest fet influí notablement en la creació de les primeres instal·lacions esportives d'importància, construïdes, gràcies als esforços d'un pobre sector públic representat per algunes diputacions i ajuntaments.

Com a mostra d'això varen sorgir les primeres iniciatives[5] amb l'objectiu d'estimular i promoure la pràctica esportiva entre els ciutadans i ciutadanes, fent d'ella una necessitat social (Santacana, 1998).

Encara i així, els recursos econòmics existents durant els anys 60 no varen permetre una millora dels que, els autors Andrés i Delgado (1995), denominen serveis públics de segon ordre: cultura, joventut, esports, etc.; pel contrari dels serveis de primer ordre: aigua, sanitat, educació, etc.

Segons Vila (1990) l'ensenyament, les obres públiques i la sanitat quedaven al marge de les possibilitats d'actuació dels municipis malgrat les carències que es patien en aquests àmbits. Això fou a causa que les despeses de les administracions locals representaven, únicament, una inversió total d'entre el 2 i el 10% dels recursos estatals. Així doncs, les carències pressupostàries varen repercutir en el progrés dels municipis.

4.2. Primer programa d'esports en democràcia: L'esport per a tothom a la ciutat

El primer programa d'esports a L'Hospitalet en el vigent règim democràtic, aprovat l'any 1980, recollia el dret a l'esport dels ciutadans reconegut per la constitució de 1978 i l'emmarcava com el motor de la política esportiva municipal [6] *"La pràctica de l'esport és un dret que tot ciutadà té per al desenvolupament de la seva personalitat. El reconeixement d'aquest dret serà el principi de tota la nostra política esportiva. Des de l'Ajuntament impulsarem la pràctica de l'esport ja que considerem que com a factor de salut, d'equilibri personal i com a font de plaer, constitueix un element notable d'enriquiment de l'individu , tant a nivel personal com col·lectiu*".

També s'afirmava la necessitat de donar suport al teixit associatiu *"durant l'any vinent ajudarem a promoure un ampli moviment esportiu que faciliti la pràctica esportiva al màxim nombre de ciutadans, donant el màxim suport a les Agrupacions Esportives dels barris, escoles o centres de treball i ajudant a crear-ne allí on no n'hi hagin"*.

Aquest primer programa tenia una marcat tó polític, fruit del context històric d'aquest, i transpira

[5] La campanya "Contamos Contigo" promoguda pel que fou director de la *Delegación Nacional de Deportes*, Juan Antonio Samaranch, és un exemple d'això. Per a més informació veure: Santacana, 1998.

[6] Àrea de Cultura, Ensenyament i Esports Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat. (1980). *Programa d'Esports 1.980.* L'Hospitalet de Llobregat: Àrea de Cultura, Ensenyament i Esports Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

nitidament la ideologia del partit que gestionava l'Àrea d'Esports aquell moment, el PSUC,que feia el següent anàlisi socio-històric de l'esport "*Les classes dominants han donat suport sempre a l'esport espectacle, amb la seva política alienant han propiciat l'esport negoci, la pràctica privada de l'esport. Els clubs privats, amb les seves tarifes impedeixen l'entrada dels treballadors i de les classes populars*.

La manca d'equipaments esportius a l'Hospitalet és una bona prova d'aquesta política nefasta.

Per altre banda la historia de l'esport, té unes reminiscències polítiques de la passada foscor. ¿En quines mans estava l'esport, hem democratitzat les federacions, les Delegacions del Consell Superior d'Esports, etc."

La declaració d'intencions acavaba amb el seguent objectiu *"Un ajuntament democràtic, un ajuntament d'esquerres, té l'obligació de posar tots els seus esforços per canviar aquesta situació per a fer recobrar a l'esport el lloc que li correspon en la formació de l'individu i de la societat, l'esport no pot ésser el problema darrer numero X, l'esport i la seva pràctica es un dret que hem d'assolir".*

Finalment es definia el paper del PME (Patronat Municipal d'Esports) *"Dependent de la Ponència, hi ha el Patronat Municipal d'Esports que és l'encarregat de tirar endavant la política esportiva que l'Ajuntament li marqui. Per la seva importància el considerem el capítol I d'aquest programa.*"

El pilar bàsic del primer programa d'esports del vigent règim democràtic era el Patronal Municipal composat per els seguents punts:

4.3. El Patronat Municipal d'Esports

El llavors Regidor Francesc Codina, va començar a posar les bases de la política esportiva actual l'any 1974 amb la creació del PME (Patronat Municipal d'Esports) . Aquest patronat un dels primers de l'estat es fonamentava en l'idea de que fos un organisme que gestionés totes les instal.lacions municipals de la ciutat

Dos anys més tard, al 1976, es va crear una estructura més moderna, mitjançant la divisió en tres arees: Els serveis compostos per l'Escola esportiva municipal, el Servei Municipal d'Educació Física i Esportiva, i dues subseccions organització de cursets esportius d'estiu i activitats d'esport per a tothom.

Aquesta va ser la base de futures estructures municipals durant força temps amb l'afegit d'un nou apartat dedicat a l'organització dels jocs escolars, que va acabar esdevenenint l'activitat central del Patronat en els següents anys, concretament el primer programa del patronat municipal d'esports, sota un ajuntament democràtic, va ser el següent:

a)- Activitats esportives:

SEMEFE (Servei Escolar Municipal d'Educació Fisica Escolar) i SEMNE (Servei Escolar Municipal de Natació Escolar):

Aquests dos serveis, el servei d'educació física i el de natació, establerts des de l'instauració del patronat municipal davant de l'inexistencia de professorat especialitzat i insuficiència d'instal.lacions esportives, s'ofereien a tots els centres escolars, o sigui, que no es feia distinció entre l'ensenyament privat i l'estatal, encara que a la pràctica només el feien servir les escoles privades, ja que presentava dos grans problemes per a l'estatal,el fet que s'impartien en hores lectives i que no eren gratuits.

Es parlava d'aconseguir una major participació dels Centres Estatals i sobretot dels que no tenien instal·lacions esportives, previ convenis amb la inspecció escolar i amb les A.P.A

Escola Municipal Esportiva:

Aquest era un servei destinat als alumnes amb edat escolar (de 6 a 14 anys), en horari extra-escolar. Es separava en dos blocs:

-Educació Física de base per alumnes/as de 6 a 10 anys.
-Especialitats esportives (Bàsquet, atletisme, futbol-sala, natació, judo, handbol i gimnàstica esportiva) per a alumnes/as de 10 a 14 anys.

Curset de natació per alumnes d' EGB:

El primer pas perquè els Centres Estatals tinguessin un accés a les activitats de l'Ajuntament, va ser que varen iniciar aquell any un curset de natació d'una durada de 25 sessions, per tal que tots els alumnes de 1º de EGB puguessin fer aquest curset. Es va establir que per a l'any següent (1981-82) es tornaria a impartir a 1º d'EGB i a 2º , per als alumnes que aquell any cursaven 1º.

Per al curs 80-81 s'haurien d'utilitzar les instal·lacions cedides del Club Natació Hospitalet, ja que les piscines dels dos poliesportius eren insuficients.

Amb aquest curset es pretenia que en 8 anys passessin per les piscines municipals tots els alumnes d'EGB dels Centres Estatals.

Cursets específics de natació:

Aquest curset era bimensual, obert a tothom i es feia en les hores que no perjudicaven els cursets de natació per a EGB.

Servei públic de natació:

Els dies laborables , menys a les hores lectives, les piscines estaven obertes al públic, i els dissabtes estaven obertes tot el dia, i els diumenges i festius, fins al migdia.

En els mesos de juliol i agost, totes les piscines estaven obertes al públic, per aconseguir aquest darrer plantejament es va haver de negociar amb el personal del PME (Patronat Municipal d'Esports), la possibilitat de fer torn de vacances.

Programes de manteniment físic:

Estaven destinat als adults majors de 20 anys d'ambdós sexes i es feien dos dies a la setmana des de les 21h. a les 22:30h. Constava de la pràctica de gimnàstica per al manteniment físic i es dividia la classe en dues parts, una de preparació física, i l'altre de pràctica de l'esport.

Club d'atletisme:

Amb la col·laboració d'alguns monitors es va proposar portar endavant un Club federat per a la pràctica d'atletisme. No es tractava de fer un club privat, sinó de cobrir una greu deficiència que hi havia d'aquest esport a la ciutat. Aquesta secció estava oberta a totes les persones interessades en aquest esport, sense limitació d'edat o sexe.

L'èxit de les curses populars footing etc.. els hi feia preveure que a l'Hospitalet hi havia moltes persones interessades a poder practicar l'atletisme en totes les seves facetes.

Programes juvenils (15-20 anys):

Es parlava d'un buit en aquesta franja d'edat,Estava en estudi crear aquest programa per oferir la possibilitat de practicar diverses especialitats esportives en esplai o club esportiu

b)- Jocs escolars

Estaven configurats en dues etapes:

- Ensenyament
- Competició (no mimetitzar competicions d'adulta, premiar mes participació i menys importància al guanyador)

Els primers esports veren ser : Futbol-Sala, Bàsquet, Tennis-Taula, Natació, Escacs, Cross, l'organització va anar a càrrec del cap de serveis, de la comissió organitzadora i del consell de competició i els jocs es celebraren a les instal.lacions municipals i del C.N Europa i C.N Pau Casals, així com a les escoles estatals.

c)- Politica de construcció d'equipaments esportius

Nova creació:

Es parlava de canviar la política de construcció d'equipaments basada en no tenir en compte el cost que representava el seu manteniment, i llavors per evitar aquest cost es cedien sense conveni o amb un conveni que impedia la utilització popular o el control de l'Ajuntament. S'afirmava que la voluntat de la ponència era posar al servei de la ciutat tots els equipaments municipals, sense que això impedís la utilització d'aquests equipaments per part de Clubs privats o d'èlit.

Control:

S'afirmava que tots els equipaments municipals havien d'estar controlats per l'Ajuntament, especialment pel Patronat, per tal d'assegurar una utilització plena i parla de la possibilitat de signar convenis amb les entitats esportives per assolir aquesta fita.

Manteniment:

El PME es feia càrrec del manteniment de les instal·lacions, fruit del funcionament, mitjançant la neteja o les petites reparacions que s'havien d'anar realitzant, i també es feia una tasca de prevenció mitjançant revisions periòdiques de les instal·lacions.

Utilització:

Es volia sensibilitzar a la població, per tant es va decidir gravar tota utilització amb una petita tarifa econòmica per cobrir una part dels costos de manteniments.

Finalment es important comentar que s'establien els següents punts com a conclusions del primer PME sota control democràtic:

- Necessitat de portar a terme l'Assemblea de l'Esport de la que havia de sortir el Consell Municipal de l'Esport i els Consells de Barri
- Promoció de l'esport mitjançant la Setmana de Divulgació- Jornada Olímpica Popular
- Presencia dels esports minoritaris
- Campanyes especials de promoció de l'esport per a les dones
- Realitzar cinema esportiu mitjançant la col·laboració amb el Patronat Municipal de Cultura
- Consideració dels disminuïts físics i psíquics, tenir en compte aquests sectors de població per a futures instal·lacions
- Segona cursa popular, aquest cop organitzada per l'Ajuntament i el Patronat amb col·laboració de diverses entitats
- Durant el 1980 fer un Pla d'Equipaments Esportius a 3 anys vista i que tingui en compte les zones més deficitàries.
- Localització de terrenys i aconseguir Pressupost especial de subvencions per acollir-se a les ajudes de les diverses institucions
- El següent pla del any següent realitzar un pla immediat i de petit cost (pistes de petanca,

finalitzar les obres dels camps municipals, pista d'atletisme a les Planes i sobretot no deixar cap solar municipal sense porteries o cistelles de bàsquet

Pressupost:

El Patronat disposà d'un pressupost de 190 milions dels quals 129 van anar destinats a personal,i 26 a consums. Si hi sumem el cost de manteniment de les instal·lacions, només en productes de neteja va ser de dos milions, podem concloure que les possibilitats d'actuació del Patronat estaven marcades pel pes de les partides de personal i manteniment d'instal·lacions. L'activitat principal del Patronat eren els Jocs Escolars i aixi quedava reflexat també en els pressupost municipal.

El pressupost de la ponència d'esports era de 3.686.886 de pessetes que es van destinar a la organització del XIV Gran Premi Internacional de Marxa Atlètica , a la Cursa Popular i a subvencions a entitats, sent totes aquestes activitats organitzades i gestionades des del Patronat.
El pressupost d'Esports representava el 5% del pressupost total de l'ajuntament, concretament l'aportació municipal va ser de 160 milions de pessetes completades amb els ingressos per taquillatge,i l'ús d'instal·lacions i subvencions.

4.4. L'esport escolar com a eix central de la pràctica ciutadana

L'esport escolar com a tal neix amb l'arribada de la democràcia, i es constitueix en un dels pilars de la pràctica esportiva del periode Criz Plaza a "Los juegos escolars de L'Hospitalet" explica els seus orígens "*en la temporada 1977-78 no se habló de organizar unos Primeros Juegos Escolares, sino que no es hasta los Juegos de la temporada 1981-82 en la que encontramos documentación en la que se habla de la organización de los Quintos Juegos Escolares. Con anterioridad a 1977 se realizaron competiciones de ámbito escolar, básicamente con centros privados, bajo el control de la Organización Juvenil Española (OJE), uno de los instrumentos de la burocracia franquista, dependiente de la poderosa Secretaría General del Movimiento. Con el desmembramiento del sistema franquista desaparece la OJE y desde 1977 a 1980 es la Diputación de Barcelona la que comienza a organizar la competición entre escuelas, bajo el título de Jocs Sant Jordi (Juegos Sant Jordi). En esos años, en 1976, el Ayuntamiento de L'Hospitalet crea el Patronato Municipal de Deportes (PMD), y colabora con la Diputación en la organización de esos Juegos, destacando la labor de Quico Carbonell, uno de los responsables* del PMD.

També explica com va anar passant de mans la gestió dels Jocs *"A partir de lo que sería la IV edición, en 1980, las competencias de los Juegos Escolares son asumidas por la Direcció General de l'Esport de la Generalitat (DGE), puesto que el artículo 9.29 del Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprobado en 1979, confiere a la Generalitat de Catalunya la competencia exclusiva sobre deporte. La DGE divide el territorio catalán en una serie de "ámbitos de competición" comarcales, que se corresponde, en su mayoría, con el mapa de comarcas elaborado por la Generalitat. Al cargo de estos ámbitos de competición se nombran unos consejos comarcales del deporte, también llamados c.c. del deporte escolar. La comarca del Barcelonès, con más de la mitad de población de toda Catalunya en esos momentos, queda dividida en tres consejos comarcales del deporte: Barcelona capital (el llamado Consell de l'Esport Escolar de Barcelona o CEEB), el del Barcelonès Nord (municipios de Badalona, Santa Coloma de Gramenet y Sant Adrià del Besòs) y del Barcelonès Sud (L'Hospitalet de Llobregat). La DGE divide la competición en cuatro fases: local (afecta al municipio), comarcal (afecta a todo ámbito de competición comarcal), territorial (afecta a toda la provincia) y nacional (afecta a toda la comunidad autónoma de Catalunya), y cede la organización de la fase comarcal a cada uno de esos consejos comarcales del deporte"*.

La participació als Jocs escolars[7]:

No hi han dades oficials de la participació en els jocs escolars fins l'any 1979, és a dir fins a l'arribada dels ajuntaments democràtics, i als primers anys, l'evolució de la participació va ser la següent :

Participants dels esports majoritaris:

	1979-80	1980-81	1981-82	1982-83
Cross	892	1.883	1.988	3.907
Futbol-sala	966	1.785	2.265	3.257
Basquet Femení	445	780	1.065	1.270

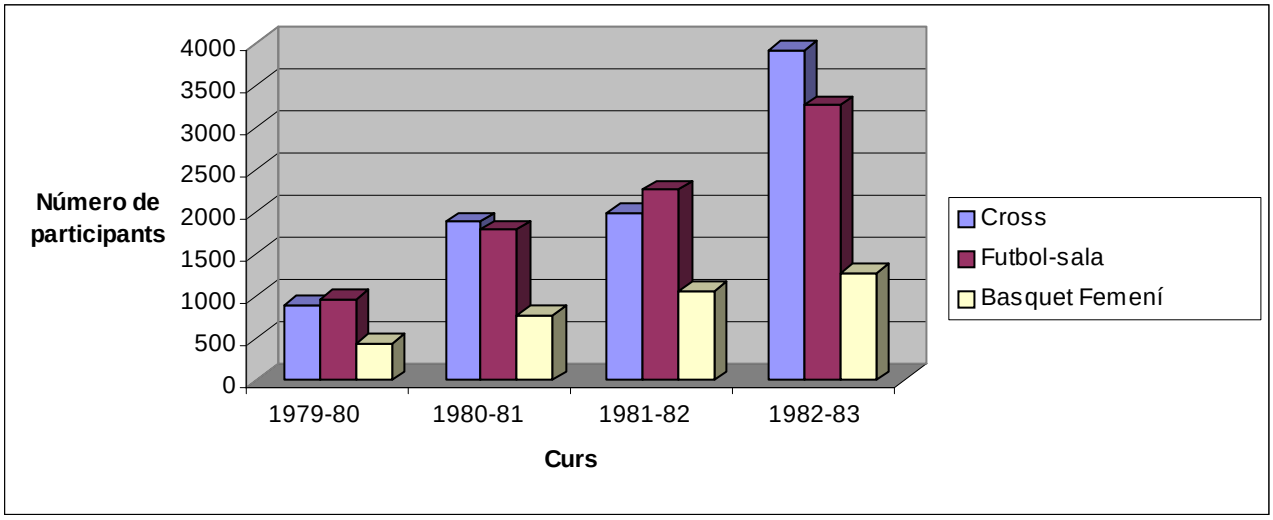
FONT: Patronat Municipal d'Esports

Figura 4: Dades de participació dels esports majoritaris als Jocs Escolars de l'Hospitalet (1979-1983)

[7] Patronat Municipal d'Esports. (1983). *VI Jocs Esportius Escolars L'Hospitalet. Memòria d'activitats Curs 82-83.* L'Hospitalet de Llobregat: Patronat Municipal d'Esports.

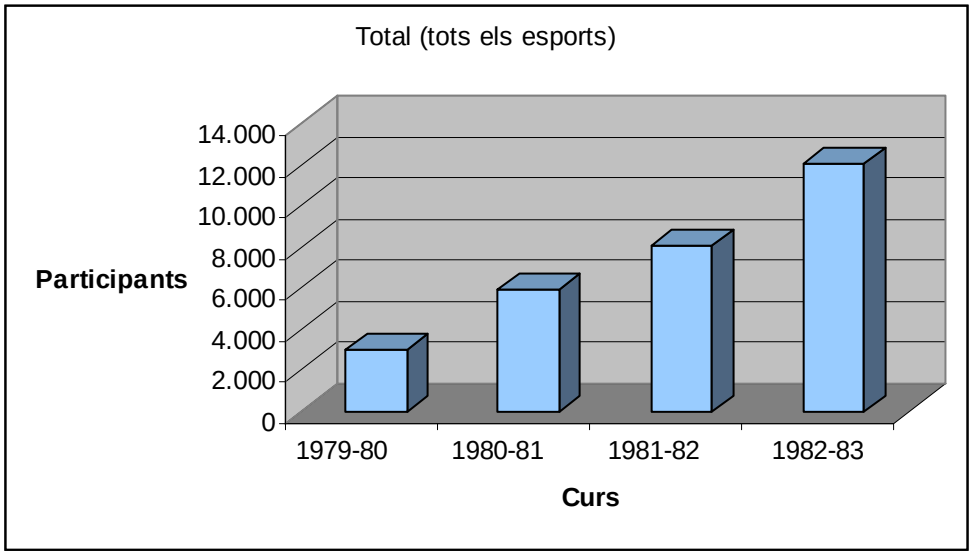
	1979-80	1980-81	1981-82	1982-83
Total (tots els esports)	2.986	5.903	8.064	12.079
Creixement en percentatge de la participació		(+75.2%)	(+51.1%)	(+33.2%)

Figura 5: Dades de la participació als Jocs Escolars de l'Hospitalet (1979-1983)

FONT: Patronat Municipal D'Esports

Figura 6: Gràfic del número de participants dels esports amb més participació als Jocs Escolars (1979-1983)

Font: Patronat Municipal d'Esports

Figura 7: Gràfic de la participació en els Jocs Escolars (1979-1983)

Com es pot comprovar en els primers anys d'esport escolar hi va haver un constant augment de participació, mutiplicant-se per quatre el nombre d'alumnes inscrits en quatre anys, superant els

10.000 alumnes el curs 1982-83.

El cross i el futbol-sala varen ser clarament els esports amb més participació de la ciutat en aquest periode, al final es va consolidar en primer lloc el cross degut en part al ressó de l'esport en els medis locals, i al fet que es feien proves a tots els barris de la ciutat. A nivell femeni destacà el basquet que va triplicar la participació en cinc anys.

També s'ha de destacar, durant aquests anys, el creixement de participació dels Escacs que varen passar, de 33 a 120 alumnes inscrits,fruit, en gran part, de la creació de les escoles d'iniciació i del bàsquet masculí que va passar de 269 a 735 participants, en aquest cas, el progressiu creixement, gairabé es triplica en tres anys, ve donat per un major nombre de tècnics, per les escoles d'iniciació esportiva, i finalment també per la pujança dels equips d'elit que feien ressó de l'esport.

Respecte al grau de participació en els diferents districtes les xifres son les següents[8] :

% de participació per districtes

	1979-80	1980-81	1981-82	1982-83
D.I	27,52%	21,18%	23,41%	24,41%
D.II	6,24%	5,25%	3,20%	7,14%
D.IV	22,05%	24,03%	18,63%	21,14%
D.V	17,21%	14,72%	12,19%	10,91%
D.VI	20,67%	24,76%	28,29%	19,43%
Altres poblacions	-	-	-	0,60%

Figura 8 Evolució del % de participació dels diferents districtes de la ciutat als Jocs Escolars (1979-1983)

D.I

Aquest districte va ser el més constant en el seu augment de participació, tot i que no es produeixen en nombres absoluts grans augments, la progressió va ser constant.

És un districte que tenia una participació de l'escola pública d'un 68%, les altres escoles públiques, que no participaven, eren de nova creació. En canvi en l'escola privada tenia una participació de només el 45%, condicionada pel fet que les escoles privades tenien més problemes per participar degut al problema de falta de pistes esportives.

[8] Patronat Municipal d'Esports. *Curs 84-85 Programes i Activitats Esportives Escolars (Recull de dades)*. (1985). L'Hospitalet de Llobregat:Patronat Municipal d'Esports

D.II

En els tres primers anys el seu índex de participació va experimentar descensos del 1 i del 2% degut al fet que era el barri amb menys escoles públiques, i d'aquestes només dos hi participaven, ja que les altres eren de nova creació.

Tot i així, s'ha de comentar el canvi que hi va haver en l'últim any d'aquesta etapa, provocat per l'esforç de dos centres públics Col·legi Públic Eugeni d'Ors i Col·legi Públic Ramon y Cajal i dos centres privats, Santiago Apóstol i N. Sra. Desamparados, la participació de l'escola privada va ser del 25%. Aquestes xifres s'han de situar en el fet que, com s'ha comentat anteriorment, el districte Collblanc-Torrassa tenia un important dèficit d'instal·lacions esportives.

D.III

En el districte III la participació dels centres va ser del 88,88% tenint un augment global en tots els anys molt superior del d'altres districtes, en canvi la participació de l'escola privada va ser del 47,7%. Del curs escolar 79-80 fins al 82-83 hi ha un augment constant que oscil·la entre el 2,09% i el 4,22%, per tant va ser el districte amb un major augment percentual.

D.IV

En aquest districte destaca el fet que el 75% , de les escoles públiques, participaren en Jocs Escolars en el curs 82-83. També s'ha de destacar que va ser un districte amb moltes oscil·lacions, ja que no va tenir ni un augment ni un descens progressiu. La participació en les escoles privades va ser d'un 45,5%, percentatge similar al d'altres districtes.

D.V

En aquest districte hi va haver un descens constant de la participació, causat, possiblement, per el retrocés de la població escolar i per el fet que els responsables d'aquesta eren d'edat avançada. En les escoles públiques la participació era del 33,3% i en la privada del 21,42%.

D.VI

Districte que va tenir ,durant aquells anys, una participació en constant augment, però en el darrer, va tenir una forta caiguda, provocant una pèrdua mitja del 5,14%. Aquest fet no va estar provocat per la participació d'escoles sinó per el descens del nombre d'equips que presentaven escoles o entitats. El percentatge en l'escola pública va ser del 81,81% i en la privada del 62,5%, i els FP els

IB, esplais o altres entitats esportives representaven el 42,99%.

Una altre dada a tenir en compte, respecte la participació als Jocs Escolars, és el nombre d'equips que hi particparen en aquests primers anys:

Evolució del nombre d'equips:

Equips	1979-80	1980-81	1981-82	1982-83
Numero Total	154	238 (+68,7%)	359 (+51,63%)	492 (+27,04%)

Evidentment el nombre d'equips també va augmentar, de forma substancial, al llarg d'aquest període arribant gairebé a 500 equips el curs 1982-1983, com es pot comprovar el creixement, però, va ser cada cop menor. També és important veure com va evolucionar el numero d'esports en aquests primers anys.

Evolució del nombre d'esports:

1979-80: 9 esports: Futbol sala, Futbol, Cross, Tennis Taula Masculí, Escacs, Bàsquet masculí, Bàsquet Femení, Atletisme i Natació individual.
1980-81: 11 esports. Nous esports: Polisportiu, Handbol femení.
1981-82: 14 esports. Nous esports: Tennis taula femení, Patins i Voleibol masculí.
1982-83: 17 esports. Nous esports: Voleibol femení, Handbol masculí, Natació relleus.

A part de que pràcticament es duplicà, en aquests anys, el nombre d'esports, és important destacar el fet que en el curs 1979-80 només en el futbol sala participaven totes les categories, i en canvi al 1981-82 això passava en set esports.

4.5. -El paper de les primeres organitzacions voluntàries i dels clubs

En aquests primers anys les organitzacions voluntàries, encara no jugaven un paper gaire destacat en l'oferta esportiva de la ciutat, de fet els clubs tampoc, ja que durant aquests primers anys el motor de l'esport a L'Hospitalet va ser l'Ajuntament. Tanmateix s'han de destacar els tres clubs, de màxim nivell, de la ciutat el Club Bàsquet Hospitalet, el Club Natació Hospitalet, i el Centro de

Deportes Hospitalet, que al estar en la competició d'èlit eren un referent de l'esport a la ciutat. A més a més els tres utilitzaven instal·lacions municipals i rebien subvencions per aquest fet, i durant aquells anys l'Ajuntament va ajudar tècnica i econòmicament en diversos moments a aquests clubs, destacant en aquest sentit la important subvenció anual que el consistori feia al CN Hospitalet perquè aquest pogués afrontar el crèdit contret amb anterioritat.

Tanmateix respecte al paper d'aquests clubs durant aquells anys s'ha de destacar la creació , l'any 1980, de la I edició del torneig juvenil/júnior Ciutat de L'Hospitalet conegut com el "Torneig de les futures estrelles" amb un pressupost d'un milió de pessetes. Aquest torneig que va començar sent de categoria juvenil va derivar després cap a júnior i , a partir de la segona edició , va comptar amb la col·laboració de l'Ajuntament en aquest esdeveniment, que, amb el temps, esdevindrà amb un referent del bàsquet base a nivell estatal.

4.6. Anàlisi del sistema esportiu municipal:

DEMANDA

No hi han dades de participació esportiva de la ciutat en aquest període, però varen ser significatius els següents actes esportius:

Diada de l'Esport Escolar

Celebrada des de 1977, al mes de juny, era una festa de cloenda dels jocs escolars. A la I Diada de l'Esport Escolar la participació va ser d'uns 3.500 nens/es, joves, delegats i entrenadors de la majoria dels centres escolars i entitats de la ciutat i també hi varen haver 80 arbitres voluntaris d'entre 16 i 20 anys. Les despeses d'aquell acte rondaren cada any el milió de les antigues pessetes.

En aquest període els esdeveniments esportius de la ciutat que es consideraven de gran vàlua social eren etiquetats com "Ciutat de L'Hospitalet", els més destacats varen ser:

Gran Premi Internacional de Marxa Atlètica "Ciutat de l'Hospitalet"

Celebrat des de 1968 estava compost per diferents categories tot i que la que tenia major interès era la Sènior Absoluta, celebrada als carrers que rodejaven l'Ajuntament, que combinava les característiques tècniques de l'esdeveniment esportiu amb els d'un espectacle ciutadà de gran

magnitud.

L'ajuntament realitzava intenses campanyes de difusió i era finançada bàsicament per l'Ajuntament de L'Hospitalet i amb les ajudes de Caixa de Barcelona i Diputació de Barcelona.

Cursa Popular "Ciutat de L'Hospitalet"

Celebrada des de l'any 1978, es va interrompre l'any 1982 perquè la Caja Bilbao que era l'organitzadora de la prova se'n va desentendre. A l'any següent, però, l'Ajuntament va decidir tornar-la a organitzar per l' incidència ciutadana que tenia com a espectacle esportiu popular. L'objectiu primordial era que passés per tots els barris de la ciutat i comptava amb la col·laboració de la Joventut Atlètica L'Hospitalet.

Torneig Internacional de futbol juvenil "Ciutat de L'Hospitalet"

Des de l'any 1973, el Centre Cultural Esportiu Pubilla Cases, organitzava el torneig. El torneig es celebrava en el Camp Municipal Pubilla Cases. El CCE Pubilla Cases és una entitat fundada al 1970, dedicada exclusivament al futbol, que en aquell moment comptava solament amb un equip juvenil i amb 40 socis de massa social. El PME va subvencionar aquest torneig des del seu inici, sufragant les despeses de publicitat, residència o trofeus.

Els altres actes esportius, "Ciutat de L'Hospitalet", que es celebraren, foren des del 1975; el Trofeu Ciclista "Memorial Ortega Yeste", des de 1980; el Torneig Petanca bola d'or , des de 1982; el de Natació; i des de 1983, el d'Hoquei patins.

OFERTA:

Equipaments:
Partint de les xifres del treball de recerca realitzat per Mireia Tapiador en la seva estancia a Leicester, aquesta era la distribució i proporció en relació als habitants de cada districte dels equipaments construïts en aquest periode:

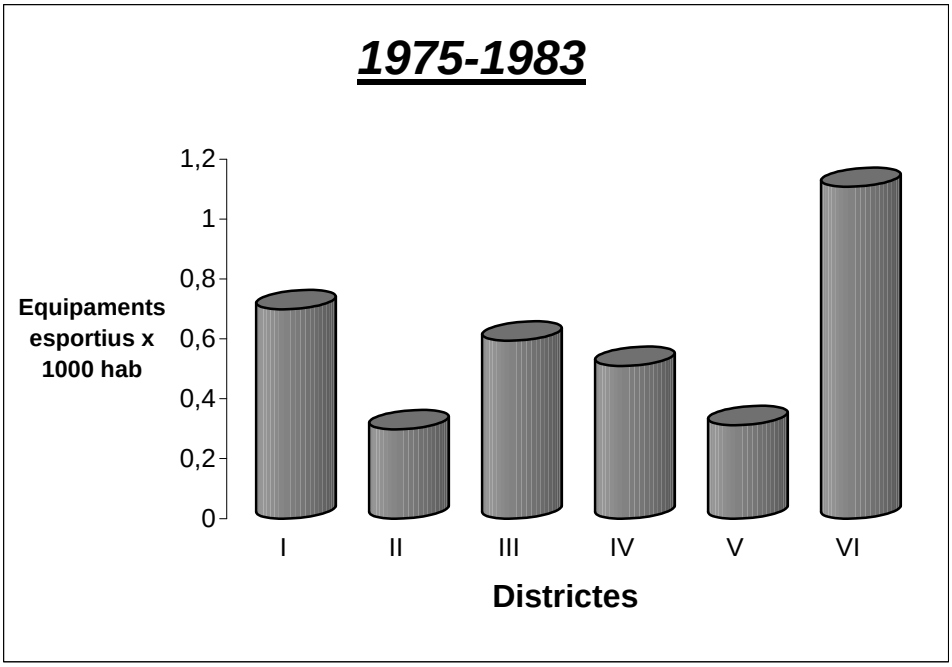

Figura 9 Equipaments esportius per cada 1.000 habitants a L'Hospitalet (1975-1983). Font: Mireia Tapiador.

DISTRICTE	EE 1975-1983	HABITANTS	EE/1000HAB
I	36	51.506	0,6989
II	18	60.345	0,2982
III	20	33.685	0,5937
IV	27	52.966	0,5097
V	16	51.291	0,3119
VI	43	38.812	1,1079

Tal com es pot veure, durant aquests vuit anys, hi va haver, en general, una construcció d'equipaments distribuida de forma semblant per tots els districtes. Tanmateix, hi va haver tres clares desviacions: En el districte V (Pubilla Cases-Can Serra) i sobretot en el districte II (Collblanc-Torrassa), es construïren menys equipaments esportius, en termes absoluts i relatius. Ja s'ha explicat anteriorment que el Patronat ho argumentava per la complicada situació urbanística del districte, en canvi en el districte VI (Bellvitge-Gornal), és on s'en edificaren més, de fet, és l'únic on es construeix més d'un equipament esportiu per habitant.

Aquests equipaments eren, de forma clarament majoritària públics, tot i que, com es veu en el següent quadre, aquesta situació variava segons el districte:

1975-1983			
DISTRICTE	**PUBLIQUES**	**VOLUNTARIES**	**PRIVADES**
I	6	0	6
II	7	0	4
III	6	0	0
IV	15	0	2
V	6	0	1
VI	21	0	7

Figura 10 Titularitat dels equipaments esportius als diferents districtes de L'Hospitalet de Llobregat (1975-1983). Font: Mireia Tapiador.

Els districtes VI (Bellvitge-Gornal) i IV (Florida -Les Planes) són les que tenen més equipaments esportius públics, amb un pes baix del sector privat en l'últim cas, tot i que l'únic districte sense equipaments privats era el de Santa Eulàlia, on només es van construir 6 equipaments, tots de caràcter públic**.**

En canvi, els districtes I i II, tenien una oferta d'equipaments esportius mixta, amb un pes semblants dels sectors públic i privat. La conclusió seria que durant aquests anys, el nombre i la titularitat dels equipaments, variava molt segons el districte, donant a la ciutat un paissatge de contrastos tan a nivell quantitatiu com qualitatiu.

Organitzacions: (Estructura, cultura organitzativa, activitats, i interrelacions entre ells)

-Administracions públiques

Patronat Municipal d'Esports[9]:

Instal·lacions

Respecte a les instal·lacions, és important parlar en primer lloc, del conveni que el Patronat va signar l'any 1983, amb la Direcció General de l'Esport per a la construcció del complex esportiu Pubilla Cases a la N-II. El Patronat argumentà, que l'activitat esportiva es genera a partir de les instal·lacions i que el Districte II (Collblanc-Torrassa), era al mateix temps, el districte que aportava menys usuaris als programes municipals i el que resultava menys beneficiat de l'actuació municipal

en matèria esportiva (115.851 pessetes dels més de nou milions d'inversió repartits entre els 6 districtes). També és important assenyalar, que era el Districte amb més sòl edificat, exemple de la dificultat de planificació d'equipaments a la ciutat de L'Hospitalet, i per tot això, es va declarar prioritari destinar part de la partida del pressupost de subvencions del 1983 al polisportiu previst per al barri, als terrenys de Fum d'Estampa, tot i que tindria el contrapunt d'una previsió d'alta densitat d'edificació (8.827 m2 repartits entre un institut i un polisportiu).

En aquesta primera etapa es construïren un nombre important d'equipaments esportius, a l'any 1983, s'edificaren els següents:

El Camp de futbol Amadeo Torner, al barri de Santa Eulàlia, per compensar la pèrdua de camps de futbol fruit de l'expropiació per part del MOPU dels camps del Xic de la Barca, i donat que el futbol era un dels esports més populars es va destinar 16 milions per a camps de futbol.

Cessió de terrenys a les federacions de pilota i patinatge al barri de Sant Feliu (Districte I), per a la construcció d'un frontó i un pistòdrom. La justificació va ser l'alt nivell de participació d'aquests dos esports a les instal·lacions de Les Planes. A mes dels dos pavellons es va projectar una pista poliesportiva, vestuaris i instal·lacions complementàries.

El Polisportiu Fum d'estampa, ubicat, comentat anteriorment, al Districte II, concretament, al solar d'una antiga fàbrica d'estampar teixits, es va construir dl polisportiu, adossat a un institut de B.U.P. Aquest polisportiu va constar d'un pavelló cobert, piscines cobertes, i instal·lacions complementàries. L'Ajuntament va destinar 31 milions al pressupost de cues d'inversions del 1982, i es van sol·licitar subvencions a la Diputació i a la Direcció General de l'Esport.

L'equipaments més destacat, com s'ha explicat abans, va ser el Complex polisportiu de Pubilla Cases (N-II): La inclusió de l'Hospitalet, després de llargues negociacions, al Pla Especial d'Equipaments Esportius de la Direcció General de l'Esport, va donar com a fruit la signatura d'un conveni entre l'Ajuntament i la Generalitat, per la qual la Generalitat es va comprometre a aportar 200 milions de pessetes, havent d'aportar 100 milions l'Ajuntament, per la construcció d'un complex esportiu al barri de Pubilla Cases (N-II) que va constar de pistes d'atletisme, pavelló cobert, piscines cobertes, i instal·lacions complementàries. L'Ajuntament va aportar també 100 milions de pessetes per obres d'infrastructures i accessos.

[9] Patronat Municipal d'Esports. *Memoria PME 1982* L'Hospitalet de Llobregat:Patronat Municipal d'Esports.

En el conveni signat la Direcció General de l'Esport es va comprometre a finançar les dos terceres parts de les obres, deixant el terç restant a finançar per l'Ajuntament. És important destacar que es va reservar una dependència que havia de ser d'us gratuït, i destinada a la promoció cultural de disminuïts físics, de la tercera edat, etc.. Finalment hi va haver la construcció de pistes de petanca a pubilla cases i Marti Blasi-Avgda. Catalunya.

És important, a l'hora d'analitzar el paper del Patronat, veure com es va distribuir la inversió esportiva per el territori de la ciutat, agafant com exemple, l'inversió del 1983:

Inversió del PME per districtes (en pessetes)

Districte I 1.861.602
Districte II 115.851
Districte III 2.196.699
Districte IV 1.742.784
Districte V 1.243.713
Districte VI 2.244.195

La inversió va ser semblant, al voltant dels dos milions de pessetes, a tots els districtes exceptuant els districtes V i , sobretot, el II (Collblanc-Torrassa), on va ser molt menor, degut a la complexa situació urbanística del districte.

A mes dels programes escolars, el Patronat donava suport a les activitats esportives a les escoles amb els Centres d'Iniciació Esportiva i amb el suport i assessorament a l'Educació Física als centres escolars. Eren programes i serveis on es pretenia que les APAS desenvolupessin un paper important, per això els resultats van ser desiguals segons l'interès i de la situació en que es trobaven les diverses APAS.

Programes de promoció esportiva

Els objectius, d'aquests programes, eren donar a conèixer esports minoritaris i cobrir la demanda de pràctica esportiva de les associacions de pares mancades dels mitjans necessaris. El Patronat cedí un tècnic i l'associació o entitat un auxiliar (pare o ex-alumne). Aquesta persona havia de realitzar un curs de formació com animador polisportiu a fi de poder donar continuïtat al programa.

En el curs 82-83 es varen realitzar 6 programes de promoció esportiva. El professorat que portava la pràctica als diferents programes de promoció esportiva, eren monitors esportius i estudiants del segon cicle d'INEF de Barcelona i entrenadors esportius, havent-hi una nota comuna entre ells, el haver fet el curs de col·laboradors i animadors esportius que amb el suport de la Direcció General de l'Esport, s'organitzaven anualment a la ciutat.

L'equip de professorat d'aquest programa aquell any va ser:

10 animadors o col·laboradors polisportius
1 tècnic d'atletisme
3 tècnics d'escacs
1 coordinador d'escacs
8 monitors de natació
2 monitors de basquetbol
2 auxiliars de monitors de basquetbol
4 monitors de voleibol

Respecte a les dades de participació, aquell any, de l'alumnat per especialitat varen ser les següents:

Nombre d'alumnes per especialitat:

Handbol:	330
Atletisme:	150
Escacs:	280
Natació:	1.440
Basquetbol:	608
Voleibol:	220

	3.028

Com es pot veure dels mes de tres mil alumnes que varen participar aquell any en les sis especialitats que es desenvoluparen, gairebé la meitat participaren en el programa de natació, aquest fou el programa amb més èxit. El programa de bàsquet va tenir el segon major nombre d'alumnes, i la resta tingueren una assistència més modesta. L'alumnat eren nens i nenes en edat escolar de 8 a 14 anys

Exemple: Programa de promoció esportiva del voleibol (1980-81)

Al mes de Novembre de 1980 es va posar en marxa el primer Programa de Promoció del Voleibol, que es realitzava a l'Hospitalet. En fomentà aquest esport des de tres angles diferents : exhibició, formació i competició.

Exhibició: Va consistir en la projecció d'una pel·lícula sobre fonaments d'aquest esport a diversos col·legis acompanyada d'una trobada entre joves

Formació: Va consistir en tres cursets: Monitor, Àrbitre i entrenador de voleibol

Competició: Es va realitzar al darrer trimestre del curs, amb quatre equips cadet

Hi va haver una segona part del programa que va consistir en que personal del PME juntament amb monitors van anar a diversos col·legis per la promoció d'aquest esport.

Posteriorment s'inicià la competició de voleibol amb la participació de nou equips (cadets) que jugaren en pistes tan municipals com privades, buscant potenciar el voleibol.
El mes d'abril de 1982 finalitzà aquest programa.

E.N.A.C (Escola de Natació i Activitats Aquàtiques)

Era com un Centre d'Iniciació Esportiva amb una estructura i plantejament més complexes. A l'ENAC no s'ensenyava a nedar, sinó que l'objectiu era aprofundir i perfeccionar en el domini del mitjà aquàtic, per part dels alumnes: tècniques de natació , salts, girs, qualitats físiques, waterpolo, salvament esportiu, tec... Per accedir a l'ENAC es realitzaven una sèrie de proves a les que es podien presentar escolars menors de 14 anys amb l'únic requisit d'haver assistit a qualsevol curset o classe de natació.

Servei d'assessorament a l'escola pública

Exemple: CN.EUROPA

Part del professorat del CN Europa, van sol·licitar ajut i orientacions didàctiques per a poder impartir classes d'Educació Física. Es fixaren aleshores uns horaris, dilluns de 12:15 a 12:30 per

donar una sèrie de xerrades pels professors del centre.

El guió del treball es desenvolupà de la següent manera:

I-Qualitats físiques bàsiques
II-Planificació, programació i mitjans per l'Educació Física
III-Funcionament del cos humà i producció de moviment
IV- Classes pràctiques d'aplicació amb els mateixos mestres utilitzant diferent material
V-Apunts sobre metodologia per la impartició de les classes. Avaluacions i conclusions

La assistència a aquestes xerrades fou de 14 mestres tots del C.N Europa

Cursets d'estiu: Els Cursets d'Estiu realitzats per primer cop l'any 1982, donaven l'oportunitat als nens de fer semi-colònies, utilitzant tot l'espai dels dos polisportius complementats amb l'element aigua que aportava les piscines municipals, en una ciutat pròxima al mar però sense platges.

Índex d'ocupació

Polisportiu Santa Eulàlia:

Balanç total: De 1120 places s'ocuparen 817 el que va suposar aproximadament un 73%

Polisportiu Les Planes:

Balanç total: De 1140 places s'ocuparen 1170 el que suposa aproximadament un 81%

Professorat:

L'equip de treball es va dividir en tres grups, un eren els tècnics en activitats esportives i aquàtiques (personal Patronat Municipal d'Esports), l'altre eren els tècnics en animació de grups (coordinadors), i finalment hi havien els professors de tècniques (dansa, pintura, modelatge, marqueteria)

Polisportiu Les Planes : 26 treballadors
Polisportiu Santa Eulàlia: 21 treballadors

Jocs i activitats esportives escolars

Es dedicà específicament a la planificació de l'esport per a nois i noies en edat escolar, i pels horaris extra-escolars, és a dir, l'esport sustentat únicament per les associacions de pares, i les entitats esportives, o d'altre mena, que hi volen participar. El paper fonamental d'aquest departament, era potenciar l'activitat esportiva, i a més a més formar educadors esportius que ampliessin l'extensió de l'esport a tots els nois i noies en edat escolar. Finalment possibilitava la participació als Jocs Escolars de Catalunya.

L'obra social de "La Caixa" va donar suport a aquest programa, la seva ajuda permetia una millor difusió publicitat dels Jocs.

CURSETS

Des de 1981, durant els mesos d'abril i maig, es realitzaven dos cursets, el Curs de Monitors de Voleibol i el Curs d'Àrbitres de Voleibol. L'assistència a ambdós cursets l'any 1982 va ser de 30 persones, els arbitres i monitors de voleibol eren reconeguts per la Federació Catalana de Voleibol.

Des de l'any 1979-1980 es celebrava el Curset d'Àrbitres de Basquetbol, arribant a tenir , al 1982, una assistència força important, i gairebé la meitat dels alumnes varen ésser cridats per a la Federació Catalana de Basquetbol per arbitrar partits. Finalment , des de 1981, es realitzava també el Curset de Col·laboradors Polisportius. La gran majoria de gent que feien aquests cursets eren delegats d'esports de les A.P.A. Les classes que es donaven eren: Pedagogia, atletisme, bàsquet, voleibol, handbol, futbol i medicina esportiva.

Convenis entre el PME i les entitats ciutadanes

El PME considerava que les entitats esportives del temps lliure que realitzen la seva tasca de forma desinteressada i com a servei públic precisaven d'una ajuda municipal.

Podien acollir-se al conveni les entitats esportives que realitzessin activitats esportives en un volum important, que tinguessin almenys un any d'antiguitat, que el 50% de l'equip tingués la titulació reglamentaria, que tingues un nombre mínim de socis, i que aquests poguessin participar en la

gestió i el seguiment de l'entitat.

La col·laboració del PME en el conveni podia consistir en:

-Utilització de les instal·lacions esportives municipals:

Les entitats que haguessin signat els convenis podien beneficiar-se de l'ús de les instal·lacions municipals així com dels programes del PME. Sempre en horaris acordats prèviament, i l'entitat s'havia de fer responsable que només els seus socis utilitzessin les instal·lacions

-Ajuda econòmica:

Es tenia en compte el nombre total de socis, el volum d'activitats de l'entitat, i en cap cas l'aportació del PME era superior al 50% del pressupost de l'entitat

-Altres serveis (assessorament, informació, informàtica):

Els compromisos de les entitats signatàries del conveni amb el PME eren:

-Mantenir relacions regulars amb el PME per tal de discutir l'aplicació del projecte i la marxa del curs.
-Permetre l'accés permanent del PME a la comptabilitat de l'entitat
-Assistir a totes les reunions i entrevistes que el PME convoqui, i participar en totes les campanyes de promoció esportiva que aquest realitzi.

Cursets de reciclatge per a monitors de natació i educació física

A les instal·lacions municipals de Torrent Gornal, durant la primera quinzena de setembre, es varen celebrar aquests cursets de formació. Hi varen assistir monitors del PME i d'altres poblacions de la comarca. Els continguts que s'impartien eren d'educació física i natació , el professorat eren professors d'INEF i dos entrenadors nacionals i l'assistència va ser de 28 Monitors.

També s'ha de parlar dels Seminaris de Natació Escolar. Aquests seminaris varen nèixer l'any 1977 quan , un grup de professionals de la natació, es plantejaren la necessitat d'unificar criteris sobre aquest camp educatiu, així com la possibilitat d'incidir en la col·laboració amb les estructures oficials que tenen com a tasca seva la millora i l'extensió de l'ensenyament de la natació a

Catalunya.

En aquesta línia, el Col·lectiu Jaume Solé elaborà un programa d'actuació en natació elemental, discutit i aprovat en una assemblea, al març de 1978, composta de tots els professionals i entitats interessades en el tema. Posteriorment aquesta iniciativa va ser recolzada per la Federació Catalana de Natació, passant el Col·lectiu a formar part de la mateixa, com a Comissió de Natació elemental. El mateix any 1978 es celebra als locals d'INEF de Barcelona el I Seminari De Natació Escolar,amb una assistència de 150 tècnics de l'ensenyament de la natació d'arreu de Catalunya, que per primera vegada des del inici de la natació escolar, posaren en comú les seves inquietuds i experiències.L'any 1980 es celebra el II Seminari De Natació Escolar amb una participació de 250 tècnics, amb la novetat que hi ha assistents d'arreu d'Espanya i d'altres països d'Europa. El tercer seminari es va celebrar l'any 1982, els dies 24,25 i 26 de Setembre, a la seu d'INEF de Barcelona, amb una assistència de 300 tècnics on el Director Tècnic de Natació del Patronat Municipal d'Esports hi presentà una ponència sobre l'estructura, objectius i funcionament de l'Escola de Natació i Activitats aquatiques del PME..

Relació Admininstracions públiques- Organitzacions voluntàries

Tal i com reconeixen les autoritats del PME era important la despesa que es feia en relació als tres clubs més importants de la ciutat: futbol, bàsquet i natació, els quals utilitzaven instal·lacions municipals i disposaven de personal de manteniment.

Administracions Públiques-Centro de Deportes L'Hospitalet

La col.laboracio amb el CD L'Hospitalet va consistir en:
-Subvenció en motiu de l'ascens a 2a divisió: 150.000 ptes
-Col.laboració als actes de celebració per l'ascens: 15.000 ptes
-Col.laboració al I Torneig Juvenil de Nadal: 75.000 ptes

El CD Hospitalet utilitzava l'únic camp d'herba municipal anant a càrrec de l'Ajuntament el manteniment de tot el recinte esportiu, incloent els consums i la dedicació d'un treballador.

Administracions Públiques-Club Basquet L'Hospitalet

La col.laboració amb el CB Hospitalet va consistir en:

-Col.laboració als actes organitzats pel C.B en homentatge al seu ex-jugador Jesus Pedro Mayo

-Col.laboració al III Torneig de Bàsquet Juvenil "Ciutat de L'Hospitalet"

Als anys 70, una forma de "subvencionar" el club era completar els contractes dels jugadors amb ofertes de feina (monitors per a l'escola esportiva municipal).

El Club Bàsquet L'Hospitalet utilitzava el 90% del pavelló municipal de basquet i les seves instal.lacions annexes, anant a càrrec de l'Ajuntament el manteniment i així com els consums i personal auxiliar de manteniment.

Administracions Públiques-Club Natació L'Hospitalet

La col.laboració amb el CN Hospitalet va consistir en un Conveni de cessió de les instal·lacions municipals de Torrent Gornal. A més a més, L'ajuntament feia una subvenció anual de 1.686.886 de les antigues pessetes, per cobrir el crèdit concedit per una entitat bancària l'any 1973 al Club Natació L'Hospitalet per tal de construir les piscines cobertes, aquella subvenció havia d'acabar l'any 1987 i l'Ajuntament cobria els consums de la instal.lacio.

- **Organitzacions voluntàries**

Club Bàsquet Hospitalet [10]

Aquest període arrenca amb el canvi de president quan, a la temporada 75/76, Victor Rodríguez va substituir a Jaume Rovira. La situació econòmica era preocupant, a la temporada 76/77 després de tres temporades a l'èlit hi havia un déficit de dos milions mitg i pessetes, fet que va provocar una disminució important del pressupost i la situació es va agreujar la temporada 77-78 amb el descens del club. La transició política, però, va permetre noves formes de finançament, com per exemple l'obtenció de llicencies per a sales de joc per a entitats sense ànim de lucre.Aquest canvis succeiren l'any que Pepita Merce va arribar com a nova presidenta del club.

A l'any 1980 el club tenia 4.000.000 de pessetes de déficit (24.000 euros aproximadament).Aquell any s'adaptaren els estatus a la nova normativa, el mandat presidencial passà de 2 anys a 4, i també s'aprovà la firma d'un contracte amb una empresa explotadora de sales de joc per l'obertura d'un bingo on el club tenia la llicencia i era gestionada per aquesta societat. (200.000 pessetes

[10] Gil, E. (2004). *Que lluny ens ha portat!. 75 anys del Club Bàsquet L'Hospitalet.* L'Hospitalet de Llobregat: Centre d'Estudis L'Hospitalet.

d'ingressos a partir de 1981).

A l'any del 50 aniversari del club, la temporada acabà amb un déficit de gairabe 2,9 milions de pessetes, es a dir, 17.400 euros.En aquell moment la gestió del pavello estava en mans del Patronat i ,segons fonts del club ,les reparacions anaven lentes, hi havia problemes d'iluminació i falta de manteniment de les instal.lacions. Aquella temporada va acabar amb el descens a primera B.

Club Natació L'hospitalet

L'any 1980 ,el President era Jerònim Fusté, el nou consell directiu es va plantejar com a objectiu principal potenciar les seccions esportives ampliant el cens de practicants existents , objectiu que va ser cobert. es va crear la Comissió d'Activitats Recrativo-Culturals i les activitats socials mès destacades que es realitzaren varen ser el concurs de pintura rapida infantil la gimcana per infants i adults i el torneig social de petanca.Respecte els Cursets escolars de natació d'Octubre a Juny, hi va haver un increment del nombre de places previstes, i es va decidir potenciar dels cursets de gimnàstica, tant en nivel esportiu com tècnic del prfesorat[11].

Hi havia un pressupost de poc més de 15 milions de pessetes, amb el qual el club no podia fer front al pagament dels proveidors, i es buscà una solució amb l'Ajuntament que valorà la vessant social de l'entitat, el bon manteniment de les instal.lacions i el valor educatiu dels cursets escolars que imparteix el club.

A nivell d'instal·lacions hi va haver la instal·lació de megafonía, de 5 acumuladors d'aigua calenta, substitució de la conducció d'aigües a la piscina olímpica etc.. També es va aprovar el projecte de la cobertura de la piscina olímpica amb el suport econòmic de l'Ajuntament justificat perquè la instal·lació donaria satisfacció a uns 6.000 ciutadans. Es volia culminar la construcció de la piscina climatitzada i de les plantes 1 i 2 i estabilitzar l'estructura administrativa i econòmica del club.

L'any 1981, en el X aniversari del club, a nivell econòmic hi hagué superàvit causat per l'augment del 20% en les quotes dels socis., les activitats socials principals varen ser la celebració, de Juny a Desembre, de Campionats socials d'esports (tennis, escacs..),també es realitzaren sardanes, dansa, torneigs i festival dels esports del club (natació i waterpolo així com exposicions i concursos diversos. Finalment s'ha de parlar Es realitzaren Cursets de natació del club de 45 minuts i

11

Club Natació L'Hospitalet. (1980). *Club Natació L'Hospitalet Memòria Maig-Desembre 1980.* L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet

s'establiren les seccions de judo, de gimnastica-jazz i de tennis-taula.[12]

5. (1984-1992) Legitimació del sector públic. Consolidació del sistema esportiu a la ciutat

Com va succeir en altres àrees com educació, sanitat o cultura, a partir dels inicis de la dècada dels 80 hi va haver una gran intervenció pública en matèria esportiva al municipi. En el cas de l'esport aquesta intervenció va consistir en una important construcció d'equipaments esportius, tot i que de forma desigual , a tota la ciutat, de fet aquests vuit anys va ser quan més equipaments esportius es varen construir. En aquest sentit és important mencionar la construcció, l'any 1991, de la construcció de l'estadi olímpic de beisbol ja que va tenir una gran transcendència als següents anys acabant amb una reconversió de la instal.lació.També hi va haver enginyeria social per enfortir el teixit esportiu de L'Hospitalet, l'acció més important en aquest sentit va ser el Pla de millora de futbol l'any 1985 que buscà la fusió del gran nombre d'equips de futbol poc estructurats que hi havia, per crear nous equips amb una piràmide esportiva més completa i representatius dels diferents barris de la ciutat. A aquest enfortiment del teixit social esportiu també hi va contribuir un inici de treball de formes de coordinació entre entitats amb interessos afins donant com a resultat la creació de diverses associacions com l'Associacio de Clubs Petanca, l'Associació de Clubs de bàsquet, la Secció Hospitalet Associació Catalana Esports per a tothom o l'Associació Futbol base.

Varen haver-hi, durant aquests anys, una sèrie de transformacions administratives que acabaren transformant al 1990 el PME (Patronat Municipal d'Esports) en L'OAME (Organisme Autònom Municipal d'Esports) , ens que tingué com a única funció la gestió dels grans equipaments esportius. Aquesta transofrmació administrativa va anar acompanyada d'una clara aposta per la gestió indirecta materialitzada en un augment dels convenis d'us i gestió d'instal·lacions Aquests canvis varen anar acompanyats d'una major oferta esportiva , molt limitada fins aleshores, també en la formació amb la creació, l'any 1986, del CECAFE (Centre d'Estudis de Ciències d'Activitat Física i de l'Esport).

Aquest periode acaba, a l'any 1992, any de la competició olímpica de beisbol a la ciutat, ja que L'Hospitalet va ser sub seu dels Jocs Olímpics de Barcelona, i any de l'innaguració del Complex Esportiu Hospitalet Nord

[12] Club Natació L'Hospitalet. (1981). *Club Natació L'Hospitalet Memòria any 1981.* L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

5.1. Política intensiva de construcció d'equipaments esportius

La dècada dels 80, a L'Hospitalet , així com a la immensa majoria de municipis de Catalunya i de l'Estat, va estar caracteritzada a nivell de política esportiva municipal, per una constant construcció d'equipaments esportius a fi de cobrir les greus deficiències que hi havia a la ciutat, fruït de la situació heretada del franquisme, i de fer efectiu el dret dels ciutadans d'accedir a l'esport.

Ara bé, és important veure com aquesta gran construcció d'equipaments esportius no es va repartir de forma homogènia per tot el territori del municipi, sinó que en menor grau que en l'etapa anterior, es reforçà una oferta d'equipaments esportius clarament desigual segons el districte, tal com es pot veure a la següent figura:

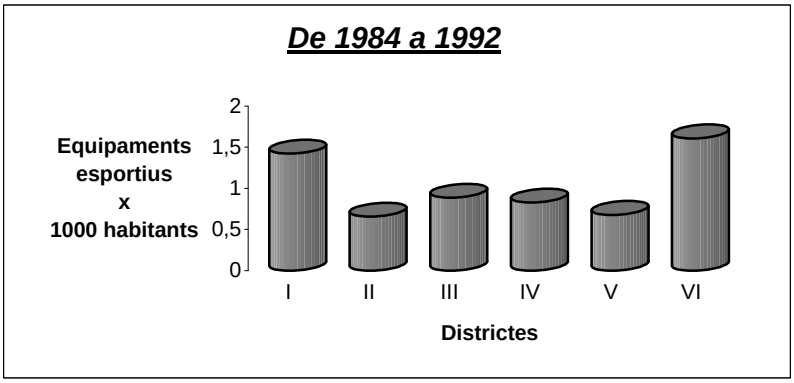
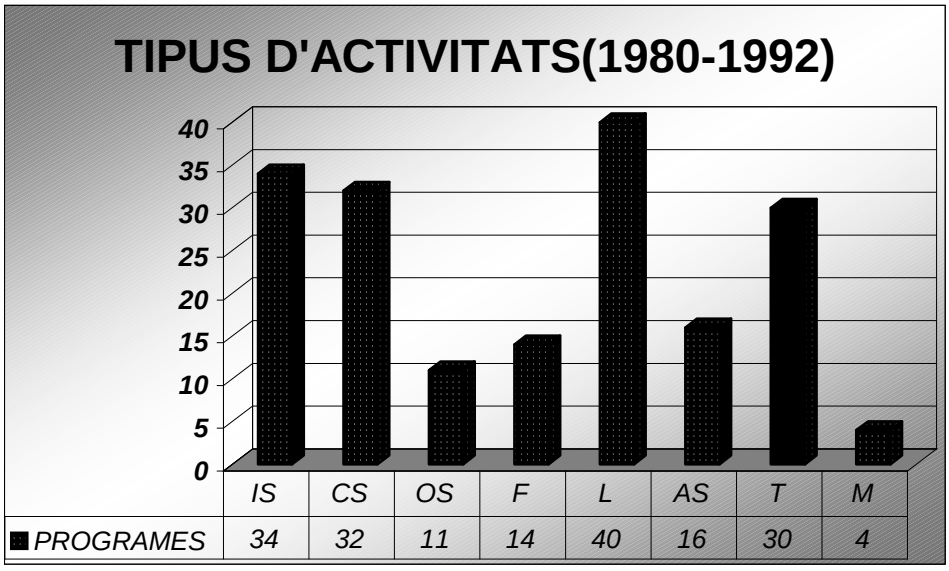

Figura 11 Equipaments esportius construïts als diferents districtes de L'Hospitalet de Llobregat (1984-1992). Font: Mireia Tapiador.

Com es pot comprovar es manté un major creixement d'equipaments esportius als districtes VI i sobretot al I , provocant que en termes absoluts i relatius, pràcticament tenien el doble d'equipaments que els altres districtes, i varen passar a ser els únics districtes amb més d'un equipament per cada 1000 habitants. A la resta es creen un nombre semblant d'equipaments, i hi ha un cert anivellament del districte V i sobretot del II amb que ja no estaven tan per sota de la mitjana de la ciutat.

5.2. Major varietat de l'oferta esportiva

Després d'anys d'una oferta esportiva molt limitada al llarg de la dècada dels vuitanta i inicis dels noranta, es va anar ampliant progressivament en tots els seus aspectes. Es va anar introduint nous tipus d'activitat, es va anar dirigint a altres públics apart de la població escolar, nous agents van aparèixer en l'organització dels programes esportius i es va ampliar el calendari i el perfil de l'oferta esportiva.

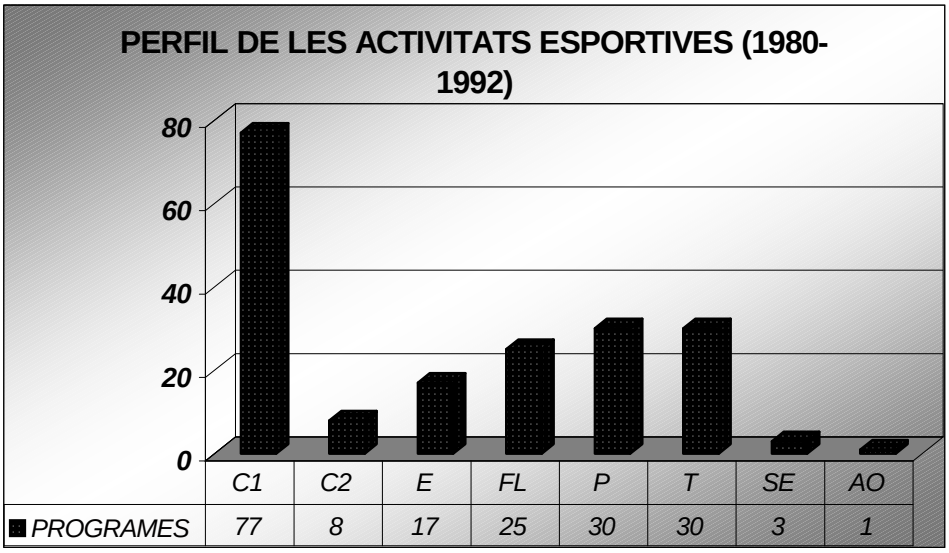

Esports individuals	IS
Esports col·lectius	CS
Esports amb objecte	OS
Fitness	F
Lleure	L
Esport escolar	AS
Entrenament	T
Gestió	M

Figura 12 Tipus d'activitats programades (1980-1992). Font: Mireia Tapiador.

Tal i com es veu en la figura és en el tipus d'activitats programades on es detecta la major ampliació de l'oferta esportiva. Es realitzen amb certa freqüència des de programes de gestió a activitats de lleure, passant per el Fitness i les diferents variants de l'esport.

Com es veu en la següent figura, després d'una època d'oferta esportiva orientada bàsicament a la població escolar, es va anar ampliant, tímidament, al llarg dels anys 80 el ventall del públic a qui anaven dirigides les activitats esportives municipals. Concretament es va anar ampliant de la següent manera:

Població escolar	SC
Joves	Y
Dones	W
Gent gran	EP
Discapacitats	DP
Grup concret	ST
Tots	E

Figura 13 Públic a qui van anar dirigits els programes esportius (1980-1992). Font: Mireia Tapiador.

Com es pot veure el destinatari principal de l'oferta esportiva seguia sent la població escolar, gairebé el 50%. Però s'incrementa l'oferta generalista, l'especialitzada i la destinada a la gent jove, i es creen els primers programes per a discapacitats i gent gran. És important fer una menció a el primer programa d'activitats físiques per a la gent gran.El PME recollint les inquietuds plantejades per la coordinadora de jubilats i pensionistes en nom del col·lectiu que representaven , el 12,3% de la població de la ciutat, va llançar de forma experimental un pla pilot de realització d'activitats físiques per a la gent gran que buscà complementar l'oferta dels serveis socials.

Els objectius del programa es resumien en realitzar activitats físiques per al manteniment i higiene de la població, és a dir, es pretenia millorar la qualitat de vida incrementant la seva autonomia i la seva relació social i afectiva. El programa consistia en 2 hores de sessió setmanal (1 natació- 1 activitats al gimnàs) a desenvolupar als Poliesportius de Les Planes i Sta.Eulalia.

Les classes així com 6 xerrades pedagògiques varen ser impartides per personal especialitzat del SAFIVE (Societat per les activitats físiques dels Vells). Per a la realització d'aquest programa es va contractar a SAFIVE al mes de desembre de 1985, ja que el programa necessitava personal especialitzat, ja que estava destinat a un col·lectiu amb unes característiques especials a tenir en compte a l'hora de contractar el personal. SAFIVE era una organització inscrita a l'any 1983 al registre de les associacions de la Generalitat de Catalunya i en els seus estatuts apareixia coma objectius de la societat l' investigació, divulgació i planificació de les activitats físiques dels vells mitjançant l' impartició de cursets seminaris conferencies, grups de treball, publicació de butlletins, constitució d'arxius i biblioteques, col·laboració amb l'Administració i possible federació amb altres entitats amb objectius semblants.

SAFIVE va elaborar i desenvolupar el programa de manteniment físic per a la 3a edat, establint relacions i treballant coordinadament amb els serveis municipals d'esports i serveis socials, i va realitzar un estudi de coneixement de la zona, com a pas previ de dinamització de nous grups. El Programa d'activitat Física per a Gent gran va consistir en:

-Condició física

- Treball muscular
- Treball cardiovascular
- Treball respiratori
- Treball articular

-Psicomotricitat

- coordinació
- observació sensorial
- memòria-intel.ligencia
- coneixement del propi cos

-Sociomotricitat:

- treball en grup
- contacte corporal
- relació interpersonal
- integració subjectes menys valids

Es va fer a 2 pol.liesportius, a Collblanc-Torrassa i al Poligon Gornal i Dant Josep i ho varen n

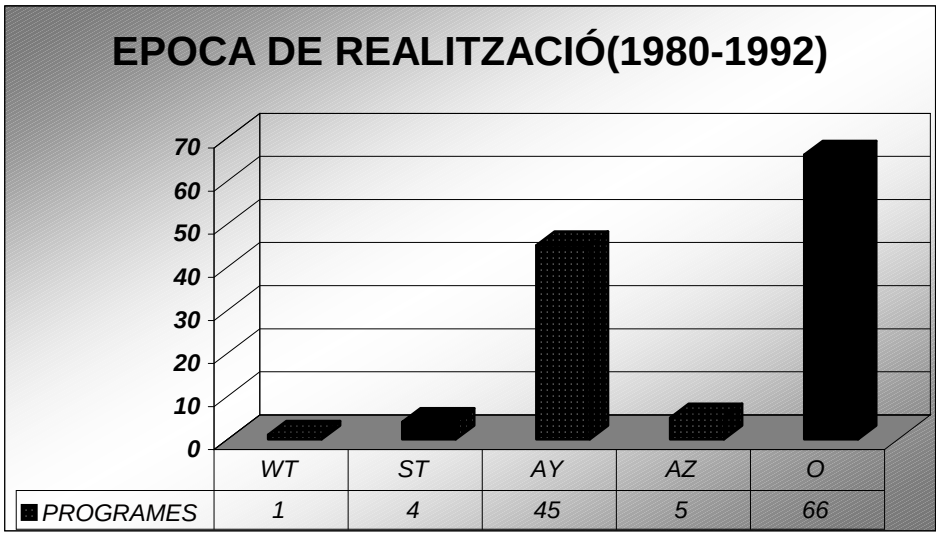
realitzar, de forma coordinada, el PME i els serveis comunitaris de l'Ajuntament i, per a l'elaboració concreta del programa d'activitats, es va contractar l'empresa ESPORT3 que va realitzar un estudi de les característiques de la tercera edat a L'Hospitalet

Dades de participació:

-Collblanc-Torrassa: 22
-Sant Josep: 19
-Les Planes: 31
-Poligon Gornal: 7
-Santa Eulàlia I : 26
-Santa Eulàlia II: 23

TOTAL: 128

També hi va haver-hi una lleugera major distribució temporal de la realització de les activitats esportives a la ciutat:

Hivern	WT
Estiu	ST
Curs Escolar	AY
Anual	AY

Ocasional O

Figura 14 Època en que varen ser realitzats els programes esportius (1980-1992). Font: Mireia Tapiador.

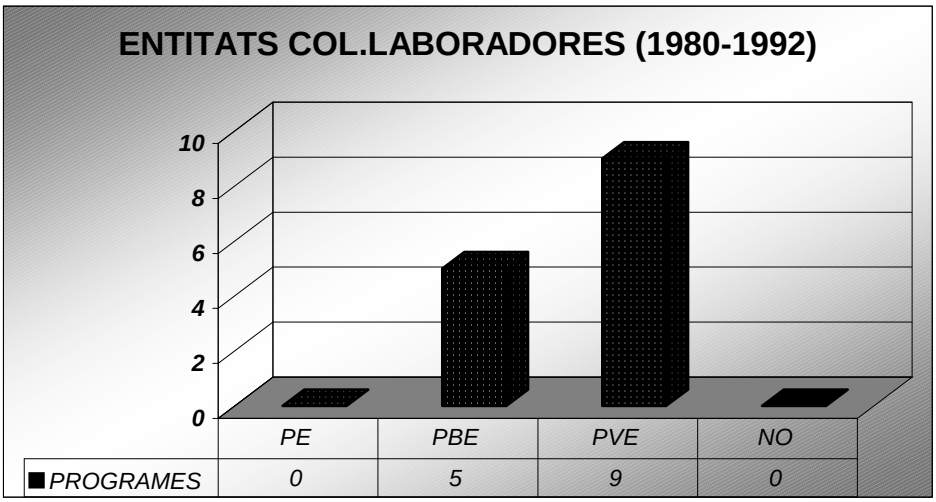
Quan es realitzaven més programes esportius era de forma esporàdica o casual al llarg de l'any, i en segon lloc, lligat a que la població escolar seguia sent el destinatari principal, era durant el curs Escolar, però s'ha de remarcar que es començaren a realitzar programes durant tot l'any i de caràcter estacional. En aquest sentit es important parlar de la realització dels cursets d'estiu En les epoques de vacances escolars de dels inicis dels anys 80 es realitzaren les campanyes d'estiu, les quals tenien una duració de dos quinzenes en torns de mati i tarda.

Les activitats que es desenvolupaven eren: tallers de tècniques, de modelatge i marqueteria, activitats aquàtiques ,que eren considerades la part més atractiva, amb l'objectiu de fomentar el gust per la natació sense tenir el caràcter seriós dels cursets de natació escolar. També es realitzaven jocs recreatius i activitats esportives. S'afirmava que en aquell moment la majoria de nens de la ciutat realitzaven practica esportiva en els seus centres escolars, clubs o agrupacions esportives alguna activitat fisico-esportiva, però es considerava, que exceptuant alguns casos, mancaven de la qualitat tècnica necessària, i en la majoria de casos, oferien poques alternatives als esports convencionals.

Dins el programa d'estiu es buscava fomentar esports poc coneguts, intentant que els nens adquirissin un mínim de nocions de la pràctica i del reglament d'aquests. Aquests esports eren: Patinatge, Frontó, Atletisme, Voleibol, Hoquei-Sala, Hoquei-Patins, Beisbol, Bàdminton.

Buscant una major varietat i un ventall més ampli de coneixements, de forma puntual, es realitzaven una sèrie d'activitats que per manca de pressupost o d'infrastructura no es podien realitzar de forma continuada en els cursets, aquestes activitats consistien en dos parts, una primera d'exhibició de l'activitat per part dels especialistes, i una segona part on els nens realitzarien la pràctica d'aquests. Les activitats eren: immersió, socorrisme, trialsin, B.M.X i escalada i estaven dirigides a nens de 9 a 14 anys. També hi havia natació recreativa, l'objectiu de la qual era facilitar la pràctica de jocs i activitats aquàtiques als nens i adults de la ciutat, ja que es detectava una manca d'us de les piscines dels poliesportius per falta d'al·licients. Paral·lelament als cursets d'estiu hi havia programats una sèrie de cursets, de natació buscant oferir la possibilitat tant a nens com a adults de practicar la natació utilitària. Hi havia dos cursets. Un per als nens i nens de 6 a 14 anys, i un segon per als majors de 15.

Respecte al tipus d'ens que col·laboraren amb l'administració municipal en aquells anys, s'ha de parlar què després d'una primera etapa amb un predomini d'actuació en solitari del PME en la realització de les activitats esportives, aquest paisatge anà canviant ostensiblement com mostra la següent figura:

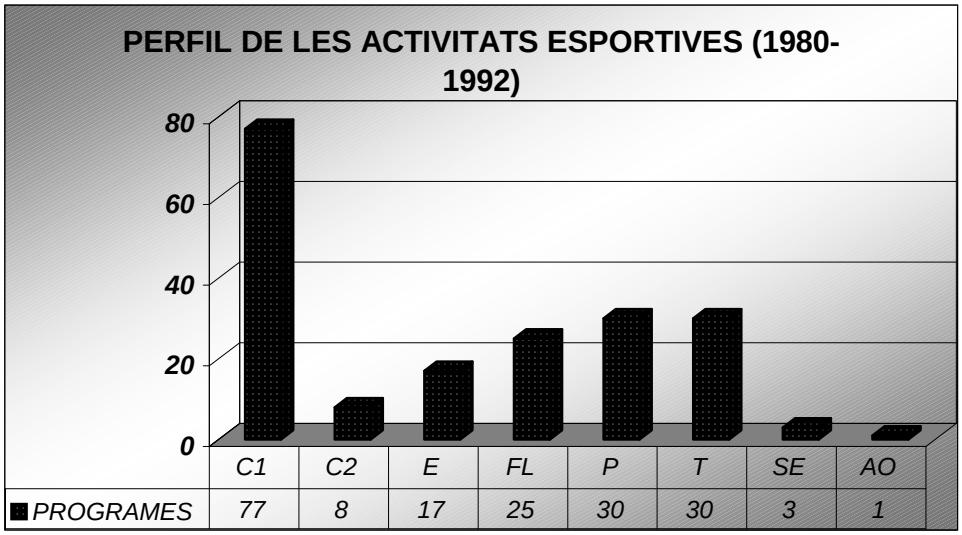

Administracions Públiques	PE
Empreses Privades	PBE
Entitats voluntàries	PVE
Altres	NO

Figura 15 Participacio de les entitats col.laboradores en els programes esportius (1980-1992). Font: Mireia Tapiador.

Les entitats voluntàries començaren a jugar un paper important, i foren el tipus d'entitat que mes col·laborà amb l'Ajuntament. Les empreses privades també començaren a col·laborar en menor mesura en l'oferta esportiva, per tant es pot començar a parlar d'abandonament de l'oferta esportiva generada únicament per l'administració pública.

Un últim aspecte a tractar és veure com va canviar el perfil de les activitats esportives després d'uns primers anys pràcticament monopolitzats per les competicions escolars. Aquesta situació, com es veu en la figura següent, tot i no experimentar un gir radical, si experimentar certs canvis:

Competició (6-18)	C1
Competició (<18)	C2
Educació	E
Temps Lliure i Lleure	FL
Promoció	P
Entrenament	T
Instal·lacions esportives	SE
Associacions esportives	AO

Figura 16 Perfil de les activitats esportives (1980-1992). Font: Mireia Tapiador.

Com es pot comprovar tot i que de 1980 a 1992 un nombre molt important dels programes varen anar destinats a la competició escolar hi va haver una varietat important. Mes de 100 programes tingueren un altre perfil, destacant els trenta programes destinats a promoció i entrenament, i 25 al temps lliure. També hi ha un nombre relativament important de programes orientats cap a l'educatiu i comencen a aparèixer alguns programes a la competició d'adults o per a les associacions esportives.

En definitiva doncs com s'ha vist, es va passar, progressivament, d'una època d'oferta esportiva generada d'esport escolar generada únicament per l'ajuntament, a una oferta més variada, espaiada en el temps, amb formés mixtes de realització i orientada a diversos públics i edats.

5.3. Intervenció de l'Ajuntament en el teixit associatiu esportiu (Pla de Millora de futbol-CECAFE)

Pla de millora del futbol (1985)[13]

El 27 de setembre de 1985 s'aprovà el Pla de Millora del Futbol, i immediatament després es va posar en marxa una campanya de difusió per tal que tot el col·lectiu de persones implicades al mon del futbol i el municipi en tingués coneixement. Seguidament es va realitzar un acte de presentació amb l'assistència de tots els presidents de clubs de la ciutat, premsa esportiva, federacions i autoritats interessades. En la taula presidencial van intervenir, l'alcalde, el tinent-alcalde Amadeo Juan, el President de la Federació Catalana Antoni Guasch, i el director tècnic de Centres de Perfeccionament Laureano Ruiz.

L'objectiu d'aquest pla era racionalitzar aspectes de l'estructura de l'esport a curt, mig i llarg termini d'acord amb la línia de la política esportiva de l'Ajuntament.

Principis:

- Potenciar l'esport base per consolidar la piràmide esportiva
- Millorar la qualificació dels tècnics d'ensenyament de futbol, sobretot els de futbol base
- Frenar la constitució de noves entitats esportives canalitzant la demanda de pràctica futbolística cap a les ja existents
- Potenciar la unió entre entitats per enfortir l'associacionisme esportiu a la ciutat

Anàlisi de la situació

El retrat de la situació del futbol a la ciutat, segons el Patronat, era:

Nº d'equips: 180, composats de 90 entitats , 5 veterans, 78 aficionats, 43 juvenils, 31 infantils, 20 alevins, 1 benjamí i 2 escolars

[13] Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat Àrea de Cultura Ensenyament i Esports. (1985) *Pla de Millora del Futbol L'Hospitalet 1985.* L'Hospitalet de Llobregat:
Àrea de Cultura Ensenyament i Esports. Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

Tipus: El 50% dels equips només eren practicats per gent adulta, la majoria només era un equip que ni tan sols entrenava, molts havien sortit d'establiments comercials, la majoria bars, per tant es parla d'una falta de projecció pedagògica i de falta de promoció del futbol base que permetés a les entitats nodrir-se de jugadors sortits de la base d'aquestes.

Directives i quadres tècnics: Es parla d'un nivell insatisfactori , de pocs quadres tècnics i mal qualificats i que en el cas del futbol base la preparació encara es pitjor. Respecte a les directives s'assenyala la preeminència del voluntarisme per sobre la capacitat de planificar i dirigir.

Situació econòmica: Es parla de "situació francament greu", sobretot per a les entitats que tenen un model més pròxim a la piràmide ideal, i per tant que han de mantenir un major nombre d'equips.

També es tractava el problema d'escassetat de fonts de finançament, ja que es limitaven a aportacions personals, sorteigs i a les quotes dels socis, el nombre de socis de la majoria d'entitats era molt reduït , ja que tenien poc ressò social, fruit del fet que coincidien varis, de 8 a 10, equips a cada barri restant-se mútuament influència, es important esmentar que s'afirma que en les entitats que tenien més equips hi havia una major influencia social.

A aquestes causes s'hi afegia una manca de criteris a seguir en la gestió econòmica i una dinàmica dels equips de reproduir els esquemes en que es mouen els equips d'èlit, és a dir, fitxatges per sobre de les seves possibilitats, un dispendi en material esportiu excessiu, etc.., oblidant qüestions que s'assenyalaven com a prioritàries , com per exemple la professionalització dels tècnics.

Instal·lacions (Associació d'usuaris): La gran majoria d'equips desenvolupava les seves activitats en camps municipals, en aquest sentit es parlava de que hi havia dependència.
Nº camps: 9 (municipals o no)- sense comptabilitzar l'Estadi municipal ja que allà només hi jugava el C.E. L'Hospitalet-.

En els últims anys s'havia aconseguit que els equips que eren usuaris d'aquests camps es constituïssin en Coordinadores (Associacions d'usuaris), com a primer pas per racionalitzar la seva gestió. Aquestes coordinadores, amb unes juntes constituïdes per els Presidents de les entitats que usen el camp, havien realitzat fins el moment el paper de mitjanceres entre Clubs i Patronat en qüestions com la cessió d'horaris o el control d'ús i de manteniment dels camps.

Es va calcular la despesa del cost d'un camp de futbol l'any 1985, que es xifrava en gairebé tres

milions de pessetes, i dividida per els 14 equips que utilitzaven de mitjana la instal·lació donava un cost mitja per entitat de 200.000 pessetes per temporada, xifra impossible d'assumir en la seva totalitat per les arques municipals.

El tema de les taxes queda emmarcat sota un criteri global segons el qual, cada entitat cobriria un percentatge de la despesa que li suposa al municipi. Hi havia una situació on convivien entitats que pagaven la taxa, altres que a traves de la Coordinadora cobrien les despeses de manteniment de la instal·lació, entitats que al usar instal·lacions que no cobrien els mínims exigits tenien un tractament econòmic especial etc..

En el pla, es plantejava com un problema important a afrontar, el fet que s'equilibrés l'aportació municipal, considerada excessiva, i la de les entitats, sensiblement menor. Tanmateix s'ha de comentar, que ja s'havien s'havien realitzat passos que apuntaven cap a la direcció del pla, com l'esmentada constitució de les coordinadores, les obres iniciades de remodelació de les instal·lacions, el fet d'aconseguir evitar equips aliens a l'estructura federativa, el suport especial cap a les entitats que tenien un model que tendia cap a la piràmide esportiva ideal, i sobretot la labor dels jocs escolars canviant els criteris de les edats menors respecte al futbol oferint una alternativa de caire més formatiu que la que oferien els clubs, en aquest sentit s'apunta que només 3 dels més de 200 equips existents tenia algun tipus d'Escola de Futbol".

Alternatives de millora

Nombre i tipus d'equips:

Es va buscar potenciar l'associacionisme esportiu, donant suport a la fusió dels diferents clubs, i donant prioritat als d'un mateix àmbit, buscant una millor gestió i la possibilitat d'assumir en l'estructura del nou club, equips d'edats inferiors consolidant així la piràmide esportiva. Buscant una major influencia local, l'objectiu era passar de les 8-10 entitats amb un o dos equips de mitjana que hi havia per barri a una o com a màxim dues, que englobessin una estructura de 8 a 10 equips cobrint totes les franges d'edat.Les fusions també havien de provocar un augment de socis a les entitats, que havia de permetre pal·liar la greu situació econòmic en que es trobaven.

Formació tècnica i reciclatge de directius

El següent pas plantejat, era oferir a les entitats esportives cursos, jornades, seminaris etc..,

encaminats al reciclatge dels tècnics i a oferir als directius criteris de gestió aplicables a la situació concreta de l'Hospitalet de Llobregat.

Aquests cursos estaven enfocats perquè ,a curt termini, donessin una formació tècnica que permetés una certa professionalització i, al mateix temps, unificar criteris tenint com a eix de referència les Escoles de Tecnificació en l'aspecte de "Direcció Tècnica" que havia de coordinar un prestigiós tècnic de futbol.

De cara als directius, es proposava organitzar jornades i conferències al llarg de tot el curs, on s'havia de tractar tant la gestió esportiva com l'econòmica, aquestes jornades restaven obertes a tots els directius de qualsevol esport.És important esmentar que l'assistència de tècnics i directius era un element que el Patronat tenia en compte, a l'hora de signar convenis, donar subvencions i definir el criteri d'horaris de les instal·lacions, donant màxima prioritat a la labor formativa i la gestió amb valor social.

Respecte a les Escoles de Tecnificació , i sota l'objectiu de reduir el nombre d'equips, s'obria la possibilitat d'utilitzar les instal·lacions municipals per impartir les classes, plantejant la limitació de nova creació de clubs, mitjançant la no concessió de nous horaris de camp.

Gestió d'instal.lacions

El Patronat, després de diversos contactes amb directius de diferents entitats, va decidir optar per a la formula del Conveni d'us i gestió d'instal·lacions a traves de les Associacions d'Usuaris, amb la consegüent comissió de seguiment per part del Patronat Municipal d'Esports.

Es va establir que les Associacions d'Usuaris, lliures de taxes, es farien càrrec del funcionament i manteniment de la instal·lació, que els ingressos de bar i taquilles serien per a les entitats, i els de la publicitat exterior de la instal·lació per al Patronat. El Patronat deixava oberta la possibilitat d'utilitzar alguna altre formula si es considerava que podia ajudar o estimular algun procés d'unificació significatiu.

Escoles de tecnificació de futbol

L'eix del programa del Patronat per construir una solida base esportiva, varen ser les escoles de tecnificació, en aquest sentit va establir que, en una primera fase, les escoles recolzades pels cursos

de formació de tècnics, es constituirien en col·laboració amb les que ja existien en els Clubs de la ciutat.

L'objectiu a assolir era que en un futur pròxim hi haguessin dues escoles per camp, que estarien gestionades per l'entitat o associació sota l'assessorament i direcció tècnica de Laureano Ruiz, presentat com a prestigiós tècnic amb una demostrada capacitat pedagògica.

El projecte partia de la premissa que els nens de categoria inferior a infantil no s'havien de constituir en equips de competició, si no que havien d'estar en "escoles", sota criteris més formatius. Tanmateix és important senyalar que hi havia la possibilitat de competició mitjançant la vinculació de les entitats als Jocs Escolars, que partien d'una visió mes globalitzadora i menys competitiva de l'esport.

A més aquesta novetat havia de permetre un vincle de dos móns del futbol fins llavors poc relacionats, el futbol escolar i el de competició, oferint al mateix temps més sortides al primer i una base esportiva solida al segon. Finalment, amb la vinculació de les Escoles a les Associacions d'Usuaris, es buscava majors lligams entre els equips que les constituïen que potenciés possibles fusions d'aquestes i facilites la concessió dels horaris de camp necessaris per a desenvolupar les Escoles.

Conclusions

Per poder assolir els esmentats objectius el Patronat:

Oferia a les entitats:

-Convenis amb les entitats que havien estat producte d'una fusió realment representativa, i que compleixin els requisits establerts, que podien ser en els tres primers anys d'un import total de 1.000.000 de pessetes. També oferia el futur manteniment dels convenis fins el seu complert desenvolupament.

-La creació, direcció i finançament de les Escoles de Tecnificació durant 4 anys (dirigides per tècnics de prestigi reconegut), cobrint tots els costos de personal, infrastructura i material que aquests generessin.

-Realització d'un seguit de cursos de capacitació i reciclatge als entrenadors, donant prioritat als tècnics dedicats al futbol base.

-L'organització al llarg de tota la temporada de taules rodones, conferències o blocs monogràfics destinades als directius de les entitats

-Assessorament per part del Patronat, de totes les qüestions de caire econòmic o comptable que l'entitat pogués necessitar.

-Assessorament tècnic a les entitats, dels especialistes de tots els serveis del Patronat.

Sol·licitava a les entitats:

-Realitzar fusions significatives, s'havien d'agrupar diverses entitats d'un mateix àmbit (barri, instal.lació..)

-La construcció de piràmides esportives que fossin coherents i estiguessin recolzades en una solida base esportiva, i comptar amb una bona labor tècnica.

-Mantenir, o ampliar, la fusió i la piràmide esportiva un mínim de cinc anys.

-Organitzar, sota els criteris i finançament del PME, les Escoles de Tecnificació.

-L'assistencia dels directius a les diverses conferències o jornades convocades pel PME.

Tancament del Pla de futbol (1988)

El pla es va tancar, l'any 1988, amb les següents fusions:

Districte II	Districte III	Districte IV
Equips fusionats		
C.F Riera Blanca	At. Santa Eulàlia	At. Del Sol
P.D La Torrassa	C.D Joventut	Unión Deportiva Peña Atlantida
Pacific F.C		La Florida F.C

C.C.D Cotonat	At. Crucero
Nova entitat	
C.C.R. Collblanc-Torrassa	UE Santa Eulàlia-Joventut La Florida F.C

Disticte V		Districte VI
U.D. Venecia	F.C Ràpid L'Hospitalet	Peña Betica Bellvitge
Peña Sancho Panza	C.D Pubilla Casas	Bellvitge Norte
C.D Can Serra	C.D Infico Rayo	
	C.D Aguilarense	
U.D Can serra	C.E Pubilla Casas	U.DU Bellvitge
A.D Polígon Gornal	C.F Hospitalet At.	
Gornalenc	C.F Guimerà	
U.D. Polígon Gornal	Hospitalet At-Guimerà	

-CECAFE

El CECAFE (Centre d'Estudis de Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport) es va crear l'any 1985 per superar deficiències preparant professionals de gestió, d'animació, d'esport base etc.. Aquest centre d'estudis aglutinava l'oferta de formació del mon de l'esport a la ciutat.

En el seu primer any de creació, va realitzar les següents activitats:

Curs de formació sobre esport recreatiu (1.000.000 pessetes)
3 cursos de reciclatge d'Educació Física per a mestres d'EGB
2 cursos d'administració i sistemes comptables per a entitats esportives
5 xerrades divulgatives per a APAS
Curs de reciclatge per a monitors de natació i Educació Física
16 cursets de formació i reciclatge sol·licitats pel Departament de Jocs Escolars

L'any 1986 hi va haver la consolidació del CECAFE, i es varen realitzar les següents activitats:

Cursos de formació esportiva general:

-6 Cursos de tècnics esportius
-5 Cursos d'àrbitres
-Cursos de formació d'animadors esportius

Activitats formació permanent:
-Xerrades seguiment II curs reciclatge E.F i setmana d'avaluació III curs de reciclatge
-Xerrada seguiment IV curs de reciclatge per a arbitres
-Xerrada monogràfica de reciclatge per a tècnics esportius
-Programes de formació per a directius d'entitats i APA'S amb altres serveis de l'Àrea

Actes generals de formació:
-Organització del I Seminari Europeu de Gestió Esportiva (Col·laboració del Consell d'Europa, "Consejo Superior de Deportes", Diputació Provincial de Barcelona i l'INEF

Organització d'un centre de recursos:
-Material audiovisual , documentació, biblioteca tècnica, bibliografia etc.

Des del setembre de 1986 col·laborador de L'INEM, que donà suport a cursos de formació tecnico-esportiva. A l'any 1987 es varen establir els objectius d'oferir cursos i fòrums de debat per als agents esportius que treballen a la ciutat i per als tècnics qualificats i professionals, així com per un aprofitament de recursos destinat a la política associativa.

Aquell any es realitzaren els següents cursets de formació esportiva:

-Curs d'arbitres de futbol sala (al Poliesportiu Les Planes)

-Curs d'arbitres de futbol (a la Aula del CECAFE al Parc de la Marquesa)

-Curs d'arbitres de basquetbol (Organtizat per la Escola Catalana D'arbitres i el CECAFE)

-Curs d'animadors-monitors esportius (Col.laboració de l'INEF en la seva realització)

Aquell any també és a va aprovar un títol homologat programació esportiva en el temps lliure amb una participació de 15 alumnes i al mes d'Octubre es va realitzar un curs d' animadors esportius.

Al 1988 es va plantejar l'objectiu de creació d'ocupació mitjançant l'esport i el foment de l'associacionisme esportiu. Aquell any va realitzar les seguents activitats:

-Seminari sobre les perspectives de l'Associacionisme esportiu
-Curs de gestors esportius
-Curs de Tècnics de manteniment d'instal·lacions esportives
-Cursos de l'INEM (1 Curs d'animadors, 1 curs de gestors)
-Cicles de conferencies
-Cursos de reciclatge en Educació Física per a mestres d'EGB
-Aconseguir ser seu del curs d'especialització en Educació Física ofert per la Generalitat

També va realitzar les següents publicacions : L'Agenda Esportiva de L'Hospitalet, el Seminari Europeu de Gestió Esportiva en l'Àmbit Local i el Llibre de l'Esport a L'Hospitalet

Finalment el CECAFE va realitzar el seminari: "Perspectives De l'associacionisme Esportiu"

Es va considerar necessari obrir una reflexió sobre temes relacionats amb l'associacionisme esportiu, per veure la seva opinió sobre la política de l'associacionisme esportiu portada a terme per l'Ajuntament de L'Hospitalet.

Es tractaren diversos en punts, en primer lloc es va tractar el paper de les entitats en el sistema esportiu local i com a element de vertebració social. Es va dissertar sobre el paper que havien de tenir les APAS, a les que s'els hi atorgà el paper de decidir quin tipus d'educació física volen per els seus fills, i s'apuntà que fins que no hi hagués una oferta més potent de les entitats esportives havien de col·laborar amb aquestes en l'oferta esportiva.

Es plantejà que la pràctica esportiva a L'Hospitalet en un termini de 10 anys havia de ser poliesportiva, que s'hauria de gaudir del nivell tècnic necessari, que s'havia d'enfocar la competició més com un mitjà que com un fi, i la necessitat d'organitzar lligues de competició per a adults per fomentar l'aspecte lúdic, en definitiva volien una oferta variada que connectés amb la demanda d'esport per a tothom.

Es va afirmar que no s'havia de potenciar l'esport d'èlit , que aquest s'havia de deixar a mans de les entitats, i s'assenyalava que les prioritats de l' inversió municipal havien de ser, en primer lloc, les inversions en instal·lacions esportives i la promoció i formació dels tècnics esportius per arrelar

l'hàbit esportiu a la població , en segon lloc cobrir els programes especials (tercera edat, minories), com a tercera prioritat s'havia de potenciar l'associacionisme, i finalment donar suport a la competició d'alt rendiment

Els altres dos temes que es tractaren en el seminari foren els models d'estructura organitzativa d'entitats esportives el paper del voluntariat i dels professionals, i, per altre banda, la realització de propostes per a la coordinació i/o cooperació dins el moviment de l'associacionisme esportiu (segons nivell territorial, esport, o tipus d'oferta)

Poc després es realitzà un altre estudi sobre la situació de la dona respecte a l'esport a la ciutat de L'Hospitalet sota el títol "Esport i dona a l'Hospitalet"[14] realitzat per Carme Arranz Galiano i Gloria Guillamon Paton. Els temes que configuraven pròpiament l'estudi varen ser:

1- Introducció sobre el tema esport i dona
2- La pràctica esportiva a L'Hospitalet
3- Interès general per l'esport com espectadores
4- Raons de les dones per fer esport
5- Imatge que tenen les dones dels esportistes
6- Opinió sobre la practica esportiva a L'Hospitalet i aspectes a millorar
7- Raons de les dones per fer esport en relació al seu perfil socio-econòmic
8- Característiques de la practica esportiva de les dones

Primerament hi ha una introducció de la situació esportiva de les dones a L'Hospitalet amb les següents reflexions:

a) Es comença parlant de la dificultat en general de la socialització de la dona al mon de l'esport.

b) Les proporcions de pràctica esportiva son inferiors a la mitjana nacional, tot i que la diferencia entre homes i dones és més marcada. Tots els indicis els hi fan pensar que la practica esportiva de les dones anirà en augment sobretot si les condicions els hi son favorables. El 30% de la població realitzava algun tipus d'activitat física , el 21,1% de les dones i el 38,8% homes, la mitjana nacional espanyola era del 23% en

[14] Arranz, C., Guillamón, G. *Esport i dona a L'Hospitalet.* (1988). L'Hospitalet de Llobregat: Centre d'Estudis de l'Activitat Física i de l'Esport C.E.C.A.F.E

el cas de les dones i del 46% en cas dels homes, un 34% en total.

c) Es comenta que tot i el baix nivell de instrucció de les dones hi ha un interès per l'esport coma espectadores, sent el bàsquet l'esport preferit com a espectacle (26,2%), excepte les de mes de 45 anys que opten per el futbol per la gran influencia dels mitjans de comunicació i manca d'hàbits de visió d'espectacles esportius.

d) Es conclou que el primer motiu per fer esport de les dones a L'Hospitalet és millorar la salut, i en segon millorar l'aspecte físic.

e) La major part de les dones pensen que la gent fa esport és de classe mitja-alta (el 34,8%) i/o te molts recursos econòmics (24,5%)

f) El 35,1% de les dones pensen que a la ciutat practica prou esport, el 28,8% considera regular el volum esportiu, finalment només el 18% pensen que es fa poc esport. El 63% de les dones pensen que la proximitat de les instal·lacions esportives és el principal aspecte necessari per millorar-la, i el 21,9% creuen que és l'accés gratuït.

g) Les dones esportistes, sobretot les mes joves, tenen una més gran diversitat d'opinions, respecte a les raons per fer esport.

L'estudi també analitza que l'esport per a les dones tenia un fort component social. Només un 11,7% de les dones feia esport a soles. L'anàlisi de variables socioeconòmiques no introdueix gaires matisos sobre les formes de pràctica esportiva de les dones. A nivell d'elecció d'esports, la gimnàstica era l'esport més practicat per les dones a L'Hospitalet, tot i que les tendències en aquell moment eren d'una major diversificació. Les dones sense recursos propis, on el cap de família ingressava de 40.000 a 100.00 pessetes, eren les principals usuàries dels clubs privats (42,25). Els estudiants (38,3%) i les mestresses de casa (33,2%) en canvi eren els principals usuaris de les instal·lacions municipals. Majoritàriament practicaven esport un o dos cops per setmana (41,4%) o tres o quatre (29%).

La reestructuració del PME el 1988, especificava que el servei de formació CECAFE, anteriorment integrat al desaparegut Departament de Formació i Direcció Tècnica, passava a tenir autonomia de funcionament i depenent de gerència. Era un servei consolidat pel que, segons el Patronat, no tenia

sentit incloure'l en cap dels departaments que a més estaven experimentant importants transformacions pel que incloure el CECAFE podia suposar un retard en la seva consolidació. A tot això s'hi va sumar el fet que la Diputació va mostrar un interès inicial en absorbir-lo, fet que reforçava la idea de no integrar-lo en cap departament.

Tanmateix Gerència fruits d'uns canvis en l'estructura i organigrama de recursos humans, i del fet que s'havia d'aplicar el Pla d'Actuació Municipal, va produir que no pogués fer un correcte seguiment del CECAFE i això es va traduir en uns resultat poc satisfactoris. A mes, fruit de la pèrdua de competències en la matèria, la Diputació va deixar de tenir interès en absorbir-ho, per tot això l'any 1989 es va decidir integrar el CECAFE al Departament d'Activitats Escolars.

Es va acordar un pla d'actuació a dos nivells per aquell any : local i supramunicipal, i es va realitzar un programa d'activitats en quatre departaments: Cursos de gestors esportius, d'animadors esportius i d'entitats esportives , Cursos de monitors de handbol, bàsquet, futbol sala i futbol base . També es varen realitzar cursos per arbitres de bàsquet, futbol camp, futbol sala, tennis taula, atletisme, xerrades i jornades. Els cursos eren oferts conjuntament amb la Diputació de Barcelona , hi havia un conveni de col·laboració, i rebien subvencions de L'INEM , ja que el CECAFE ja n'era centre col·laborador.

Les xerrades responien a dos objectius molt diferenciats: Les locals, on es va parlar de quins esports calia promocionar a la ciutat, les empreses de serveis una opció esportiva a la ciutat o la fiscalitat de les entitats sense ànim de lucre i les supramunicipals on es tractaren els temes del càlcul de la quota de conservació de les instal·lacions esportives i la participació dels agents esportius en la planificació esportiva a l'àmbit local. Finalment també es varen realitzar les jornades "Imatge i Comunicació dels Serveis esportius".

5.4. Subvencions, convenis de Cogestió i promoció esportiva

Durant aquests anys el Patronat va anar insistint en la necessitat d'avançar en la línia de la gestió indirecta, i, en aquest sentit, es va signar el conveni amb el CJAH (Club Joventut Atlètica L'Hospitalet) per a la gestió del Polisportiu Municipal de Les Planes els caps de setmana i dies festius del gener al juliol del 1985 (968.400 pessetes) i el conveni amb el GNSE (Grup Natació Santa Eulàlia) per a la gestió del Polisportiu Municipal Santa Eulàlia els caps de setmana i festius de febrer a juliol del 1985 (855.200 pessetes). Es buscaven mecanismes per enfortir les entitats esportives, i va sorgir aquesta oportunitat fruit de la voluntat de tenir 4 animadors de districte a la

ciutat, davant la qual el PME va haver d'escollir entre un augment de la plantilla o be una contractació o acord amb agents externs.

Es considerà demostrada capacitació del grup de natació de Santa Eulàlia, organitzadora de l'esport de natació dins els Jocs Escolars de les darreres edicions i diverses col·laboracions amb activitats del barri, possibilitava que es fessin càrrec de les tasques de natació al Poliesportiu de Santa Eulàlia en horari de tarda. Això suposava una reducció dels costos de la piscina, un torn de monitors representava el 65% del cost, i a més oferia la possibilitat d'una experiència pilot en l'explotació de les instal·lacions, no era una cessió del polisportiu, si no una solució mixta amb programes i activitats controlats pel PME i materialitzats pel grup Natació Sta. Eulàlia i d'altres de promoció directa d'aquesta entitat.

Es va seguir apostant per la línia de cessió d'instal·lacions a les entitats, buscant potenciar l'estructura interna de la ciutat, i per altre banda, l'aprofitament de la instal·lació esportiva com a eina de gestió, buscant incrementar el finançament de l'entitat gestora. Un exemple en va ser la cessió del camp municipal de rugbi al Club Rugbi Hospitalet aprovada el 9 de març de 1989, però on es va aplicar de forma profunda, la cessió d'instal·lacions a les entitats, va ser, fruit del "Pla de futbol", en els camps municipals de futbol de la ciutat:

C.E Pubilla Casas – Pubilla Casas
U.D Poligon Gornal – Polígon Gornal
U.D.U Bellvitge – Bellvitge
C.C.R Collblanc-Torrassa – Constitució
U.D Can Serra- Can Serra

Per al bon funcionament dels centres de perfeccionament de futbol i rugbi, i el centre de tecnificació de handbol, es va decidir contractar tècnics especialitzats, motiviat per el fet que el programa anava dirigit a nois i noies de 14 anys, i que necessita una atenció pedagògica i tècnica especial.

Paral·lelament es continuà amb el criteri de tendir a substituir el servei directe d'educació física, procurant que ho assumissin les pròpies escoles. Per assolir aquest objectiu s'havia de resoldre el fet que moltes escoles no tenien suficient espai per a la pràctica esportiva, el PME va acordar la cessió d'instal·lacions, per hores, a les escoles que ho precisessin. També es va signar el 3 de març de 1983 un conveni amb el Centre d'Estudis Joan XXIII on es feia constar que donaria el servei de natació escolar que constitueix l'extensió de l'aprenentatge i pràctica de la natació a tota la població escolar

de L'Hospitalet, finalitat fonamental entre els objectius que volia assolir aquesta fundació pública per a la qual també es va signar un conveni amb el CN Hospitalet.

Promoció esportiva

El programa de coordinadors de districte iniciat a l'any 1984, era un dels aspectes més positivament considerats, ja que havia de ser un enllaç entre les entitats i el PME. Es va aconseguint que les escoles de promoció esportiva de districte anessin funcionant en la seva major part sota gestió indirecta.. Hi participaren les APA'S ,centres públics , que col·laboren aportant hores lliures a les instal·lacions escolars, entitats esportives , i que aportaven els tècnics necessaris i feien un seguiment, i el PME ,que realitzava la negociació amb les entitats i APA's per a la cessió d'instal·lacions i subvencionava les entitats. La coordinació entre els dos primers feia una solida estructura de barri i garantia la continuïtat de les escoles. Es buscà una major responsabilitat de les entitats en la gestió de les escoles i que les subvencions del PME només cobreixin el 50%. En aquest sentit el curs 84-85:, es promocionaren 10 esports i 4.620 alumnes i ja al curs 86-87 augmentà a 21 esports i 6.134 alumnes.

Les escoles d'iniciació esportiva i els centres de perfeccionament tècnic

També es varen començar les Escoles d'iniciació esportiva de districte. Iniciades en els dos darrers trimestres del curs escolar 1984/85 varen tenir com a objectiu prioritari promoció de diferents esports ,entre la població escolar de la ciutat, que per diferents motius la seva pràctica esportiva era minoritària. El PME organitzà, en els 6 districtes, diferents escoles d'iniciació esportiva amb les següents modalitats esportives:

-Handbol
-Voleibol
-Basquetbol
-Atletisme

Es justificà en tres punts: Potenciar la col·laboració entre clubs entitats esportives i centres escolars, potenciar també l'associacionisme esportiu i una millor utilització de les instal·lacions esportives de les escoles públiques i finalment millorar el nivell tècnic de l'ensenyament d'aquestes pràctiques esportives

Per aquests motius i per el treball de 4 animadors de districte que realitzaren un estudi de

prospecció per veure quina seria el grau d'acceptació de les escoles d'iniciació esportiva de districte, obtenint una resposta òptima.

La oferta inicial, al curs 1984/85, va ser la següent:

Voleibol (240 nens/es repartits en 7 escoles)
Atletisme (300 nens/es repartits en 7 instal·lacions)
Handbol (210 nens/es repartits en 7 instal·lacions)
Basquetbol (480 nens/es repartit en 11 instal·lacions)
Oferta total: 1.230 nens/es

La participació a l'any 1986/87 va ser:

	Escoles:	Participants
Basquetbol:	6	126
Atletisme:	4	80
Voleibol:	3	70
Handbol:	3	66

A l'inici del 1988 la totalitat de les 274 escoles on 6.600 nens/es practiquen més de 20 esports diferents estan gestionades per les APA's amb col·laboració de les entitats (Ara objectiu assentament de les escoles increments d'alguns esports d'algunes d'elles- garantir diversificació oferta i qualificació tècnics)

Com que un dels objectius és potenciar l'associacionisme esportiu , l'aspecte tècnic de les escoles va ser dut a terme per entitats i clubs esportius, sota l'aixopluc, també econòmic, del PME així com dels animadors de districte. Les entitats que ho realitzaren foren les següents:

Basquetbol : (CB L'Hospitalet, A.D La Florida, Centre Catòlic, CB Pubilla Casas)
Handbol: (Club Handbol L'Hospitalet)
Voleibol: (Club Voleibol L'Hospitalet)
Atletisme: (Club Joventut Atlètica L'Hospitalet)

Els centres de perfeccionament tècnic eren de marxa atlètica, futbol i rugbi. El de marxa atlètica

buscava un major arrelament d'aquest esport a la ciutat ja que l'Hospitalet organitzava el Gran Premi Internacional de Marxa Atlètica. Aquest centre tenia com a professor l'atleta Jordi Llopart. També hi havia l'escola de futbol dins el "Pla de millora del futbol", buscant elevar el nivell tècnic de la ciutat, tenint com a professorat l'entrenador nacional Laureano Ruiz, el també entrenador i ex jugador de primera Jose Cabezas "Pepin" i el mestre de futbol d'I.N.E.F Ramon Català. Finalment la justificació de l'escola de rugbi va ser que l'alt arrelament que tenia aquest esport al Baix Llobregat començava a arribar a la ciutat. Aquesta escola estava organitzada amb l'ajuda de la Federació Catalana de Rugbi.

Respecte a les entitats participants en el curs 1987/1988 varen participar:

-La Florida C.F
-CCR Collbalnc-Torrassa
-UE Santa Eulalia-Joventut
-UD Can Serra
-CE Pubilla Cases
-UD Poligon Gornal
-UDU Bellvitge

En total: 7 entitats, 23 equips i 460 alumnes

Els centres de perfeccionament esportiu varen tenir, segons el Patronat, un funcionament desigual segons l'esport, molt minoritària la resposta en el de marxa, bona resposta encara que no òptima en les de futbol, i una gran resposta en la de rugbi.

Convenis

Es varen realitzar els següents grans convenis: Les piscines municipals (de Rosalia de Castro) al CN Hospitalet, el Camp Municipal de Futbol (de Prat de la Riba) al Centre d'Esports L'Hospitalet, i els camps municipals de futbol del Pla de Millora de Futbol , estaven en cessió de plena gestió a les entitats. Finalment hi hagué el Conveni de gestió del Complex Esportiu de Tennis L'Hospitalet Ajuntament cedeix la gestió a la Federació Catalana de Tennis.

Es buscà potenciar el model, "d'entitat de nou tipus", que tingués una major incidència en el barri

on estava que proporcionava a l'entitat el seu tarannà i a la vegada garantia un nombre mínim de socis, i per sobre de tot havia de garantir una estructura piramidal per a totes les edats i categories

L'any 1988 hi havien els següents convenis:

11 Convenis co-gestió d'instal·lacions públiques
1 Conveni ús públic d'instal·lacions privades . La Piscina Joan XXIII per donar servei de natació a les escoles Bellvitge i Gornal.
2 Convenis promoció esportiva: Amb l'Associació de clubs de petanca de L'Hospitalet i amb la Delegació de L'Hospitalet de l'Associació Catalana d'Esport per a tothom.
A l'any 1991 el nombre va augmentar a 16 convenis de cessió d'ús i gestió d'instal·lacions i cinc per a la realització de serveis

5.5. Del PME al OAME

A mitjans dels anys 80 hi va haver un reajustament pressupostari, produït per la situació econòmica general que hi va haver al país, es volia iniciar una racionalització dels costos i recursos i la recerca de noves vies de finançament. Al 1987 es va iniciar una descentralització administrativa del Patronat, que va consistir en el traspàs a les regidories de una part important dels recursos econòmics que disposaven per a subvencions i arranjaments de les pistes escolars , va ser l'inici d'una sèrie de transformacions del Patronat en la via de reduir les seves funcions
Aquest procés es va completar quan l'ajuntament, en el ple celebrat el 21 de desembre de 1990, va aprovar els estatuts de l'Organisme Autònom Municipal d'Esports (OAME) de L'Hospitalet, que en el capítol primer article primer diuen: "La Fundació pública "PME" es constitueix en un organisme Autònom, òrgan administratiu especial de gestió directa de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat per a millor consecució dels fins que te atribuïts". En l'article 4 s'especificaven les finalitats específiques d'aquest:

a) Promoció de l'educació física i de tota classe d'activitats esportives en el terme municipal i foment de la seva pràctica per totes les edats i condicions físiques, especialment entre la infantesa i la joventut
b) Promoció i manteniment d'una Escola Municipal de formació de les persones que intervenen en les activitats físiques i esportives (animadors, monitors, entrenadors, arbitres, etc.) la seva administració, organització de cursos i expedició de diplomes.

c) Planificació i promoció de camps d'esports, piscines i qualsevol altra instal·lació esportiva, la seva instal·lació, conservació, administració i manteniment, així com el de béns que amb aquest objectiu se'l adscriguin per l'Ajuntament de L'Hospitalet
d) Promoció, programació i organització de competicions esportives de qualsevol classe a la nostra ciutat i cooperació amb les entitats esportives i equips de la mateixa, per a la seva participació en competicions nacionals i estrangeres.
e) Relacions amb la Direcció General de l'Esport de la Generalitat i amb qualsevol organisme estatal, autonòmic, provincial o municipal, associacions o particulars en ordre a la pràctica i foment de l'activitat física i dels esports.
f) Explotació o administració de tots els serveis complementaris que s'ubiquin en els camps d'esports, piscines i qualsevol altra instal·lació esportiva creada o gestionada per l'organisme autònom

Es considerà que durant la ultima legislatura municipal d'aquest període 1987-1991, hi hagueren grans canvis en el marc de l'organització municipal, en el mon de l'esport, en el marc dels models de gestió esportiva, en el paper de la política esportiva municipal i en definitiva en la ciutat, que justificaven el canvi. La nova realitat, a un any vista dels Jocs Olímpics, amb l'obertura de noves grans instal·lacions, i un cop s'havia considerat que s'havien cobert en gran mesura les necessitats bàsiques, es va decidir emprendre un nou rumb a cavall de la racionalitat econòmica i una millor gestió dels recursos humans, econòmics i infrastructurals.

L'estructura de l'OAME arranca en una sèrie de reformes del PME iniciades l'any 1988. Aquesta estructura, finalment, va ser aprovada el 22 d'Octubre de 1991 i determinava que hi havia la voluntat política de que l'OAME únicament assumís la responsabilitat de la gestió, direcció i explotació dels grans equipaments: Complex Esportiu L'Hospitalet Nord, Polisportiu Municipal Fum d'Estampa i Estadi Olímpic de Beisbol, així com les que es decidissin en el futur , amb la voluntat de no realitzar, a curt termini, cap servei directe. Es va estructurar un organigrama format per quatre grans àrees: una Àrea esportiva que havia de buscar la millor qualitat dels serveis esportius que s'oferien, una Àrea de manteniment que havia de garantir el perfecte estat de les instal·lacions, una Àrea comercial que havia de buscar la màxima rendibilitat possible i una Àrea Administrativa que havia de vertebrar administrativament les tres anteriors

Totes les funcions inherents al servei del CECAFE, varen passar a estar integrades dins les competències de gerència, exceptuant alguns casos que passaren a la Unitat de Planificació

Organització i Avaluació. Respecte als serveis directes passaren a estar adscrits a cadascuna de les instal·lacions on es realitzessin. La coordinació de la Subseu Olímpica depenia del Consell d'Administració del OAME fins a la celebració dels Jocs.

DEMANDA :

Practicants – Característiques dels participants i del tipus i perfil de la pràctica esportiva

Segons l'estudi *"La pràctica esportiva a L'Hospitalet"*[15] realitzat per el el CECAFE 1986a l'any 1985, el 30%, de la població de l'Hospitalet de més de 15 anys practicava algun tipus d'esport o realitzava alguna activitat física, mitjana lleugerament inferior a la mitjana de l'Estat (34%) (Garcia Ferrando)

Si fem un anàlisi per districtes, al districte I és on hi havia un volum més gran de practicants, un 22,8% del total de practicants de l'Hospitalet eren d'aquest districte, i representaven el 36,1% de la seva població major de 15 anys. Tenia gairebé un 7% més de pràctica esportiva que la mitja de la ciutat que era del 29,6%. En l'extrem oposat hi havia el districte V que tenia el nivell de pràctica més baix , el 14,6% del total de practicants eren de Pubilla Cases i representaven el 25,3% de la seva població major de 15 anys. La resta de districtes tenien percentatges de pràctica similars a la mitja global de la ciutat, situant-se al voltant del 30%.

També hi havia diferències segons el sexe, els homes practicaven més esport que les dones, el 38% dels homes enfront del 21,2% de les dones. Del total de practicants de la ciutat el 62,8% eren homes i només el 37,2% dones, tot i haver un nombre similar de ciutadans dels dos sexes. Aquesta diferencia era present en tota la ciutat, en tots els districtes mes del 58% del total de practicants eren homes, sent els casos màxims els districtes V i VI amb un 69,4% i 71% respectivament, també a tots els grups d'edat els homes constituïen un nombre més gran de practicants que les dones.

Si mirem la relació entre edat i practica esportiva a la ciutat veiem que la pràctica esportiva presentava una tendència a la baixa en relació a l'increment a l'edat, sent significativa a partir dels 29 anys ,i només a partir dels 65 anys hi havia un petit repunt situant-se al 6,8% del total ,això no vol dir que hi hagués més esportistes de mes de 65 que de 60 a 64, si no que n'hi havia més en termes relatius. El grup de més de 65 anys representava el 12,3% de la població i només el 2% son

[15] Arranz, C. Guillamón. G.(1988). *Esport i pràctica esportiva a L'Hospitalet* L'Hospitalet de Llobregat: Centre d'Estudis de l'Activitat Física i de l'Esport.

esportistes, en canvi el grup de la població dels 15 als 19 anys representava un 11,5% del total de població dels quals un 6,4% eren practicants.

Aquesta relació inversament proporcional entre pràctica i edat es mantenia en general en tots els districtes. Hi havia l'excepció del districte V, on el grup de més de 65 anys representava el 18,2% del total de practicants, sent el segon grup més nombrós de practicants tot just per sota del de 15 a 19 anys que representava el 19,3%. L'explicació d'aquest fet és que en aquest districte és on hi havia un percentatge mes alt de gent major de 65 anys, exactament el 17,8%, del total del districte, sent el grup més nombrós d'aquest. Els ciutadans de 15 a 19 anys eren els més practicants , el 56,3% feien esport tot i que en el districte I el percentatge era una mica més alt en el grup de 20a 24 anys. Segons M.Garcia Ferrando això era una tendència general a tot l'estat. "Los practicantes se concentran basicamente en la población masculina de menos de 30 años"

Respecte al nivell d'estudis la majoria de practicants tenien el graduat escolar, concretament un 28,3%, però era la gent que tenia el BUP o equivalent la més practicant , el 53,7% . Es detecta una relació entre estudis i grau de pràctica esportiva, les persones amb un nivell d'estudis més baix eren les que feien menys esport i, en canvi, els estudiants eren els que feien més esport, un 59,4% d'ells. El grup social que feia menys esport eren les mestresses de casa , només el 14,1% feia esport, grup composat majoritàriament per dones, i com hem dit anteriorment, hi havia relació entre sexe i grau de pràctica esportiva.

Si ho analitzem segons el nivell d'ingressos trobem que hi havia una tendència de major pràctica esportiva a major nivell d'ingressos. Normalment els aspectes socioeconòmics son condicionants de la pràctica esportiva, a L'Hospitalet, però, és difícil de detectar, ja que la immensa majoria de la seva població es concentrava en una o dues categories d'ingressos. Malgrat tot, en aquest estudi, és confirmen tendències apuntades per altres estudis tant a nivell autonòmic com estatal.

Els esports mes practicats eren en primer lloc el futbol amb un 20,1%, en segon lloc la gimnàstica amb un 19,8% el tercer esport més practicat, a una certa distància, era el tennis amb un 11,8% , esport que havia deixat de ser un esport minoritari i elitista, i els altres esports amb major participació, segons aquest estudi eren la natació i el bàsquet ambdós amb un 11,5% de participació. Aquesta classificació variava a nivell estatal, sent la natació l'esport més practicat, en segon lloc el futbol, seguits de l'atletisme, la gimnàstica el tennis i el bàsquet respectivament. S'apunta a que aquestes diferencies podien estar provocades per la deficiència d'instal·lacions de natació i

atletisme a la ciutat.

El futbol i la gimnàstica eren els esport més practicats en tots els districtes, excepte a Collblanc-Torassa, que eren la gimnàstica i la natació i en el districte VI que tenia els mateixos esports però en ordre invers. L'esport més practicat, en un 25% del total, pels homes era el futbol, i, en canvi, per les dones era la gimnàstica, el 34% dels ciutadans de sexe femení feia aquest practica esportiva. L'esport més juvenil era el bàsquet ,el 70,9% del grup d'edat de 15 a 19 anys practicava aquest esport, seguit del futbol, ja que el 39,9% de gent que feia aquest esport també tenia aquesta edat. En canvi la gent que feia gimnàstica estava més distribuïda, en el cas del tennis majoritàriament tenia entre 30 i 34 anys i el grup d'edat que practicava més la natació era el grup de 25 a 29 anys.

Respecte a la localització de la pràctica esportiva és feia bàsicament, en un 28% ,en instal·lacions i clubs privats, seguit dels espais oberts naturals amb un 17,9%, en tercer lloc ,un 15,7% ho feien al carrer o parc o altres espais oberts urbans, un 12,7% ho feien en instal·lacions municipal, un 11,4 en instal·lacions escolars i finalment un 2,1% ho feien a la seva llar.

S'ha de destacar que un 33,6% feia esport en espais oberts, naturals o urbans, i que ho feia per practicar esports propis de l'espai, com l'alpinisme, però també per practicar futbol, bàsquet etc.. Els espais naturals eren mes usats pels que fan esport casualment, en canvi, els esportistes habituals tendien més a utilitzar les instal·lacions convencionals, tot i que el 36,1% dels que feia esport tres o més dies a la setmana manifestaven fer-ho al carrer o al parc.

Concretament els esports més practicat en les diferents instal·lacions i espais eren:

Municipals : Natació (39,7%) Futbol (21,6%)

Privades: Gimnàstica (27,4) Tennis (18,3) Futbol (13,3)

Escolars: Futbol (33) Gimnàstica (25,9) Bàsquet (15,4)

Carrer o parc: Ciclisme (20,1) Jogging (18,3) Futbol (11,9)

Les instal·lacions privades ,on es practicaven majoritàriament els 3 primers esports de la ciutat, eren, amb un 28%, el tipus d'instal·lacions més utilitzades pels practicants de l'Hospitalet, després hi havien els espais naturals amb un 17,9%, els espais urbans amb un 15,7% i finalment les

instal·lacions municipals amb un 12,7%.

Respecte a el tipus d'instal·lació o espai utilitzat per a la pràctica esportiva segons el districte trobem que:

DCTE I Privades (32,6%), Altres (23,7%), Municipals (17,3%)
DCTE II Privades (36,9%), Altres (16,2%), Carrer o parc (14,9%)
DCTE III Privades (30,8%), Altres (23,1%), Municipals (22,8%)
DCTE IV Privades (23,1%), Carrer o Parc (22,9%), Altres (17,6%)
DCTE V Carrer o parc (20%), Privades (15,8%), Municipals (8,2%)
DCTE VI Privades (23,9%), Escolars (23,2%), Altres (15,4%)

En tots els districtes, exceptuant el districte V on l'espai més escollit va ser els espais oberts i naturals, les instal·lacions privades eren les majoritàriament escollides per a la pràctica esportiva. Respecte a les instal·lacions municipals els habitants dels districtes I i III eren els que més escollien aquest espai per a la seva pràctica esportiva, i en canvi en el districte II les instal·lacions municipals només eren utilitzades pel 9% dels ciutadans i en el IV pel 7,3%.

Per finalitzar és important veure com el percentatge de pràctica esportiva va anr creixent, així,al 1988, més del 38,5% de la poblacó de L'Hospitalet feia esport, passant a estar bastant per sobre de la mitja estatal, fet que pot indicar una incidència de l'acció municipal d'aquells anys en el teixit social de la ciutat.

Respecte a esdeveniments destacats que sorgiren en aquells anys s'ha de destacar els nous torneigs Ciutat de L'hospitalet de Rugbi al 1984, de Bàsquet femení cadet al 1985, de Judo i Bàsquet infantil al 1987 , el Waterpolo Masculí al 1988, el Waterpolo femení al 1989, el Tennis taula al 1990 i el de Patinatge al 1992.

També hi hagué dos altres esdeveniments esportius destacats que sorgiren en aquells anys:

I Trobada Popular de Petanca "Ciutat de L'Hospitalet"

Fruit de que era un esport que compaginava competició i recreació harmoniosament, buscant articular sistemes de promoció d'esport per donar-lo a conèixer i sensibilitzar a la població es va realitzar aquest acte amb la col·laboració dels clubs de petanca de la ciutat.

I Cross Escolar (Curs 1984-85)

En el marc dels IX Jocs Escolars, es va celebrar el I Cross escolar. Es va desenvolupar en el barri de Santa Eulàlia, vessant competitiva (els tres primers classificats aniran al Cross Escolar de Catalunya), i també esportiu-festiu. Categories masculina-femenina de benjamí a cadet.

Si analitzem la pràctica esportiva escolar, és important veure com evoluciona la participació als Jocs Escolars al llarg dels anys 80.

Evolució de la participació en els Jocs Escolars

Evolució	83-84	84-85	85-86	86-87	87-88
	14.504	16.339	16.918	16.598	16.424

Com es pot veure fins al curs 85-86 continua havent un creixement de la participació, però a partir de llavors hi ha n punt d'inflexió i la participació tendeix a baixar, precisament, en aquest curs es varen incloure la gimnàstica artística i la rítmica .

Si mirem la participació del curs 87-88 trobem que:

Masculí 10.636 (Cross 3.020, Futbol Sala 3.280)
Femení 5.798 (Cross 1.940, Bàsquet 1.720)
Total 16. 424

Hi havia, pràcticament, el doble de nois que de noies en els Jocs Escolars d'aquell any. El cross seguia sent l'esport preferit per els escolars, tan per el sexe masculí com per el femení, sent el futbol sala el segon esport més escollit per els nens i el bàsquet per les nenes.

Si mirem la participació dels cursets d'estiu, tenim aquestes dades de 1984:

El nombre de participants 1984 va ser:
Polisportiu Les Planes: 90 alumnes per grup, 360 alumnes per curset, 1.440 alumnes total mes
Polisportiu Santa Eulàlia: 70 alumnes per grup, 280 alumnes per curset, 1.120 alumnes per mes.
Total alumnes cursets d'estiu: 2.560

A l'any 1988 la participació havia incrementant lleugerament, és interessant també veure la participació segons el tipus de curset:

Cursets recreatius: Participants: 2.340 (6-13 anys)
Campus i cursets específics: Participants: 334 (6-18 anys)
Recreació i manteniment adults: Participants 178 (18-70 anys)
Total: 2.852

OFERTA:

Equipaments: Estat dels equipaments esportius i relació equipament/espai
Anlitzant les xifres del comentat anteriorment treball de recerca de Mireia Tapiador trobem que l'evolució en la construcció d'equipaments esportius en els diversos districtes va ser la següent:

DISTRICTE	EE 1975-1983	EE 1984-1992	TOTAL EE	HABITANTS	EE/1000HAB
I	36	42	78	54.836	1,4224
II	18	15	33	50.302	0,656
III	20	13	33	37.240	0.8861
IV	27	12	39	47.145	0,8272
V	16	14	30	44.341	0,6765
VI	43	25	68	42.314	1,607

Figura 17 Evolució de la construcció d'equipaments esportius en els diferents districtes de la ciutat (1975-1992). Font: Mireia Tapiador.

Com ja s'ha comentat abans hi va haver una important construcció d'equipaments esportius durant aquest periode que consolidava la política expansiva inciada a finals dels anys setanta. Durant aquests últims anys el districte I va ser on s'ubicaren la majoria de nous equipaments esportius, produint, com a resultat final, que en tinguès mès del doble que el districte de Collblanc-Torrassa, que seguia sent el districte amb menys espais esportius, tot i que durant aquesta etapa hi ha un cert

anivellament del nombre d'espais esportius dels equipaments esportius exceptuant els districtes I i VI que clarament estaven per sobre de la mitja.

Organitzacions:

- Organitzacions voluntàries i clubs més destacats (CN Hospitalet, CB Hospitalet, CD Hospitalet)
- Empreses esportives més destacades

-ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

PME

Programa de recollida de dades i cens d'entitats instal·lacions i activitats esportives

Al 14 maig 1984 es va aprovar el Programa de recollida de dades i establiment d'un cens d'entitats, instal·lacions i activitats esportives de L'Hospitalet. Amb aquest programa es pretenia disposar d'una informació completa de totes les entitats (amb els seus equips, esports que practiquen, quantitat de practicants, capacitació dels seus tècnics etc..), de totes les instal·lacions (públiques i privades, les seves dimensions, l'estat en que es trobaven, la il·luminació etc..) i de tots els esports que es poden practicar a la ciutat.

Aquesta recollida d'informació es va realitzar per a tres objectius concrets:

- Realització i edició d'una Guia sobre les entitats, instal·lacions i esports a L'Hospitalet.
- Utilització d'aquestes dades (fonamentalment les de les instal·lacions escolars i les dels mestres que impartien educació física) per al establiment del programa "Reciclatge de mestres per a la impartició d'educació física a la EGB" i per a la posterior localització geogràfica de l'ampliació d'aquest programa.
- Utilització de les dades per a la confecció localització i posterior execució del "Projecte de

promoció esportiva en els districtes"

Actes esportius realitzats durant les Festes Majors dels barris

El PME dins del seu programa de col·laboració en les Festes Majors dels barris, tenia establert una sèrie de serveis tan per facilitar com per millorar el desenvolupament dels actes esportius que es poguessin organitzar dins de cada barri. A la dècada dels 80 celebraven 11 festes majors sumat a algun acte esporàdic que es pogués celebrar. Les curses que es realitzaren tingueren una assistència aproximada de 1.700 persones

Campus de basquetbol i tennis

La idea de promoure Campus d'esports específics va néixer l'estiu de 1983, amb la prova pilot centrada en el basquetbol, avaluació posterior es va considerar positiva, considerant que hi havia una precarietat de medis especialment temps per llançar la campanya, es van cobrir 148 de les 180 places, un 83% aproximadament, xifres que il·lustren el gran interès que va despertar la iniciativa.

Realitzats al mes de Juliol, amb una assistència inicial d'uns 300 nens de 10 a 18 anys, el campus de basquetbol es va realitzar al Pavelló Municipal d'Esports, i el campus de tennis de l'E.P Ntra. Sra. de Bellvitge i E.P. Josep Janes.

El campus de tennis estava organitzat conjuntament per el PME i la Federació Catalana de Tennis, que aportava el material esportiu, i buscava promocionar aquest esport a la ciutat. Els participants eren nois i noies de 10 a 17 anys, per tant alevins, infantils, cadets i juvenils. El professorat a cada centre era el director del programa i el monitor a càrrec de la federació, el PME aportava dos monitors a cada centre un pel mati i l'altre per la tarda.

El campus de bàsquet tenia dos nivells diferenciats:

-Etapa de desenvolupament. Compost de 75 minuts de tècnica individual i 60 minuts de competició tenia diversos objectius a assolir: Hi havien objectius tècnics, com les passades el "dribling" o el tir tàctics, com el joc d'equip, saber situar-se en el camp amb i sense pilota, la defensa individual o la transició atac-defensa i l'objectiu de conèixer del reglament el terreny de joc, el temps de joc i les regles fonamentals). A més a més tenia una sèrie d'objectius generals motrius, cognitius i afectius a aconseguir

-Etapa de perfeccionament: Tenia com a objectius generals el Perfeccionament en els exercicis de domini corporal i dels exercicis bàsics esportius del basquetbol i com a objectius específics el domini de salts, girs, desplaçaments i equilibris propis del bàsquet així com el perfeccionament dels elements de tècnica individual (bots, passada, tir etc..). També es marcava com a objectiu el coneixement i aplicació del reglament de l'esport en qüestió així com una introducció de l'aplicació a la part tecnico-pràctica i una iniciació a la tàctica bàsica individual i col·lectiva (us tàctic dels elements tècnics adquirits)

Curset de reciclatge de mestres d'E.G.B en educació física escolar

Aquest curset es va realitzar per assolir l'objectiu a mig termini de racionalitzar el servei d'Educació Física escolar que es presta a les escoles de la ciutat.

La majoria de centres escolars públics tenien espais d'infrastructura destinats a l'educació fisico-esportiva i que fins llavors s'havien utilitzat poc mes que per al lleure dels alumnes. La Llei d'Ensenyança General de 1970 contemplava l'Educació Física dins de l'àrea d'expressió dinàmica i com a matèria obligatòria d' impartició en els centres docents, per tant s'havia d'intentar incloure en els programes habituals dels centres, sent en els cicles inicials els propis mestres els que havien d'impartir l'assignatura, i en els cicles superiors, el tutor o professor especialitzat.Aquest fet comportava la necessitat de reciclar el professorat en educació física mitjançant un curset organitzat pel PME i el Departament de Dinàmica Educativa en col·laboració amb la Generalitat a través de les Direccions Generals corresponents.

Es va decidir la primera quinzena de setembre per realitzar el curset, ja que en aquelles dates encara no s'havien iniciat les classes, i els mestres ja estaven en període laboral actiu. La duració del curs era de 28 hores lectives, sis teòriques i 22 teorico-pràctiques, amb un nombre màxim de 120 places per a mestres de l'escola pública i privada. Com que es volia fomentar aquesta actuació als districtes I i VI , que eren els districtes amb més centres públics, per a una actuació més profunda en la implementació de la matèria es reservava un 50% de les places a aquests districtes, oferint el 50% restant a la resta de centres de la ciutat.

Cursets d'estiu

Ja s'ha comentat anteriorment en que varen consistir, en general, els cursets d'estiu i algunes dades

de participació, tanmateix és interessant veure com es realitzava concretament una campanya d'estiu a la ciutat.

La Campanya estiu de 1988 va ser organitzada per la de delegació de L'Hospitalet de l'ACET (Associació Catalana Esport per Tothom) coordinada amb el departament de promoció del PME i amb 5 clubs: AESE, AECS, CCR Collblanc –Torrassa, AEC L'Hospitalet i AE Bellsport. També va col·laborar el Complex Esportiu Tennis L'Hospitalet i el Club Natació L'Hospitalet, finalment Radio Hospitalet va realitzar falques publicitàries. Es desenvolupà a 5 punts de la ciutat

-Polisportiu Santa Eulàlia (Santa Eulàlia)
-Polisportiu Les Planes (La Florida)
-Centre Estudis Joan XXIII IB Bellvitge i Complex Tennis L'Hospitalet (Bellvitge)
-Pavelló Municipal d'Esports (Centre-Sant Josep-San Feliu)
-IB Torras i Bages

Es realitzaren les següents activitats:

-Jocs Populars
-Jocs recreatius
-Taller de manualitats
-Taller d'expressió
-Activitats aquàtiques
-Tallers audiovisuals
-Esports

Jocs Escolars

A mitjans de la dècada dels 80 hi va haver la creació del Consell de l'Esport Escolar de L'Hospitalet que tenia com a funcions marcar les directius de la programació esportiva escolar, i fer incloure la normativa general dels jocs esportius escolars de Catalunya. També hi va haver la creació d'un comitè organitzador per si L'Hospitalet era seu d'alguna de les fases dels jocs, i també es crearen comitès de competició i disciplina per als jocs escolars.

Mostra del nou enfocament del Patronat dels Jocs Escolars es va realitzar una jornada d'estudi per conèixer l'opinió de les entitats participants:

Jornada d'estudi sobre els Jocs Esportius Escolars

Per part del PME hi havia un interès per tractar opinions i posicions dels delegats dels centres i entitats participants en els jocs esportius escolars, sobre el funcionament i possibles punts a millorar dins la competició dels mateixos, així com per la necessitat de posar al dia una sèrie d'articulats del llavors reglament vigent es va realitzar una jornada d'estudi amb els següents temes: Normativa i reglamentació dels Jocs Esportius Escolars de L'Hospitalet, premis i guardons, Jocs Esportius Escolars de Catalunya, Sistema de competició.

S'establiren una sèrie de grups de treballs amb una fase discussió i finalment conclusions, la jornada estava a oberta a tots els delegats ,un per centre, als membres del comitè de competició i un nombre determinat d'àrbitres , amb un màxim de dos per esport de conjunt i un per cada disciplina individual

A part dels grups de treball, es desenvoluparen activitats recreatives, xerrades, un àpat, i la cloenda de la jornada amb les conclusions que s'havien arribat, la jornada es va realitzar a la localitat d'Arbúcies.

Serveis directes

-Natació i educació física escolar

Servei d'educació física

Hi va haver una reorientació del servei, va passar de ser dels mes promocionats per el PME a ser dels menys, seguint l'estratègia de reciclar mestres EGB per introduir l'educació física a les classes i encarregar-se del material tècnic.

Servei de natació escolar

El servei de natació escolar realitzat, via conveni, per el Centre d'Estudis Joan XXIII als polisportius de Les Planes i Santa Eulàlia

Dades d'assistència a l'any	1986	1989
Servei Natació Escolar:	10.658	8.500
Servei d'Educació Física:	5.470	4.600

Beques per als serveis escolars de natació i educació física

Ofertes des del curs 1982-83, per una normativa aprovada l'any 1980 revisada posteriorment i aprovada per el Consell d'Administració del PME l'any 1985, s'en varen donar per un import total de 1.157.250 de les antigues pessetes. Les beques es distribuïren de la següent manera:

Dades:	Beques Natació	Beques Educació Física
Dist II	83	-
Dist III	75	51
Dist IV	34	101
Dist V	54	41
Dist VI	151	-

Actes propis del patronat

Organització de:

- Gran Premi de Marxa Atlètica "Ciutat de L'Hospitalet", amb tot el que això suposa per al circuit europeu
- Diada de l'esport escolar 6.000 assistents
- Cursa Popular "Ciutat de L'Hospitalet" Hi ha un inici del circuit de curses populars, aquesta cursa va tenir, durant aquells anys una assistència que va oscil·lar entre les 10.000 i les 15.000 persones
-Activitats físiques en temps lliures per adults amb una assitència mitjana de més de tres mil assistents
-Competicions esportives de les festes majors amb uns 2.750 assistents de mitjana aproximadament durant aquells anys.
-Firajoc: Actes esportius de caire lúdic amb una participació de més de deu mil ciutadans.

Coordinació dels diferents torneigs que es consideraven de vàlua social per a la ciutat, els quals

generalment porten el nom de "Ciutat de L'Hospitalet": La normativa que es va aprovar per regular les sol·licituds per subvencions per a torneigs i competicions puntuals, buscava entre altes coses frenar a la proliferació indiscriminada de torneigs esportius a la ciutat que dificultava garantir la qualitat mínima. S'orienta buscant la realització d'un únic torneig per barri i esport, la realització d'un únic torneig de nivell de ciutat per esport, sota el nom "Ciutat de L'Hospitalet", supressió progressiva de l'ajut del PME a la resta de torneigs, buscant que es vinculin amb els assenyalats

-Nit del bàsquet: Sopar social, amb premis, que buscava el reconeixement de la tasca tan de l'associacionisme com de l'esport federat a la ciutat així com una projecció del que es fa a la ciutat a fora.

-Torneig Bàsquet Juvenil

-Volta Ciclista a Catalunya

-Torneig Hoquei Patins

-Trofeu de Natació

-Torneig Futbol Juvenil

-Torneig de rugbi

Noves instal·lacions:

-Construcció del Centre Esportiu Fum D'estampa

El 28 de desembre de 1984 el Ple de l'Ajuntament aprovà el projecte de construcció d'aquest polisportiu, amb la justificació de l'interès públic i la necessitat de serveis, i perquè es considerava necessari construir a la zona de Collblanc-Torrassa un polisportiu que donaria suport a la pràctica esportiva a gran part de les Entitats Esportives i centres escoles de la zona.

Respecte al finançament del projecte es va considerar que sobrepassava les capacitats de l'Ajuntament, el cost projectat va ser de 191.769.285 ptes. i va tenir un pressupost final 220.689.881 ptes ,per tant es demanà subvenció a la Diputació que va ser concedida, concretament 800.000 ptes per a la construcció de vestuaris per a disminuïts físics al Polisportiu de Santa Eulàlia. Les obres es varen finalitzar l'any 1987.

-Complex esportiu L'Hospitalet Nord

Va ser iniciat l'any 87 i consistia en: una pista d'atletisme, una pista poliesportiva coberta, dos

piscines cobertes, tres piscines descobertes, tres pistes de tennis, sis pistes d'squash, dos saunes i un gimnàs. L'objectiu d'aquest projecte va ser introduir progressivament l'esport d'èlit a la ciutat i la capacitat de poder dur a terme competicions a nivell nacional i internacional. El complex esportiu va obrir les portes al 1992.

Durant aquells anys també es construïren, l'Estadi Olímpic de beisbol, el camp municipal de rugbi, la pista d'atletisme de Santa Eulàlia o els camp de futbol de la Florida i de l'Hospitalet Centre entre d'altres.

Millora i manteniment de les instal·lacions existents

Dins el Pla de millora de les Instal·lacions Escolar es varen cobrir totalment les necessitats d'il·luminació i de pistes de les escoles amb terrenys, així com també hi va haver un arranjament de les pistes escolars dels Col·legis públics amb la col·laboració de la Diputació Direcció General de l'Esport amb una subvenció 31.098.139 pessetes.

Esport d'alt nivell

Hi va haver una iniciativa de la Fundació per a l'Esport a L'Hospitalet que va consistir en una coordinació de les empreses per a la sponsorització de l'esport, i, amb aquesta iniciativa, es potenciaren:
-Projectes de centres d'alt rendiment (Natació, Waterpolo, Beisbol, Gimnàstica Rítmica, Tennis)
-Preparació i organització de la copa del mon de la Marxa Atlètica 89' . Treball conjunt amb les Federacions Catalana i Espanyola d'Atletisme.

-Projecte de vinculació amb els Jocs Olímpics de Barcelona 92

Es varen haver de concretar els esports que L'Hospitalet en seria seu, i finalment es va decidir que ho seria del beisbol. També es va garantir una oferta alternativa de disponibilitat d'instal·lacions per a l'oficina Olímpica, es realitzaren plans de tecnificació esportiva de districte, un projecte juntament amb el Patronat de Cultura de dinamització de la ciutat coincidint també amb l'olimpíada Cultural 1992 es formaren els voluntaris de L'Hospitalet i es va buscar potenciar l' imatge de subseu en els esdeveniments esportius més destacats, i la relació amb les federacions de beisbol.

Tanmateix el fet més destacat va ser la celebració de la Setmana Olímpic a la ciutat que va consistir en els següents esdeveniments:

-Lliurament a les entitats esportives de la ciutat de l'escut de "L'Hospitalet Subseu olímpica"
-L'Holimpialet , consistent en la competició de 16 esports.
-Cloenda del curs de voluntaris
-Torneigs de handbol i beisbol
-Petita exposició del fet olímpic al Hall de L'Ajuntament

Relació Administracions públiques-Organitzacions voluntàries

Administracions Públiques-CB Hospitalet

Hi va haver, a l'any 1984, una subvenció de 200.000 pessetes al CB L'Hospitalet dins del marc del conveni de promoció dels equips base. Es va considerar que era una de els entitats esportives pioneres de la ciutat tenint en compte, en especial, la seva tasca en la promoció del bàsquet.

El CB L'Hospitalet dirigia una escola de bàsquet on hi havia un treball de promoció molt important arreu de la ciutat, i en breu s'havia de signar un conveni de col·laboració i ajut a la promoció dels equips de base de bàsquet, entre el PME i el CB L'Hospitalet, i que en les converses amb la directiva s'avenien a assolir els objectius fixats per el PME ,desenvolupament físic esportiu dels nens/es en les edats bàsiques (6-14), promoure i facilitar la incorporació de la dona a l'activitat esportiva, promoure l'esport recreatiu com a possibilitat de pràctica esportiva a l'abast de totes les edats i condicions i aplicació dels programes patrocinats pel Patronat.

-Conveni per a la promoció esportiva entre el PME i el CB L'Hospitalet -14 Març 1985-

En el marc jurídic aprovat el 1984 del "Règim General de Convenis entre el PME i les Entitats ciutadanes que promouen activitats esportives" es va signar aquest conveni que consistia en:

El CB L'Hospitalet es comprometia a complir amb el projecte presentat per al 1985 que tenia com a punts destacats:

-Col·laborar amb els seus tècnics esportius a donar classes a les escoles d'iniciació esportiva de districte següents (E.P Pau Sans, E.P Josep Janes, E.P. Anselm Turmeda, E.P. Milagros Consarnau)

-Organitzar a les instal·lacions esportives municipals del carrer Pius X, l'Escola d'Iniciació Esportiva de Bàsquet pròpia del PME

-Treballar per a la promoció i consolidació del bàsquet femení a la ciutat

-Col·laborar en tots els actes que convoqués la comissió de seguiment del conveni

-Mantenir equips esportius des de Pre-infantil fins a Sènior

-Presentar anualment un programa d'activitats a desenvolupar

-El personal tècnic havia d'assitir a tots els cursets que considerés adients el PME

-Facilitar tota la informació requerida i assistir a les reunions que convoqués el PME

A canvi el PME aportà 1.243.000 ptes al CB L'Hospitalet sota els conceptes de: pagament del lloguer de les pistes, subvenció segons el règim de puntuació que estableix el conveni i ajut per a les despeses de funcionament del bàsquet femení.

Al cap d'un any el Patronat realitzà un balanç del conveni amb el CB L'Hospitalet:, destacant com a principals punts el fet que l'escola que, el CB Hospitalet portava a càrrec al Sant Pius X havia augmentat el nombre de practicants de bàsquet i la promoció del bàsquet femení materialitzada en un increment nombre de nenes que participaren en els Jocs Esportius Escolars

-L'1 febrer de 1990 el Ple de l'Ajuntament va aprovar el conveni d'ús i gestió del Pavelló municipal per part del C.B Hospitalet per l'any 1990 (Acord horaris, taquillatge, subvenció econòmica).

<u>Administracions Públiques-CN Hospitalet</u>

Hi va haver des dels inicis dels anys vuitanta un acord de col·laboració entre el PME i el CN Hospitalet perquè, sota els criteris que marcà el Patronat el Club realitzés el servei de natació escolar

El C.N Hospitalet sol·licità al PME que s'ocupés de les gestions per trobar sponsors a la ciutat, argumentat que fruit del alt nivell d'industrialització i a la qualitat de les empreses es podria aconseguir una participació conjunta que permetés la promoció de l'esport bàsic amateur de totes les entitats esportives de L'Hospitalet.

Hi va haver un estudi de la instal·lació municipal esportiva del Gornal cedida al CN Hospitalet per l'Ajuntament de L'Hospitalet encarregada al Departament d'Economia de l'Empresa de la Universitat Autònoma de Barcelona. Autors: Joan Turro Vicens, Antoni Lladó Goma-Camps amb la col·laboració de Xavier Garcia Pou. Bellaterra al Juny de 1984 on es va fer un anàlisi del conjunt de variables de tipus econòmic que comportava l'explotació de les instal·lacions municipals esportives del Torrent Gornal. Els elements mes significatius d'aquell estudi varen ser:

-Aquelles instal·lacions havien generat durant el 1983 un important dèficit econòmic d'explotació que ha estat bàsicament assumit per l'Ajuntament de l'Hospitalet, mitjançant el pagament directe de la totalitat de les despeses de gas i electricitat. Tanmateix el CN Hospitalet havia tancat també l'exercici 1983 amb una pèrdua calculada al voltant d'un milió de pessetes.

-La compensació de caràcter econòmic que el CN Hospitalet va aconseguir per la gestió realitzada en aquestes instal·lacions municipals s'hauria de situar a l'entorn dels 5.500.000 ptes, tot i que es matisa que la principal compensació que va rebre el club no havia estat en termes econòmics si no en hores d'utilització de les instal·lacions per les pròpies seccions esportives de la entitat..El superàvit obtingut pel C.N Hospitalet en la gestió havia estat íntegrament dedicat al finançament de la pràctica esportiva de l'entitat

El conjunt de les despeses de funcionament i gestió de les instal·lacions presentaven uns valors absoluts que difícilment podien permetre reduccions importants, sense posa en perill la qualitat dels serveis o el valor de les instal·lacions. Tanmateix s'apunta a un consum d'energies excessiu.A nivell d'ingressos, es consideren els nivells obtinguts com a satisfactoris, i difícilment superables, s'apunta com a dada a valorar el descens d'utilitzacions a nivell individual durant el 1983.

Administracions Públiques-CD Hospitalet

El 3 d'Abril de 1986 es va signar el conveni entre el PME i el CD Hospitalet per a l'ús i gestió del camp municipal dins la Llei 7/1985 del 2 abril article 85-4 que determinava les formes de gestió indirecta dels serveis públics locals

L'entitat va demanar a la fundació pública PME una subvenció en nom de la majoria d'entitats de futbol de la ciutat (C.CR. Collblanc-Torrassa, U.E Santa Eulàlia-Joventut, La Florida C.F, U.D Can Serra, C.E Pubilla Cases, U.D.U. Bellvitge, U.D Polígon Gornal, C.D Sector Sanfeliu)per a poder fer-se càrrec dels Centres de perfeccionament tècnic de futbol.

El CD Deportes Hospitalet era l'únic representant de la ciutat en les categories nacionals de futbol, competia a Segona B i fruït d'una iniciativa seva, es va signar un conveni l'any 1988 amb 10 entitats de futbol de la ciutat per garantir la correcta posada en marxa d'una piràmide esportiva que garantís l'accés d'aquells jugadors de categories inferiors que destaquessin per les seves aptituds al nivell més alt possible pel que fa a les divisions de joc. A més el club s'encarregava de la coordinació dels Centres de perfeccionament de futbol que tenien altres equips de la ciutat.

Donat que aquestes accions anaven en la linia del Patronat iniciada l'any 1985 de potenciar l'associacionisme esportiu i la col.laboració entre entitat ja que es consideraven com un pas previ cap una total interrelació dels clubs que s'encarreguen del futbol de base a la ciutat, tenint el CD Hospitalet com a primer equip en aquest aspecte, reberen subvencions d'aquest.

Un punt molt important de la formula era la composició tècnica de les entitats encarregades de tirar endavant els Centres de Perfeccionament Tècnic de Futbol. En la majoria de casos es tractava de tècnics vinculats a les pròpies entitats esportives que, a partir de l'inici del Pla de Millora del futbol han anat obtenint o ampliant les seves qualificacions tècniques, la qual cosa permetia en aquells moments, garantir el nivell tècnic dels Centres, i la coordinació de la feina entre els propis tècnics, i amb els responsables dels altres equips d'aquestes entitats.

Organitzacions voluntàries

Club Bàsquet Hospitalet [16]

[16] Gil, E. (2004). *Que lluny ens ha portat!. 75 anys del Club Bàsquet L'Hospitalet.* L'Hospitalet de Llobregat: Centre d'Estudis L'Hospitalet.

La temporada 1982-83 va suposar el retorn del club a la màxima divisió, però persistien els problemes econòmics amb un dèficit acumulat de 9,4 milions de les antigues pessetes que anaven acompanyats de queixes a l'Ajuntament de falta de manteniment del pavelló, cost que havia de fer front el club tot i que com que no tenien contracte els podien fer fora de la instal·lació. A més a més continuà el degoteig de directius i tècnics que abandonaven el club, els taquillatges baixos fruit de la falta d'assistència de públic, la temporada 1983-84 va ser la menor de la divisió amb 10.700 espectadors a la primera fase i 4.800 la segona ,en total, 15.500 el 34,6% de l'aforament, Manresa , una ciutat amb molts menys habitants n'havia tingut de mitja 18.450, aquell any va acabar amb el descens de categoria.

A la temporada 84-85 el dèficit pujà considerablement arribant als 11,3 milions, i el club mirant de solucionar-ho va arribar a un acord de col·laboració amb el FC Barcelona, que va aportar patrocinador. a més el club va sol·licitar un avançament dels drets d'explotació de la sala de bingo. A la temporada 85-86 varen descendre tan l'equip masculí com el femení, i el club renuncià a tenir equip femení. La situació econòmica era insostenible i per afrontar-ho hi va haver un acord de l'ajuntament amb el club de suport econòmic a canvi d'una reestructuració de la directiva que va incloure un canvi de president passant a ser-ho Xavier González. A la temporada següent, 86-87, es va aconseguir patrocinador concretament ho va ser Cirsa i fruit d'aquests canvis aquella temporada va acabar amb un superàvit de 2,8 milions tot i que Cirsa a l'any 91, any de cessió del camp municipal al club deixà de patrocinar el club.

Paral·lelament el "Torneig de les futures estrelles" va agafar un nou rumb des de mitjans dels anys 80, al 1986 va rebre el suport de la diputació de Barcelona Mitjans dels anys 80, el 1986, suport de la diputació de Barcelona i, tot i que també hi entren patrocinadors privats com Nocilla i des de 1988 Eucagest, Axa i Nike, el torneig passà a anomenar-se també Gran Premi Diputació de Barcelona. S'havia passat d'una col·laboració de 20 persones a mes de 100, amb la professionalització d'àrees com premsa, transport o arbitratges.

C.N Hospitalet

Els primers anys d'aquest període[17]varen venir marcats bàsicament per arrossegar una situació

[17] Club Natació L'Hospitalet. (2004). *Club Natació L'Hospitalet : Ramon Padrós i Aguilar President 1988-2004.*L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

econòmica molt delicada, 6.500.000 pessetes de dèficit al tancar l'exercici comptable de 1983, tanmateix la situació va canviar a l'any 1988 quan l'entitat, que estava entre les 15 entitats més importants de waterpolo d'Espanya i entre les 25 de natació segons estimacions del club, va canviar de president assumint el càrrec Ramon Padrós i Aguilar.

En la presa del càrrec com a nou president es produeixen diverses dimissions, la més significativa va ser la del vice president, soci fundador i ex president, Llúcia Clavero i Lizano, contrari a la línia que volia emprendre la nova junta directiva que consistia en una política extensiva de millorar i ampliar les instal·lacions. Per realitzar-ho es van augmentar les quotes dels socis per cobrir el 50% de les despeses, i es van iniciar les gestions per sol·licitar ajudes als ens oficials i demanar crèdits bancaris. El president del club ho va explicar així l'any 1989: *"Presumeixo dificultats de tot tipus, però la meva línia d'actuació bàsica serà aquesta. Dedicaré tots els meus esforços a millorar les instal·lacions, ho considero essencial. Si aconsegueixo donar un servei, al soci i conciutadà en general, més acollidor i concorde al que actualment es reclama com necessari, aconseguiré donar una expansió que presumeixo espectacular. Si per això he de cridar a moltes portes, així ho faré. Limitaré aquesta acció al necessari imprescindible, però es caminarà en aquesta direcció"* També va parlar de *"donar-li un gran revulsiu"* a la captació se socis joves. En aquest sentit va establir un acord amb un grup, representant d'aquesta població jove, per a la realització d'activitats i es produir l'esmentat augment de quotes, així com de la construcció d'una sala de musculació i la remodelació del gimnàs. També es va tractar delicada situació econòmica fruit de l'antiguitat de les instal·lacions i el baix rendiment energètic. A nivell de socis el club passà de tenir-ne va baixar la frontera dels 2.500 acabant l'any amb 2.359 .

A l'any 1989 hi va haver la gran novetat que la joventut començà a organitzar festes a les instal·lacions del club, dins uns actes socials molt consolidats i limitats per les activitats esportives del club. Es varen emprendre reformes a les instal·lacions, concretament als vestuaris femenins, i, dins de la nova línia de la junta directiva, es va provar el projecte de construcció de pistes d'squash per impulsar l'augment de socis, ja que l'objectiu era doblar la quantitat existent arribant a la xifra de 5.000 socis. A nivell econòmic, es descriu la situació com a preocupant amb un estret marge de maniobra. A l'any 1990 la junta directiva va crear la quota combinada que permetia l'accés a tots els serveis del club i va haver una inversió de 26 milions de pessetes que va servir entre d'altres coses per a una millora dels equips. Finalment respecte a la massa social hi va haver un punt d'inflexió augmentant amb més de cent socis arribant a la xifra de 2.469.

Al 1991 hi va haver una ampliació de l'horari d'obertura tan dels dies laborables com festiu així

com una regularització de les mensualitats dels empleats, dins un marc de major professionalització. A nivell estrictament social, destaca el fet que als cursets escolars s'assolis la xifra 2.700 practicants, també el fet que hi hagué un acolliment gratuït a les instal·lacions del club per als alumnes, disminuïts psíquics, del col·legi Estel. Aquell any Un membre de la directiva es va passar a fer càrrec dels actes socials, on va destacar el sopar social del 20 aniversari del club amb la presència de diferents personalitats. També hi va haver la novetat del projecte de realitzar una revista de l'entitat que havia d'informar sobre aspectes esportius i socials, i, en aquesta direcció, es va sol·licitar la col·laboració econòmica municipal deixant oberta la possibilitat que la revista parles de tota els aspectes de la ciutat, no només els esportius. A nivell d'instal·lacions hi va haver molta activitat amb la construcció d'una nova sala de gimnàstica Passiva totalment equipada, noves cabines de raig uva, saunes, i una nova maquinària per la sala de musculació. Finalment a nivell econòmic s'havia contret un deute amb els subministradors energètics de dotze milions de pessetes però, fruit de la negociació amb l'OAME es va establir la prorroga d'un any de la subvenció de nou milions de pessetes per fer-hi front.

L'any del Jocs Olímpics, el 1992, va estar macat per l'aprovació d'uns nous estatuts per adaptar-se a Llei de l'Esport i per l'acord amb Caixa Terrassa per a una subvenció econòmica i per a la prestació de serveis. A nivell social, hi va haver un creixement espectacular del nombre de socis passant-ne a tenir més de quatre mil. També va ser una novetat destacada el fet que es realitzaren els primers cursets de natació , que segons el club tenien una gran importància econòmica, amb una baixa ocupació tot i que generalitzable a les altres piscines. Els cursets escolars tenien una vessant social i econòmica, però la principal era nodrir el club de futurs nedadors, es realitzen cursets de natació a l'estiu amb l'ACET per als joves del Districte I. Aquell any també s'aprovà finalment la realització d'una revista del club, i, paral·lelament s'intensificà la publicitat amb la fi de seguir creixent la massa social.

CD Hospitalet-Associació de Clubs de Futbol

El 1990 es constitueix l'Associació de Clubs de Futbol últim pas del Pla de Millora del Futbol, article 1 dels estatuts la defineix com "associació privada que te com a únic objectiu el foment de l'esport del futbol..". L'associació coordinava la piràmide del futbol amb el CD Hospitalet, feia propostes respecte la formació dels tècnics, tenia la responsabilitat de formar seleccions de ciutat en les diferents categories, col·laborava amb el Consell Esportiu Barcelonès Sud respecte el futbol

escolar, o organitzava campus d'estiu com campus de futbol entre altres.

6. (1993-2000) Racionalització i externalització de la política esportiva

La celebració dels Jocs Olímpics de Barcelona varen suposar un punt d'inflexió de la política esportiva a tot l'Estat, ja que es va anar consolidant, fruit de la situació de crisi econòmica general i de la necessitat de complir amb la premissa de contenció de la despesa pública dels Tractats de Mastricht, hi va haver la necessitat de racionalitzar les despeses de les partides pressupostàries, i en el cas d'Esports es va traduir en una externalització de part dels serveis esportius. A L'Hospitalet aquest canvi tingué la seva manifestació més clara amb la concessió administrativa del Complex Esportiu Nord a l'empresa Eucagest l'any 1994, fet sense precedents a la ciutat. A més és comença a aplicar la formula de la "gestió interessada", consistent en la divisió dels beneficis que generava la gestió de l'instal.lació entre la entitat i el consistori, en diverses instal·lacions municipals, per a la qual l'Àrea d'Esports va ser premiada a l'any 2000, on també va ser mencionat per la seva trajectòria Robert Martínez.

A L'Hospitalet a més com a sub seu olímpica que va ser va tenir com a principal llegat el que havia estat l'estadi olímpic de beisbol. El consistori va intentar, mitjançant diverses vies, impulsar el beisbol a la ciutat, així com la utilització de la instal·lació esportiva, però els intents no varen acabar de fructificar i es va acabar decidint reconvertir l'estadi en el nou camp de futbol del Centro de Deportes Hospitalet. Amb aquest canvi ja foren moltes les intalal.lacions gestionades per tercers i per tant l'OAME va anar perdent el seu sentit, de forma que a finals de l'any 1996 es va abolir assumint l'Àrea d'Esports les seves competències

6.1. L'impacte dels Jocs Olímpics a la ciutat (sub seu olímpica)

El major impacte dels Jocs Olímpics en la ciutat, almenys des del punt de vista material, va ser l'Estadi Olímpic de Beisbol. Aquest estadi, gestionat des del seu inici de forma directa per l'OAME, tenia una mitjana de 29.550 usos anuals, i era utilitzat per, entre d'altres, clubs com els Dragons, l'Hèrcules o el CD Hospitalet. L'estadi constava d'un camp gespa, dos túnels de batuda dues zones de llançament i una zona de patinatge.

L'any 1994, en un intent de donar un impuls al beisbol i a la instal·lació en concret, la Ciutat de L'Hospitalet va demanar a la Federació Catalana de Beisbol que intermèdies amb la Federació Espanyola de Beisbol perquè demanes a la Federació internacional de Beisbol (FIBA)

l'organització, per a la Copa Internacional de Beisbol de l'any 1997, i efectivament va ser concedit l'any 1995. En el transcurs d'aquests esdeveniments , concretament al 1997 es va decidir aprovar la conversió del camp de beisbol de la feixa llarga, l'estadi olímpic, en el nou camp municipal de futbol quan la concessió ja estava concedida. A més s'hagueren de buscar alternatives, ja que no es podia fer marxa enrere en la concessió, i tot i així L'Hospitalet continuà vinculat a l'organització ja que la ciutat , amb la seva petició, havia iniciat el procés.

6.2. De l'OAME a l'Àrea d'Esports

La transformació de l'OAME es va iniciar el 21 de Juliol de 1995 el Ple de l'Ajuntament aprovà la reforma dels estatuts dels Organismes Autònoms dependents de l'Administració entre els que hi havia l'OAME. Aquests nous estatuts que havien d'entrar en vigor en breu reduïen considerablement l'àmbit competencial de l'organisme respecte dels anteriors. En l'article 4 s'especificava que l'única gestió que tindria seria la de "gestió, direcció, programació i manteniment dels equipaments municipals: Complex Esportiu l'Hospitalet Nord, Polisportiu Fum d'Estampa, Estadi de beisbol i Polisportiu de Bellvitge".

Al 1996 el buidat competencial de l'organisme ja era molt important. El Complex esportiu l'Hospitalet Nord estava gestionat per tercers, mitjançant una concessió administrativa per 25 anys, la gestió del Polisportiu Municipal Santa Eulàlia des de 1993 havia passat a mans de l'entitat gestora que se'n encarregava del Polisportiu de Bellvitge s'estava gestionant a través d'un conveni signat amb AE Bellsport, participant des de l'OAME només en els aspectes de reparacions, criteris de manteniment i consums i només el Polisportiu Fum d'Estampa seguia en gestió indirecta de l'OAME. Finalment el 4 de novembre de 1996 el Ple de l'Ajuntament es decideix dissoldre l'OAME el 31 de desembre de 1996 assumint l'Àrea d'Esports les seves competències

6.3. Noves formes de gestió dels equipaments esportius

Es va decidir donar una nova orientació respecte a la gestió indirecta de les instal·lacions esportives municipals, que es volia transmetre als acords passant a tenir una validesa d'entre 10 i 15 anys, i on l'entitat esportiva s'havia de fer càrrec de la gestió de les despeses però també dels ingressos, això significava, en essència, separar la gestió d'una instal·lació de les activitats que s'hi realitzessin. Aquesta situació permetia a la entitat gestora fer inversions en les instal·lació que permetés augmentar el seu rendiment econòmic , ja que els beneficis repercutiran o en la pròpia instal·lació, o

be en les activitats que hi desenvolupi, és el que s'ha conegut com gestió interessada.

També tenint en compte la conjuntura econòmica que hi havia l'Ajuntament tenia la necessitat de reduir al màxim la despesa, punt que afectava a la política de convenis i subvencions. En aquest sentit es realitzaren nous convenis amb AE l'Hospitalet, AE Santa Eulàlia, Associació Esportiva Bellsport, amb l'UDU Bellvitge, Florida C.F, C.E Hospitalet Atlètic, CE Pubilla Casas, L'Hospitalet Atletisme, C.Hercules L'Hospitalet, C.F America Pioners, UE Santa Eulàlia Joventut, C. Bàsquet L'Hospitalet, Atco. Guimerense, Assoc. Clubs Petanca, Club Muntanyenc, C.C.R Collblanc Torrassa, Centre La Torrassa, Assoc. Esport Centre Sanfeliu entre d'altres.

Al 1996 s'inicià l'aplicació de la gestió interessada ales instal·lacions Santa Eulàlia, Pista Gasòmetre A .Les Planes i Bellvitge van començar el 16 d'abril de 1997:
AE Santa Eulàlia: Polisportiu Santa Eulàlia, Pista Gasòmetre
AE L'Hospitalet. Polisportiu Les Planes
AE Bellsport: Bellvitge

Concretament el quadre resum de la gestió de les grans instal·lacions a l'any 1996 era el següent:

1- Pol.liesportiu Municipal Fum d'Estampa Gestió directa de l'OAME exceptuant Monitors i socorrisme que hi havia contractat l'entitat Esport a punt

- 2 piscines cobertes
- 1 sala barri coberta
- 1 sala musculació
- 1 sala polivalent
- 2 pistes d'esquaix

2- Estadi Olímpic de beisbol: Gestió directa de l'OAME

- 1 camp gespa
- 2 túnels batuda
- 2 zones llançament
- 1 zona patinatge

3- Complex Esportiu L'Hospitalet Nord : Gestió indirecta mitjançant la concessió administrativa a l'empresa EUCAGEST.

- 1 camp de gespa

- 2 piscines cobertes
- 1 pavelló cobert
- 1 piscina descoberta
- 1 pista atletisme 400 metres
- 3 pistes d'esquaix
- 1 sala de musculació
- 3 sales polivalents
- 2 pistes de tennis

4- Pol.liesportiu Municipal de Bellvitge Gestió indirecta mitjançant conveni de cessió d'ús AE Bellsport)

- 1 sala barri coberta
- 1 sala musculació
- 1 pista pol.liesportiva descoberta

Al 1995 hi havien 18 entitats amb conveni de gestió d'instal·lacions per un import de 75.114.286 ptes. i 37 entitats amb conveni d'activitats per un import de 115.719.960 ptes.

A l'any 2000 el mapa de gestió dels equipaments esportius a la ciutat havia canviat de forma molt important

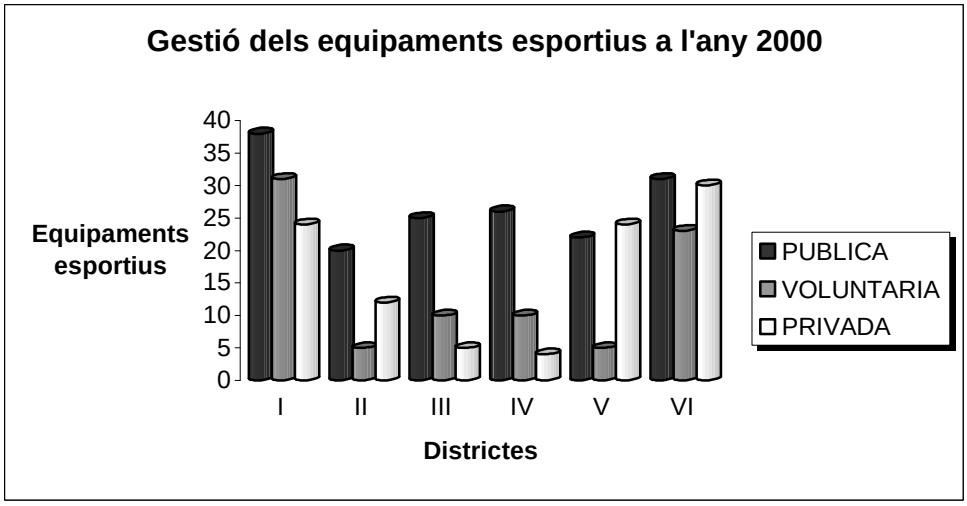

Figura 18 Tipus de gestió dels equipaments esportius de la ciutat a l'any 2000. Font: Mireia Tapiador.

Com es veu en la figura la gestió privada ocupava un segon lloc però molt consolidat en la gestió d'equipaments esportius de la ciutat, tenint presencia molt semblant als equipaments gestionats pel municipi en els districtes I i VI, on la gestió voluntària també havia assolit un pes molt destacat, i sent el principal en el districte V. També s'ha de dir que en la resta de districtes la proporció d'equipaments gestionats de forma privada o voluntària era molt modesta, tanmateix aquest canvi de paisatge il·lustrava l'entrada del sector privat en el model esportiu de L'Hospitalet

6.4. Aparició d'un nou sector comercial: Eucagest

La concessió del Complex Esportiu Hospitalet Nord a EUCAGEST S.L, va ser un bon reflex de l'aparició de les empreses esportives en el mon esportiu de L'Hospitalet. La seva adjudicació va venir precedida de contractar a SEAE (s.s.c.l), Servei d'ensenyament i assessorament esportiu (Societat Cooperativa Catalana Limitada), que inicia les seves activitats l'octubre de 1985. Segons l'article 2 dels seus estatuts el seu objectiu social és la gestió de "*l'ensenyament i assessorament de activitats fisiques i esportives de lleure, en tots els seus àmbits, classes i nivells*"[18]. Esta formada per professionals de procedència diversa però lligats al mon de la planificació esportiva (seu social floridablanca-barcelona). Amb SEAE , L'OAME hi havia treballat continuadament encarregant estudis de mercat sobre demanda esportiva i ha col·laborat en la gestió i prestació de serveis esportius.En aquest cas, i per poder tenir suficients elements de judici en la ja fase final de construcció del complex esportiu, s'encarregà un estudi sobre "models de gestió i el pla d'explotació per al complex esportiu l'Hospitalet nord". En aquest estudi es feia un anàlisis funcional de les instal·lacions , de la demanda potencial, de la competència, i de les relacions amb

[18] www.eucagest.com

el sistema esportiu de L'Hospitalet, extraient unes conclusions de proposta a seguir.

Els inicis d'aquesta empresa es remunten a 1984 amb l'empresa Gestisport S.A. Aquesta empresa va ser pionera en la remodelació d'instal·lacions esportives i en la seva posterior adaptació per a tots els públics. A partir de 1990 la propietat va formar part d'un grup d'empreses creades al País Basc per a remodelar, construir, equipar, mantenir i gestionar fins a un total de 27 instal·lacions. Entre altres s'ha de destacar Eibar, Durango, Deusto i Lejoran. És en aquesta època i per encàrrec del Govern Basc es construeix, equipa i gestiona una instal·lació model: el Centre d'Alt Rendiment de Fadua. Posteriorment es trasllada a Catalunya, concretament a Mollet del Vallès. Al 1992 i ja com Eucagest S.L li és adjudicada la Zona Poliesportiva de Marina Besos a Sant Adrià del Besos. Aquesta instal·lació va ser avantguardista i de grans dimensions (45.000 m²) implantant una gran quantitat d'oferta esportiva als seus més de 3.500 abonats. Al 1994 se li adjudica el Complex Esportiu L´Hospitalet Nord instal·lació que gairebé duplica l'anterior (85.000 m²) i en la que es van traslladar les últimes novetats en oferta esportiva i lúdica del mercat.

Es va provar el seguiment de la concessió administrativa de l'Ajuntament amb l'empresa Eucagest. Hi havia una col·laboració directa de l'empresa en la realització d'esdeveniments com els Premis Ciutat de L'Hospitalet o jornades de sensibilització envers les persones amb disminucions. Durant el 1992, hi van haver diverses reunions del OAME amb la direcció general d'infrastructures esportives del CSD i contactes entre l'alcalde de L'Hospitalet i el president del CSD respecte a la utilització del centre municipal esportiu per part de la comunitat universitària que fructificaren i es va decidir atorgar una subvenció de 26.577.566 per a material esportiu per al centre

Anàlisi del sistema esportiu municipal

DEMANDA :

Practicants –Quantitat Característiques dels participants i del tipus i perfil de la pràctica esportiva
No hi han dades de participació esportiva a L'Hospitalet en aquells anys, tanmateix son molt il·lustratives les dades de participació i sobretot l'assistència de públic que tingueren els torneigs ciutat de L'Hospitalet a la Ciutat per veure quin era el grau de difusió en la ciutat d'aquests esdeveniments esportius.

Torneigs ciutat de L'Hospitalet (1995) Nº participants/ Assistència públic

	Jugadors	Equips	Públic
Natació	346	15	600 (2 jor.)
"" petanca	288	48	150 (1 jor)
"" bàsquet cadet	252	24	900 (3 jor)
"" bàsquet premini	240	24	880 (2 jor)
"" judo	230	16	500 (2 jor)
"" hoquei patins	220	22	750 (3 jor)
"" bàsquet infantil	150	14	1.000 (3 jor)
"" bàsquet júnior	120	12	1.200 (3 jor)
"" patinatge	110	?	800 (2 jor)
"" tennis taula	100	?	200 (2 jor)
"" futbol americà	90	2	800 (1 jor)
"" rugbi	70	4	300 (1 jor)
"" escacs	60	?	?
"" waterpolo masculí	60	4	200 (1 jor)
"" waterpolo femení	60	4	200 (1 jor)
"" futbol juvenil	45	3	500 (1 jor)
Trofeu ciclista	40	-	2500 (1 jor)

Figura 19 Dades de participació i assistència de públic als Torneigs Ciutat de L'Hospitalet (1995). Font: OAME

Com es pot veure no hi havia una relació directa entre el nombre de jugadors o equips i l'assistència de públic. El torneig amb més equips, el de petanca, només va tenir 150 persones de públic en la seva primera jornada, i en canvi en trofeu ciclista tot i ser el torneig amb menys participants va ser el que va tenir major assistència 2.500 persones. De mitjana però hi havia uns cent participants i varis centenars de persones assistien com a públic als esdeveniments esportius. També s'ha de ressaltar que durant aquests anys apareixerien dos nous torneigs els escacs a l'any 1993 i el Bàsquet Premini al 1995.

També es significatiu de l'evolució de la pràctica esportiva a la ciutat durant aquests anys les dades

de participació als Jocs Esportius Consell Esportiu Barcelonès Sud

Jocs esportius consell esportiu barcelonès sud

Equips

	Futbol:	futbol sala:	bàsquet	voleibol
92-93:	50	182	109	38
93-94:	67	189	96	30
94-95:	72	227	92	24
95-96:	64	212	67	20
96-97	73	201	74	22
99-00	46	148	51	12

Com es veu en el quadre hi ha un creixement del nombre d'esports més populars a la ciutat en els tres anys posteriors a la celebració dels Jocs Olímpics. A l'arribar a l'equador de la dècada dels noranta hi va haver un cert estancament, arribant al final del segle XX amb una participació molt menor , que s'hauria de lligar a la baixa natalitat que hi havia aleshores. A nivell d'esports d'equip es consolidà l'hegemonia del futbol sala i a nivell d'esports individuals l'esport més popular per al sexe masculí va ser el Cross i l'atletisme per a les noies estan mes repartit, en aquest cas, amb la natació i la gimnàstica rítmica . Al curs 1999-00 el Cross suposava el 50% del total de practicants d'esports individuals

Per completar aquesta informació es important veure com evoluciones les categories:

Categories

	Benjamí	Aleví	Infantil	Cadet	Juvenil	Júnior
92-93	47	83	102	79	99	0
93-94	39	78	79	90	98	17
94-95	55	70	92	71	112	35

95-96	55	56	81	59	107	46
96-97	63	69	73	48	96	54
98-99	46	59	39	45	59	24
99-00	49	51	39	39	49	14

Com es pot comprovar l'augment més important i sostingut de categories es en el de Júnior, fet lògic ja que no tenia equips, que augmentà de fins al curs 1996-97, on com la resta de categories inicià un descens. En altres esports el creixement en els primers anys d'aquest període va ser més irregular, i destacà a partir de mitjans dels anys 90 el gran descens del nombre d'equips en categories infantil, cadet i juvenil, responent a un possible descens de la natalitat en anys anteriors, tot i que el descens de participació va ser generalitzat. Per altre banda s'ha de ressaltar que a el curs 1995-96 es va incloure, per primer cop, el rugbi.

Una altre dada a analitzar és veure com evoluciona la participació dels diferents tipus d'entitat :

N equips per tipus d'entitat

	95-96	96-97	98-99	99-00
Col·legis públics:	128 (31,7%)	119 (29,5%)	83 (26,3%)	71 (27,4%)
Entitats/clubs:	136 (33,7%)	131 (32,5%)	77 (24.4%)	81 (31,3%)
Grups esportius:	75 (18,6%)	88 (21,8%)	43 (13,6%)	27 (10,4%)
Col·legis privats:	65 (16,1%)	65 (16,1%)	63 (19,9%)	45 (17,4%)
Esplais:			37 (11,7%)	29 (11,2%)
Altres entitats:			13 (4,1%)	6 (2,3%)

Els clubs esportius i els col·legis públics representaven més de la meitat del nombre d'equips que participaren aquells anys en els jocs esportius, on es detecta una important estabilitat. Els grups esportius a partir de 1998 foren molts menys, i per tant en termes relatius els col·legis privats tingueren una major presència en els jocs i sobretot els esplais i altres entitats que a partir d'aquell participaren.

Si ho analitzem per districtes, al curs 95-96 tots tenien un nombre semblant de participants exceptuant Collblanc-Torrassa que només en tenia el 5,50% del total i el districte VI que en tenia 26% la resta estava entre el 10 i el 16 % . Al curs 99-00 entre el districte I (21,9) i el districte VI (30,0%) , concentraven més de la meitat dels equips. El districte II seguia sent el districte amb menys equips participants (7,7%)

Per sexes:

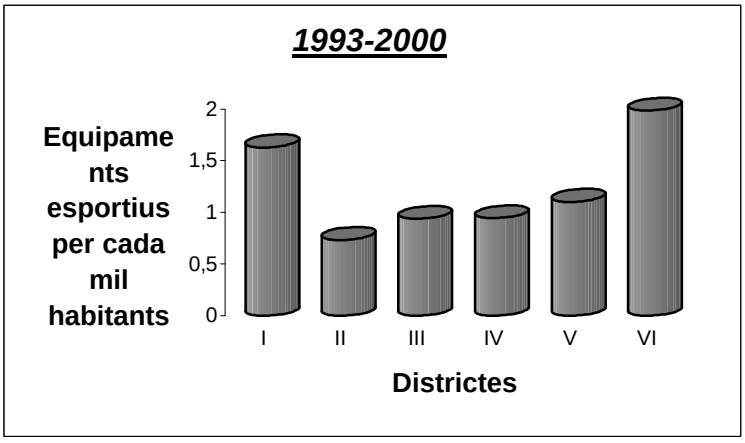
	95-96	96-97	98-99	99-00
N equips masculí:	347 (85,9%)	336 (83,4%)	254 (83,5%)	217 (83,8%)
N equips femení:	57 (14,1%)	67 (16,6%)	52 (16,5%)	42 (16,2%)

Podem veure com es pot seguir parlant d'esport masculí als jocs escolars, més de vuit de cada deu equips que participaren en els Jocs eren masculins, havent una gran estabilitat al llarg dels anys noranta al respecte.

OFERTA:

Equipaments: Equipaments esportius: característiques i relació equipament/espai

Si analitzem les dades del treball de Mireia Tapìador d'aquells anys trobem que**:**

1993-2000	
DISTRICTE	**EE/1000HAB**
I	1,6294
II	0,7319
III	0,9384
IV	0,9446
V	1,1039
VI	1,9842

Figura 20 Equipaments esportius per cada 1.000 habitants als diferents districtes de la ciutat (1993-2000). Font: Mireia Tapiador.

DISTRICTE	EE 1975-1983	EE 1984-1992	EE 1993-2000	TOTAL EE	HABITANTS	EE/1000HAB
I	36	42	7	85	52.165	1,6294
II	18	15	0	33	45.087	0,7319
III	20	13	2	35	37.295	0,9384
IV	27	12	1	40	42.344	0,9446
V	16	14	14	44	39.857	1,1039
VI	43	25	8	76	38.302	1,9842

Figura 21 Evolució de la construcció d'equipaments esportius per cada 1.000 habitants als diferents districtes de la ciutat (1975-2000). Font: Mireia Tapiador.

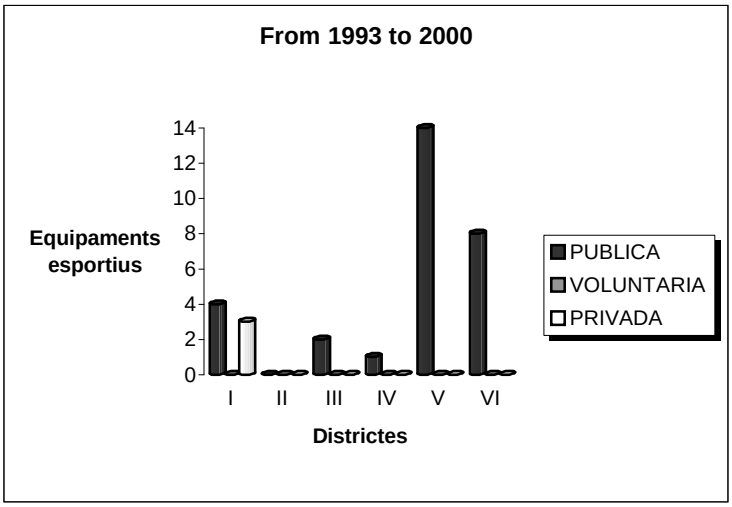

Figura 22 Tipus de gestió dels equipaments esportius de la ciutat (1993-200). Font: Mireia Tapiador.

Com es pot comprovar hi ha una frenada en la construcció d'equipaments esportius durant aquests anys fruit de la política de racionalització de costos i de que ja s'havia fet una politica extensiva de construcció d'equipaments esportius a la ciutat en els anys anteriors. Tanmateix la frenada no succeix exactament igual a tots els districtes, i al districte V, que era el que en tenia menys, es construeixen exactament el mateix nombre d'instal.lacions que en els anys anteriors i en canvi en el districte II per exemple no s'en va construir cap. També destaca que tot i que dos d'aquests nou equipaments esportius varen ser gestionats per el sector privat la inmensa majoria foren de gestió pública.

Organitzacions: (Estructura, cultura organitzativa, activitats, i interrelacions entre ells)

-Administracions públiques

Pressupost del OAME

Hi va haver una política de contenció de la despesa pública, l'aportació municipal va passar de 1992 a 1993, de 515 a 540 milions de les antigues pessetes només un 5% mes, en un context de crisi econòmica general que hi havia a l'Estat Espanyol. Aquesta política va anar acompanyada d'un increment de les tarifes municipals. A l'any 1995 el pressupost era de només 339.926.890 Ptes fruit del buidatge competencial de l'organisme ja que finalitzada l'etapa olímpica, es donà continuïtat als programes existents, millorar la qualitat dels serveis o del manteniment de les instal·lacions i es va produir el traspàs de competències de la gestió de diferents espais a l'Ajuntament, i al 1993 la gestió es requeria bàsicament a les grans instal·lacions.

Convenis i acords de col·laboració

Es va signar un conveni amb l'Associació de Club de futbol per a la realització d'obres de millora dels estadis municipals, i per a un augment del finançament de l'Associació. També hi va signar un conveni entre L'Àrea d'Esports i el Consell Esportiu Barcelonès Sud per a la coorganització dels jocs escolars des de 1992. La Llei de l'esport de Catalunya de 1988 i posterior decret de 1990, configurava el Consell Esportiu Barcelonès Sud com una entitat privada sense ànim de lucre, i després de diverses negociacions es va establir aquesta coorganització.

Al 24 de Març de 1995 hi va haver la signatura del conveni d'ús i gestió del Polisportiu Municipal de Bellvitge entre l'OAME i l' AE Bellsport entitat arrelada al barri de Bellvitge i que en l'article 2 dels seus estatuts afirmava que: "*Bellsport te com a objectiu principal el foment, el desenvolupament i la pràctica de l'activitat física i esportiva sense ànim de lucre. L'activitat principal és l'esport federat. També es realitza esport de lleure i promoció. El principal esport és el handbol. També Bàsquet, futbol-sala i Gimnàstica Rítmica*".

Al 1996 l'OAME signà el conveni per a l'organització dels serveis d'Educació Física i Natació per a les escoles que volguessin el servei i el conveni que regulava els drets i els deures de les entitats, escoles, grups esportius etc.. que sol·licitessin a l'OAME la utilització d'una instal·lació esportiva.

El 5 de maig de 1997 l'Ajuntament va aprovar l'ordenança reguladora dels Acords de Col·laboració per Activitats Esportives, que recollia els requisits, processos i característiques que havien

d'acomplir aquelles entitats que sol·licitaven a l'Àrea d'Esports l'establiment d'un acord de col·laboració per a activitats esportives. Aquesta acords de col·laboració per a activitats esportives eren de caràcter anual, on es s'especificaven les activitats i objectius a assolir, i incloïen un informe valoratiu per part de les dos parts. L'ajuntament amb aquests acords de col·laboració pretenia assolir objectius com apropar la pràctica esportiva a tots els ciutadans, especialment a aquells que per raons socio-culturals tenen problemes per accedir-hi, potenciar l'imatge i coneixement de la ciutat, potenciar l'arrelament de l'esport local etc.

Al 1997 es va signar un conveni entre l'Àrea d'esports de l'Ajuntament de L'Hospitalet i la Diputació de Barcelona de caràcter anual on s'acordava la subvenció de les activitats següents: Natació per a disminuïts físics per a embarassades, per a nens i nenes de dos a tres anys i per a nadons així com la festa del futbol base, del dia de la bicicleta i de la gent de la petanca i al 1998 s'amplia al Critèrium Ciclista Ciutat de L'Hospitalet l'Esport recreatiu per a disminuïts psíquics i el Dia del mini-basquet. De fet la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de L'Hospitalet mitjançant l'Àrea de L'Hospitalet van anar establint convenis des del 1990, el conveni signat el 1998, consistia en un estudi sobre les pràctiques físiques dirigides a les dones adultes., així com l'elaboració d'un programa de promoció dirigit a aquest sector de la població. Es va realitzar a L'Hospitalet sota el nom de II curs de formació per a tècnics i altres persones vinculades al Programa "Surt mou-te" d'integració Esportiva. Aquest va ser gratuït per als tècnics que treballaven en entitats de la ciutat, i l'Ajuntament va aportar l'infraestructura i mitjans necessaris per dur-la a terme.

També és important veure com amb l'arribada del segle XXI es va haver de gestionar el fenomen de l'immigració en l'esport a la ciutat. En aquest sentit al 24 d'abril del any 2000 es firmà un conveni amb la "Asociación Árabe Islámica" per a l' utilització de les instal·lacions municipals de la ciutat, dins del programa de convenis d'ús d'instal·lacions esportives municipals per a la temporada , tot i que per causes alienes a l'entitat no va fructificar. També es va posar en marxa una activitat de futbol per a nens immigrants al Camp de futbol Gornal per a la pràctica del futbol per a una capacitat per a 20 nens.

Noves instal·lacions

El 24 de febrer de 1995, després de la finalització de les obres del Polisportiu Municipal de Bellvitge (Avinguda de la mare de deu S/N), l'Àrea de l'Esport i Joventut decideix aprovar que ho gestioni l'OAME.

Dinamització esportiva

L'any 1995 es va començar el procés periòdic d'actualització de dades dels equipaments esportius, per detectar patologies, establir manteniment preventiu i mesures d'estalvi energètic

Programes específics :

Nº Programes per a disminuïts físics: 2 – Natació-47 participants-

Nº Programes disminuïts psíquics: 1-Natació- 20 participants

Nº Programes gent gran: 5- Natació i esport-Participants: Natació 45 Esport: 73

Nª Campus de formació: 3-29 participants-

Programa d'iniciació esportiva dirigida a nens d'entre 3-11 anys

Centres escolars:

Nº Instal.lacions esportives escolars usuari extens: 27

Nº entitats usuaris instal.lacions esportives escolars: 41

Nº hores utilitzades per entitats: setmana: 175 Caps de setmana: 63

Nº utilitzacions puntuals: 17

Municipals

Nº Instal·lacions esportives: 19

Nº Entitats usuaris instal·lacions esportives municipals : 67

Nº Hores utilitzades per entitats : entre setmana : 1982,5 cap de setmana : 507,5

-Serveis directes de natació i educació física de l'Àrea d'esports al Pol. Mun. de Fum d'Estampa:

13 escoles i uns 1.500 alumnes

7 APES: 250 alumnes

Relació Administracions Públiques-Organitzacions Voluntàries

Administracions públiques-CB Hospitalet

Al 22 de febrer de 1993 es signà un conveni amb el CB Hospitalet per l'ús i gestió del pavelló municipal de bàsquet que incloïa aspectes com el calendari d'obertura el taquillatge o el servei de manteniment de l' instal·lació.

Administracions públiques-CD Hospitalet

Nou conveni amb el CD Hospitalet, per a l'ús i gestió del camp municipal de futbol de l'Hospitalet i les activitats esportives

El Centro de Deportes L'Hospitalet havia anat utilitzat conjuntament amb el RCD Espanyol el camp de la Feixa Llarga però el RCD Espanyol va manifestar a l'estiu de 1995 la voluntat de no utilitzar mes les instal·lacions, degut al cost del manteniment de la gespa del camp i es va decidir aprovar un conveni de ús i gestió ,a fi d'assegurar el manteniment del camp, amb el CD Hospitalet.i llavors el 24 de febrer de 1995 el president del CD Hospitalet Francisco Ramírez des del 30 de desembre de 1992 i Celestino Corbacho en nom de l'Ajuntament, acordaren un nou conveni on es recollia la sol·licitud del club de que es reconegui l'equip professional de l'entitat, el fet diferencial del CD Hospitalet, ja que l'equip estava en categoria nacional, i era la màxima representació de la ciutat, per això en el concert es va incloure la gestió de les instal·lacions així com les activitats que desenvolupava el club, fent una menció especial a l'equip professional.

Organitzacions voluntàries

CB Hospitalet

Al 1994 el club tenia un dèficit acumulat de 18,8 milions de pessetes, que havia estat augmentat des de 1992 i l'equip baixà de categoria, de forma voluntària, per solucionar els problemes econòmics passant de la segona divisió a la divisió de bronze. Tanmateix el dèficit segui augmentant i a l'any 2000 ja era de 25 milions de pessetes .També destacà, en l'àmbit pròpiament esportiu quan al 1997 el CB Hospitalet arribà a un acord amb el Centre Catòlic per la cessió de jugadors i aquest període acabà amb el trasllat del CB Hospitalet al Complex Esportiu Hospitalet Nord.

CN Hospitalet

Al 1993 el Club Natació Hospitalet era la primera entitat de la ciutat, amb més de 5.000 socis. La nova sala de musculació va ser la principal novetat en el capítol d'instal·lacions aquell any que tingué en la vessant social com a fets més destacats els cursets escolars a 26 centres escolars dels quals vint eren d'EGB i sis de pàrvuls arribant a un total de 2.135 alumnes. També la cooperació amb l'ACET, amb el servei de normalització lingüística i amb l'Institut Provençana, així com la col·laboració amb Radio Hospitalet. A nivell de socis aquell any va haver-hi un cert augment arribant a gairebé cinc mil, concretament en tenia 4.998[19].

Al 1994 , a nivell econòmic hi va haver una regularització del deute contret per la entitat i respecte a les instal·lacions hi va haver una ampliació i una auditoria del consum energètic i un projecte de construcció d'un edifici per a les calderes. Tanmateix les novetats més importants foren en la vessant social de l'entitat realitzant cursets escolars per a dos mil alumnes, i amb novetat que es treballà amb tres centres especialitzats en disminuïts, "ALPI, Centre d'Educació Especial", "Bellvitge, Centre Ocupacional" i "Can Serra, Centre Ocupacional". Aquell any es donà a l'entitat un Premi "Nit de l'Esport" concretament el "Premi millor gestió d'instal·lacions". A més el club sobrepassà la xifra dels cinc mil socis.[20]

Al 1995 quedava pendent de signar un nou conveni d'ús i gestió del pol.liesportiu per als pròxims 25 anys, i de moment hi va haver prorroga. Es busca la reducció del consum energètic, una de les despeses mes importants, mitjançant la informatització que controlava la nova maquinaria

[19] Club Natació L'Hospitalet. (1993). *CN L'Hospitalet Memòria 1993*.L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.
[20] Club Natació L'Hospitalet. (2004). *Club Natació L'Hospitalet : Ramon Padrós i Aguilar President 1988-2004*.L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

instal·lada, i la implantació de la gestió centralitzada de la producció de calor i també es va buscar un major confort en la fase de culminació de la renovació de les instal·lacions quan s'iniciaren converses per construir un rocòdrom[21]. Des del punt de vista econòmic aquell any acabà amb un tancament comptable positiu, absorbint els deutes dels anys anteriors. Aquell any, hi va haver l'edició de la primera revista del Club i va haver una ampliació de serveis: Fitness, Gimnàstica, Jazz, Estètica etc. i per primera vegada hi hagueren eleccions sindicals, quedaren establerts tres delegats per a un personal de 33 persones. EL nombre de socis s'estabilitzava i durant aquells dotze mesos mes de 500.000 persones van utilitzar les instal·lacions del club

A l'any del vint-i-cinc aniversari del club que es va celebrar amb un sopar social amb representació d'entitats autonòmiques, municipals, federatives, i del club[22]. A nivell econòmic s'havia netejat el deute d'anys anteriors de 16 milions de pessetes, i aquell any va presentar uns resultats d'explotació positius, a més es va aconseguir reduir el consum d'energia en més de dos milions de pessetes. La principal novetat en la vessant social va ser la inclusió del dia de la festa del soci

Al 1997 hi va haver una renovació de les instal·lacions que va consistir en l'automatització de la higienització de l'aigua, la millora de les dutxes i s'introduïren sistemes d'accessos a les instal·lacions i controls als rebuts impagats i es projectaren, de cara al futur, la renovació dels vestuaris i la construcció d'una piscina sota les graderies i d'una sala d'hidromassatge a la mateixa zona. A nivell esportiu el club va organitzar un campus d'estiu amb diverses modalitats i finalment respecte als actes socials celebrats aquells any, hi va haver l'acte de lliurament d'insignes d'argent als socis amb 25 anys d'antiguitat, presidit per la primera dama Marta Ferrusola. En el sopar social, on es varen reunir gairebé tres-centes persones es varen presentar oficialment l'himne amb música i lletra adaptades a l'època[23]. Aquell any el club acabà amb 5.614 socis.

A l'any 1998 s'establiren negociacions per a la concessió administrativa per als pròxims 25 anys i trobar una formula de finançament que permetés una bona tasca social i gestió esportiva, ja que el fet de restar pendent la renovació demorava en les inversions. S'iniciaren obres per cobrir la piscina de 50 metres per un import de 325 milions de pessetes sol·licitant crèdits avalats per

[21] Club Natació L'Hospitalet. (1995). *CN L'Hospitalet Memòria 1995*. L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

[22] Club Natació L'Hospitalet. (1996). *CN'H Memòria 1971-1996 25è Aniversari. Memòria 1996*. L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

[23] Club Natació L'Hospitalet.(1997). *Club Natació L'Hospitalet Memòria 1997*. L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

l'Ajuntament. L'any 1999 es projectà com l'any de gestió d'instal·lacions completes que havia de convertir el CN Hospitalet en un dels mes importants d'Espanya. Aquell any el club, que arribà als 5.814 socis, va participar en la festa major del Barri de Sant Josep i en la mostra d'entitats del mateix[24].

Finalment al 1999 es va acordar la renovació de la cessió de la gestió de la piscina municipal per 25 anys ja que no es presentà cap més proposta en el concurs, i es va acordar que l'Ajuntament es faria càrrec de les despeses de l'escalfat de l'aigua durant els mesos d'hivern davant el problema plantejat de la cobertura de la piscina, projectat el seu inici a l'any 2000. En la renovació de la concessió s'establiren una sèrie de condicions, apart d'un aval de 21.805,64 euros, el 3% del domini públic cedit el club havia de pagar un cànon anual per l'usdefruit de 50.000 pessetes amb l'increment anual del IPC, per a les inversions de reposició per a les quals s'havia de dedicar un mínim de vuit milions de pessetes, tot i que en la majoria d'anys invertiren el doble, en les inversions per millora o ampliació de les instal·lacions es va establir la xifra mínima de 50 milions de pessetes, i 30 milions de pessetes per a la promoció esportiva, a més va establir que el club havia de protegir qualsevol activitat esportiva, que l'Ajuntament, previ comunicat, considerés oportuna dins la gran sintonia entre el club i l'Ajuntament, segons fonts de les dues parts[25].

Amb l'arribada del Segle XXI per primera vegada en la història del club una dona ocupà un càrrec de l'equip directiu concretament en la secció d'Activitats socials i culturals, secció on hi hagueren les novetats d'activitat mensuals com el curs de pilotatge avionetes o el "treking". Aquell any hi va haver una actualització dels estatuts i proposta de reglament del règim intern hi hagueren inversions en material esportiu per un valor de 4 milions de pessetes aproximadament i d'un milió i mig en maquinaria i instal·lacions i per primer cop hi va haver un descens del nombre de socis passant-ne a tenir 5.602.

CD Hospitalet

Al 1998 el Centro de Deportes L'Hospitalet proporcionava l'accés al futbol de 126 jugadors en 7 equips, i a 720 nens en els 48 equips dels Centres de Tecnificació i Perfeccionament.

Centre d'estudis Joan XXIII

[24] Club Natació L'Hospitalet. (1998). *Club Natació L'Hospitalet Memòria 1998.* L'Hospitalet de Llobregat: CN L'Hospitalet.
[25] Club Natació L'Hospitalet. (2004). *Club Natació L'Hospitalet : Ramon Padrós i Aguilar President 1988-2004.*L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

Natació escolar:

La natació escolar va anar perdent, de forma lleugera , alumnes degut una baixada en la taxa de natalitat:

95-96 1.441
96-97 1.455
97-98 1.495
98-99 1.395
99-00: 1.341

Aquell any el Centre d'Estudis Joan XXIII treballava amb nou escoles:

- C.P Mare de Déu del Bellvitge
- C.P La Marina
- Col. Pare Enric d'Ossó
- C.P Ramon Muntaner
- C.P Bernat Metge
- C.P Gornal
- C.E Balmes
- C.P L'Estel
- C.E Joan XXIII
- C.P Josep Janes (a partir de la 99-00)

Cursos d'iniciació i perfeccionament:

95-96 Places ofertes: 2.557 ocupades: 1.783 (69%)
96-97 : ocupades 1.505 (59,5%)
97-98 Places ofertes: 2.101 ocupades 1.349 (64%)
98-99 Places ofertes 2.032 ocupades 1.256 (61,8%)
99-00 Places ofertes: 2.071 ocupades: 1.266 (61,1%)

Hi va haver un constant descens a aquests cursos fruït, en part, del descens de natalitat a tot l'Estat i a la competència.

Natació per a la gent gran:

95-96: 21
96-97: 30
97-98: 19
98-99: 23
99-00: 39

Natació per a disminuïts físics i psíquics:

El centre d'estudis treballava amb C.P i L'Estel l'Associació Coordinadora de disminuïts física i psíquics de L'Hospitalet i varen tenir la següent assistència al programa de natació per a disminuïts físics i psíquics:

95-96: 46
96-97: 48
97-98: 48
98-99: 67

El programa de natació terapèutica va tenir una assistència molt més modesta en part perquè era una patologia poc corrent entre la gent jove.

Natació terapèutica per a nois i noies amb lesions a la columna vertebral
95-96: 17
96-97: 11
97-98: 15
98-99: 8
99-00: 10

Al haver-hi diverses escoles de natació infantils l'assistència a aquesta va ser bastant baixa aquests anys:

Escola de natació(5-14 anys):

95-96: 41

96-97: 37

97-98: 39

98-99: 42

99-00: 33

L'assistència a l'escola d'adults a l'Escola de Bellvitge va ser molt baix ja que es va integrar en l'Escola de natació):

Escola d'adults de l'Escola de Bellvitge

95-96: 11

96-97: 11

97-98: 9

Escola bressol Dues escoles bressol "El Passeig" "L'esclat"

95-96: 24

96-97: 20

97-98: 15

98-99: 20

99-00: 22

Abonats:

95-96: 427

96-97: 399

97-98: 378

98-99: 325

99-00: 331

Usos

95-96: 6.630

96-97: 6.735

97-98: 6.192

98-99: 4.334

99-00: 4.721

Lliure:

95-96: 5.940

96-97: 6.256

97-98: 4.379

98-99: 4.152

99-00: 3.644

Cursets d'estius:

95-96:196 (55% d'ocupació)

96-97: 222 (45%)

97-98: 199 (56%)

98-99: 172 (51,22%)

99-00: 173 (46%)

Esport a punt

L'AE Esport a Punt es una entitat privada constituïda el 14 de juliol de 1993, i que tal com apareix en l'article 1 dels seus estatuts "L'activitat principal de l'entitat és de caràcter de lleure, inspirat en una base esportiva merament lúdica i recreativa, facilitant la seva pràctica als socis sense participar en competicions organitzades per les federacions esportives".

Des del 1993 i amb la col·laboració de l'àrea d'esports i de política social i habitatge de l'ajuntament, així com dels voluntaris de la creu roja i federació catalana de disminuïts, I l'associació coordinadora disminuïts ,l'entitat "Associació esportiva esport a punt" organitzava els programes per a disminuïts físic i psíquics i per a la tercera edat. El 24 de agost de 1994 es va decidir no renovar per a l'any següent el contracte amb AE Esport a Punt, però fruit que la concessió estava en procés és va prorrogar per al més de gener de 1995, els serveis de consergeria, socorrisme i docència per al Pol. Mun. Fum d'Estampa.

Participació:

PROGRAMA 3A EDAT:

NATACIÓ:

95-96: 68

96-97: 72

97-98: 110

98-99: 113

99-00: 118

EDUCACIÓ FÍSICA:

95-96: 117

96-97: 76

97-98: 112

98-99: 126

99-00: 140

TOTAL:

95-96: 185

96-97: 147

97-98: 222

98-99: 239

99-00: 258

Exceptuant la temporada 96-97, va haver-hi un constant creixement de la participació als programes esportius dedicats a la tercera edat als últims anys del segle XX, arribant a tenir més de 250 assistents. Tanmateix el grup també realitzava programes per als disminuïts físics i psíquics de L'Hospitalet de Llobregat, amb les següents dades de participació:

DISMINUÏTS FÍSICS:

NATACIÓ:

95-96: 31

96-97: 30

97-98: 21

98-99: 16

99-00: 17

Per diverses causes hi va haver un constant descens de l'assistència a aquest programa ja que els assistents es passaren a un altre programa, tanmateix s'ha de destacar la vàlua social d'aquest

programa. Com veurem a continuació el programa per a disminuïts psíquics i grans disminuïts físics va tenir una participació més estable:

DISMINUÏTS PSÍQUICS(i grans disminuïts físics):

NATACIÓ:

95-96: 30

96-97: 18

97-98: 36

98-99: 36

99-00: 31

Com es pot veure aquest programa va tenir una assistència al llarg de la segona meitat de la dècada dels noranta d'unes trenta persones exceptuant la temporada 96-97 on la participació va ser més mes baixa per la supressió del programa de beques Hospisport. Esport a punt també va organitzar la segona edició d'iniciació esportiva a les escoles treballant amb 11 de les 36 escoles de la ciutat amb més de 300 nens i nenes

Finalment s'ha de destacar que al 1999 es concedeix per 15 anys la gestió indirecta del Pol. Mun. Fum d'Estampa a AE Esport a Punt.

7. (2001-2008) L'esport a L'Hospitalet de Llobregat al Segle XXI

En aquests últims anys el model esportiu de L'Hospitalet ha experimentat alguns canvis. Com en altres municipis de Catalunya i de la resta de l'Estat, al segle XXI hi hagut una puixança de l'activitat física no organitzada o informal, com del excursionisme i sobretot del "footing" i anar amb bicicleta per la ciutat, i en aquest últim cas ha anat acompanyat d'un augment dels carrils bici a la ciutat canviant el paisatge urbanístic i de mobilitat de L'Hospitalet.

La política esportiva del consistori en aquests darrers anys ha experimentat un gir important respecte a la gestió de les instal·lacions esportives, en alguns casos per l' impossibilitat econòmica de les entitats per afrontar-ho i en altres per l'aplicació d'una nova filosofia que provocaren un cert abandonament de la gestió indirecta, que havia imperat a la dècada dels anys noranta mitjançant l'introducció de la gestió directa i es va apostar per un model més municipalitzat, amb l'aplicació de formules com la gestió mitjançant una empresa municipal del equipament esportiu. Respecte a l'ordenament dels equipaments esportius a la ciutat, s'ha de destacar que al llarg del segle XXI s'ha

intentat adaptar el pla d'equipaments esportius al pla urbanístic general. També, fruit de la nova legislació autonòmica, s'està introduint en els darrers anys l'entrada de professionals de l'activitat física i l'esport a algun CAP de la ciutat per a l'aplicació de programes esportius per a la recuperació dels pacients de l'hospital que ho necessitin i també en la realització de la natació dins l'educació física a l'ensenyament introduint noves tècniques en l'aprenentatge d'aquesta. La immigració també ha estat un nou fenomen que s'ha hagut de gestionar als últims anys, sobretot de l'ús dels els espais esportius a fi d'evitar conflictes.

7.1. Emergència de l'esport no organitzat

L'Activitat fisico-esportiva no organitzada, englobaria tan el caminar com a exercici físic, l'anar en bicicleta (no la estàtica) i el "footing" o córrer, així com altres activitats com l'excursionisme o l'esquí alpí. Al 2005, segons l'enquesta realitzada per l'Ajuntament[26], aquest tipus d'activitat física representava el 77,3% del total d'activitat físico-esportiva realitzada a L'Hospitalet[27], una xifra molt important. De fet a aquesta xifra s'hi hauria de sumar la part dels ciutadans que realitzen natació recreativa de forma "no informal" o lliure, és a dir que no fan cursets ni estaven federats.

26

Diputació de Barcelona. (2006). *Enquesta d'hàbits esportius a L'Hospitalet de Llobregat.* Barcelona: Diputació de Barcelona. Direcció de serveis d'assistència al govern local.

Figura 23 Activitats esportives que es practicaven a la ciutat (2006). Font: Diputació de Barcelona.

Com s'ha comentat anteriorment el fet d'anar amb bicicleta s'ha introduït com un dels hàbits esportius més populars a la ciutat, més d'un de cada deu ciutadans de L'Hospitalet optaven per aquesta pràctica esportiva, en menor grau practicaven el "footing" o l'excursionisme, tot i que ocupaven el cinquè i el sisè lloc en el ranquing de pràctiques esportives dels habitants de la ciutat per tant l'esport informal s'ha consolidat dins els hàbits esportius de la població.

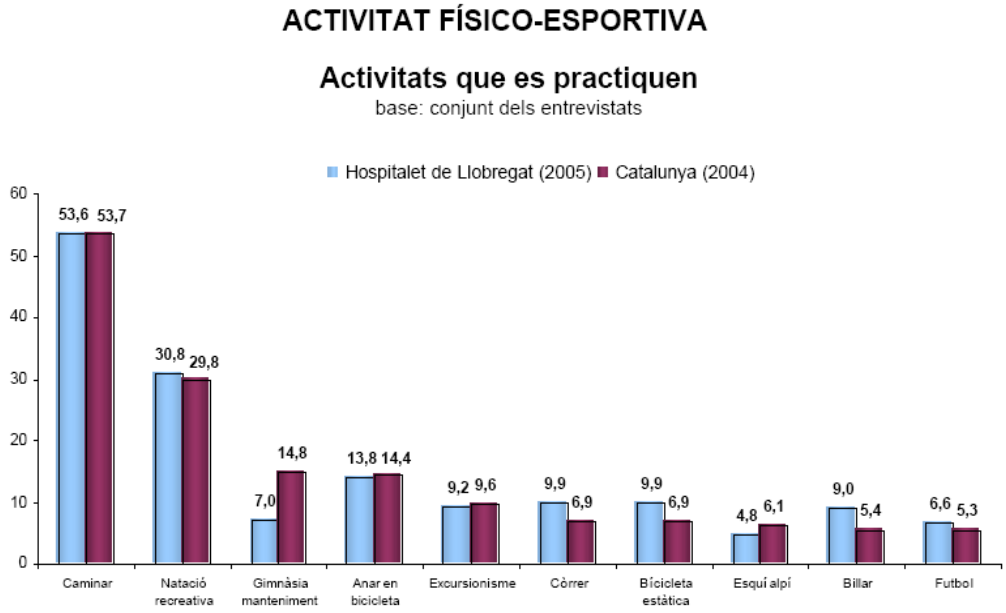

Figura 24 Comparació de les activitats fisico-esportives de L'Hospitalet de Llobregat i Catalunya (2006). Font: Diputació de Barcelona.

Si comparem les dades amb les de Catalunya, podem veure que son semblants, tot i que la pràctica d'anar en bicicleta és lleugerament inferior a L'Hospitalet de Llobregat i en canvi, la diferencia principal, la pràctica del "footing" és un 3% major a L'Hospitalet respecte a la mitjana catalana. En la pràctica esportiva no organitzada estava un 2,3% per sobre de la mitjana catalana, per tant es pot afirmar que ha ocupat un lloc destacat dins els hàbits esportius de la ciutat.

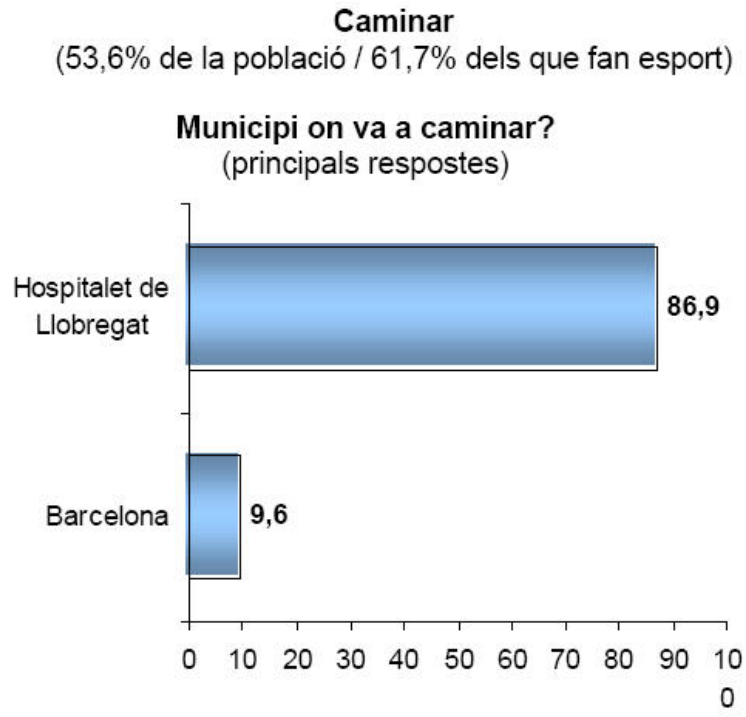
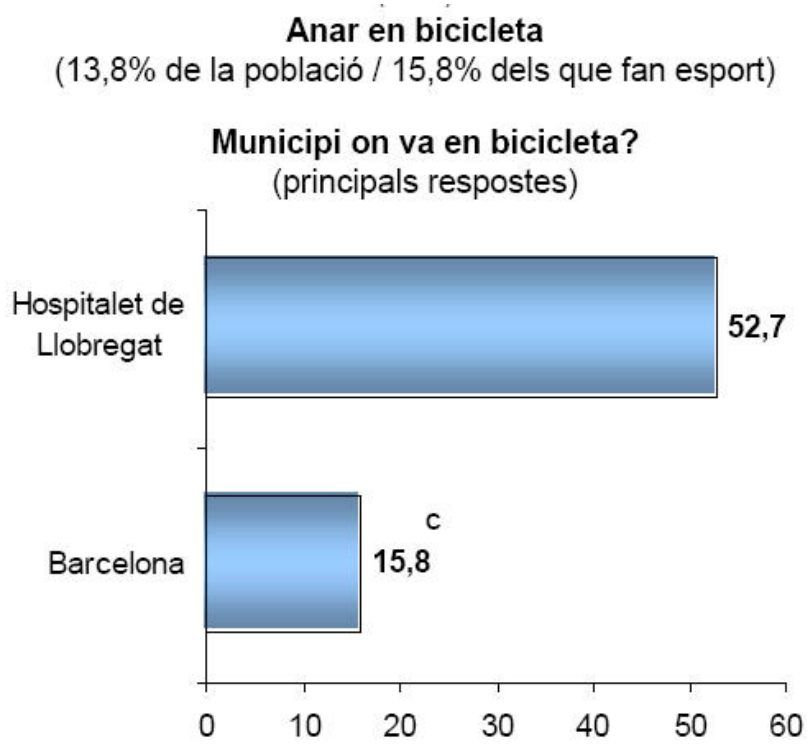

Figura 25 Ciutat on caminaven els ciutadans de L'Hospitalet (2006). Font: Diputació de Barcelona.

Com es pot apreciar , la immensa majoria de ciutadans d'Hospitalet que realitzaven l'activitat física de caminar ho feien a la mateixa ciutat, només el 9,6 ho feien a la ciutat veïna de Barcelona i el 3,5% restant a altres localitats. Per tant es pot parlar de municipalització d'aquesta activitat física

La pràctica d'anar en bicicleta era realitzada per un 13,8% del total de la població de L'Hospitalet. D'aquesta només una mica més de la meitat ho realitzava a la mateixa ciutat, sent l'activitat física no organitzada que més es realitzava fora , la resta anava en bicicleta per altres ciutats, destacant la ciutat de Barcelona 15,8 %, el motiu que gairebé la meitat de la població escollís altres ciutats per aquesta pràctica esportiva s'hauria de buscar en una insuficiència de carrils a la ciutat, en aquest sentit s'ha anat ampliant i es continuarà ampliant la xarxa de carrils bici en els propers anys.

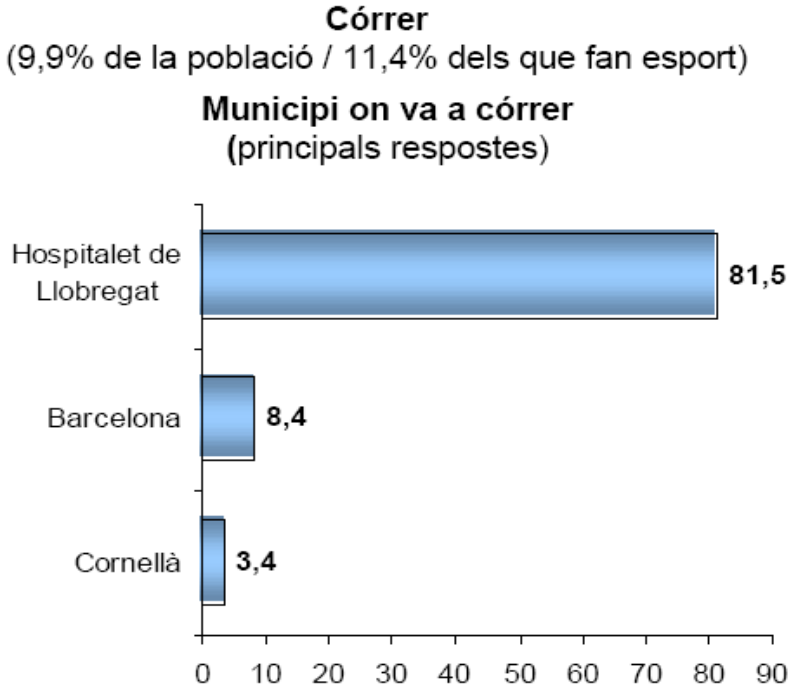

Figura 26 Municipi on anaven a correr els ciutadans de L'Hospitalet de Llobregat (2006). Font: Diputació de Barcelona.

Aproximadament, un de cada deu ciutadans de L'Hospitalet feia "footing" l'any 2005, xifra superior a la mitjana catalana, com hem analitzat anteriorment. Els que optaven per aquesta pràctica esportiva ho realitzaven de forma molt majoritària a la mateixa ciutat de L'Hospitalet, i se solia realitzar als parcs de Bellvitge i Les Planes tot i que hi havia gent que ho realitzava a altres llocs com Hospitalet o Cornellà.

7.2. Reformulant la gestió esportiva

Hi va haver un cert canvi de model de gestió dels equipaments esportius s'abandonà parcialment el model de gestió indirecta de les instal·lacions, desenvolupat durant els períodes anteriors que deixà

totes aquestes instal·lacions i activitats esportives sota alguna formula de gestió indirecta al arribar al segle XXI:

Instal·lacions i entitats amb contracte (2001)

INSTAL·LACIÓ	ENTITAT	MODEL
Complex esportiu L'Hospitalet Nord	Eucagest SL	Concessió administrativa
Polisportiu Municipal Fum d'Estampa	Associació Esportiva Esport a Punt	Gestió interessada
Polisportiu Municipal Bellvitge "Sergio Manzano"	Associació Esportiva Bellsport	Gestió interessada
Polisportiu Municipal Les Planes	Associació Esportiva L'Hospitalet	Gestió interessada
Polisportiu Municipal Santa Eulàlia	Agrupació Esportiva Santa Eulàlia	Gestió interessada
Piscines Municipals	Club Natació L'Hospitalet	Concessió demanial
Complex Esportiu Tennis L'Hospitalet	Federació Catalana de Tennis	Concert
Estadi Municipal De Futbol	Centre d'Esports L'Hospitalet	Concessió demanial (pendent de resolució)

Figura 27 Tipus de gestió dels equipaments esportius de L'Hospitalet de Llobregat (2002). Font: Àrea d'esports

Al llarg dels últims anys hi hagut un retorn a un model de gestió més directe. Els pavellons de Centre, Sant Feliu i Les Planes, aquest per qüestions econòmiques ja que l'entitat gestora generà un dèficit al que no va poder fer front, varen passar a ser gestionats per l'entitat totalment municipal "La Farga", encarregada de la gestió de diversos equipaments de la ciutat com la TV Hospitalet i que va contractar l'empresa ESAE per realitzar els serveis esportius a les esmentades instal·lacions. Aquest model de gestió no s'ha aplicat en els centres esportius de Santa Eulàlia i Bellvitge, que continuen sent gestionades per AE Santa Eulàlia i Bellsport respectivament ni tampoc s'ha aplicat als camps de futbol ,7 camps, tot i que a tots s'hi ha instal·lat gespa artificial, ja que degut a que necessiten un cost menor de manteniment les entitats esportives que ho gestionen. Cas apart és el de Complex Esportiu de Tennis que ha passat a ser gestionat per la Federació Catalana de Tennis.

Respecte les subvencions, l'any 2002-03 es va provar una nova normativa, es subvenciona l'esport de base no els primers equips, i es va passar a exigir que els tècnics del club tinguessin un mínim de titulació per poder optar a aquestes. Respecte al fenomen de la immigració: i davant la impossibilitat de fer front a totes les peticions, sobretot per part de població sud-americana, d'utilitzar espais esportius dels centres escolars per tot un dia, s'han passat a utilitzar els parcs municipals provocant les queixes dels ciutadans autòctons, que s'han hagut d'afrontar. En la vessant més positiva hi ha un conveni amb l'Associació Àrab Islàmica amb un forta estructura de futbol base, per a la utilització dels camps municipals de futbol i s'intenta subvencionar les entitats.

S'ha iniciat una política de formació mitjançant un conveni amb la Creu Roja per que aquesta imparteixi cursos de socorrisme per dotar a les instal·lacions municipals d'aquest servei. També s'han realitzat cursos de formació psicológico-esportiva, i de gestió, aquests sobretot dirigits a entitats en èpoques de sol·licitud de subvencions, fet que permet una major agilitat en aquestes.

7.3. Reestructuració dels equipaments esportius

Es va intentar fer una actualització de la xarxa d'equipaments esportius però hi va haver el problema d'acomodar el pla al disseny de la ciutat., ja que des de l'Agència de desenvolupament urbanístic de la ciutat es va respondre que no esta configurada la ciutat del 2010 ja que hi havia pendent l'estudi d'equipaments de la ciutat.

Aquesta ha estat la construcció d'instal·lacions esportives als inicis del segle XXI: S'ha construït la piscina coberta per al Polisportiu Municipal Bellvitge "Sergio Manzano". Es va construir el

Polisportiu Municipal del Centre en canvi es va desestimar el Camp municipal de futbol de San Feliu va quedar desestimat davant la disminució demogràfica de nens i nenes a la ciutat i es va realitzar una proposta alternativa la construcció d'un terreny de futbol annexa a les instal·lacions del Camp Municipal de futbol de la zona de Can Buixeres. Al final es va realitzar un nou pol.liesportiu al barri de Sanfeliu, relacionat amb l'anterior, consistent en una pista poliesportiva i un gimnàs per no minvar les dotacions previstes en espais esportius per al barri,

També hi va haver una adaptació a la normativa de totes les instal·lacions, es realitzaren plans de seguretat i s'adaptaren les piscines de la ciutat a la nova normativa mitjançant reunions de treball, i el curs "Pla d'autocontrol de les piscines d'ús públic" on participaren diverses entitats i empreses com Eucagest, Esport a punt o el CN Hospitalet.

7.4. Política esportiva de la salut

Política esportiva de la salut: Aquest es el pilar que s'ha desenvolupat als inicis del segle XXI. En el context de la nova Llei de L'Esport a Catalunya, s'ha començat ha introduir a l'Hospital de Bellvitge la derivació a un metge esportiu (Llicenciat en INEF) en cas de patologies que requereixin uns hàbits d'educació física per a la seva recuperació. Aquest especialista ensenya durant uns mesos al pacient una sèrie d'hàbits esportius perquè aquest adquireixi i pugi continuar realitzant-ho fora del centre.

Per altre banda, de l'any 2002 i de forma gratuïta, als cursos de tercer i quart de primària dels centres públics de la ciutat, s'imparteixen servei de natació, dins l'horari lectiu d'Educació Física, aplicant una nova filosofia, que consisteix en una utilització de la piscina en la seva doble dimensió espacial: horitzontal i vertical mitjançat la modificació dels carrils exteriors i el repartiment dels estudiant s al llarg de la piscina. La política esportiva basada en la salut s'ha traduït també en una major oferta d'activitats físiques en els centres esportius municipals , en l'establiment d'un programa per a la gent gran i un altre per a disminuïts físics i psíquics.

Anàlisi del sistema esportiu municipal:

DEMANDA :

Practicants – Nombre i Característiques dels participants i del tipus i perfil de la pràctica esportiva

Pràctica esportiva i dades de participació (2001)-Esport reglat-

Aquestes eren les dades d'esport reglat a L'Hospitalet als inicis del Segle XXI[28]:

Numero d'agents generadors d'oferta esportiva per districtes

Barcelona: 1
DTE. I: 34
DTE. II: 22
DTE. III: 24
DTE IV: 17
DTE V: 23
DTE VI: 35

Hi havia un total de 155 d'agents generadors d'oferta esportiva a la ciutat (156 incloent Barcelona), els districtes amb més agents eren l'I i el VI, 34 i 35 respectivament, en canvi el districte IV només tenia 17 agents, la resta estaven lleugerament per sobre dels vint, per tant s'ha de parlar d'oferta bastant desigual.

Numero de practicants de la ciutat, per sexes i total

Masculins: 25.210
Femenins: 21.651
Total: 46.861

Com es pot veure hi havia més de 2.500 homes practicants d'esport que dones, per tant tot i la gran reducció en les últimes dècades, persistia una diferencia important (8%).

Numero de practicants de la ciutat, per sexe i edat

0-5: M: 1.480 F: 1.398 T: 2.878
6-11: M: 6.222 F: 5.236 T: 11.458

[28] Àrea d'esports de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat (2002). *Memòria de l'Àrea d'Esports 2002*. L'Hospitalet de Llobregat: Àrea d'Esports de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

12-16: M: 3.904 F: 2.268 T: 6.172

17-25: M: 3.381 F: 1.002 T: 4.383

26-65: M: 9.966 F: 11.330 T: 21.296

+ 65: M: 257 F: 417 T: 674

TOTAL: M: 25.210 F: 21.651 T: 46.861

M: Masculí F: Femení T: Total

Com es pot comprovar en les dades . Dels 0 als 5 anys pràcticament no hi havia diferencia entre el nombre de homes i el de dones, i gairebé 3.000 nens d'aquesta edat practicaven algun tipus d'esport reglat.

En el grup dels 6 als 11 anys (11.458 practicants), hi havia un 10% més de nens que nenes que practicaven esport, aquest % augmenta de forma substancial en la franja que va dels 12 als 16, on hi havia un 63% de nois i només un 37% noies, i encara augmenta més en el segment dels 17-25, on hi havia més del triple de nois practicants que noies. També es important veure com a partir dels 11 fins als 25 anys el nombre de practicants es cada cop menor. En el segment més gran de 25 a 65 anys la relació homes-dones practicants es canvia, ja que hi ha més dones, i aquesta relació s'accentua en el grup de la gent gran ,674 persones de més de 65 anys feien esport reglat a L'Hospitalet.

Numero de practicants per districtes i sexe

Barcelona: M: 31 F: 18 T: 49

DI: M: 6.549 F: 5.663 T: 12.212

DII: M: 3.379 F: 3.066 T: 6.445

DIII: M: 2.867 F: 2.756 T: 5.623

DIV: M: 2.599 F: 2.726 T: 5.325

DV: M: 5.679 F: 5.074 T: 10.753

DVI: M: 4.106 F: 2.348 T: 6.454

M: Masculí F: Femení T: Total

Respecte a la distribució dels practicants per districtes destaquen clarament els Districte II i el Districte V , la resta tenia un nombre semblant. Respecte a la proporció per sexes, destaca el fet que el districte IV era l'únic amb mes dones que homes practicants, a la resta el sexe masculí era majoritari sobretot als Districtes I i VI

Numero de practicants per tipologia d'oferta

Promoció esportiva: M: 2.270 F: 2.074 T: 4.344

Lleure: M: 10.836 F: 12.484 T: 23.320

Federat: M: 5.344 F: 1.373 T: 6.717

Escolar: M: 2.547 F: 1.100 T: 3.467

Ensenyament: M: 4.213 F: 4.620 T: 8.833

M: Masculí F: Femení T: Total

Més del 50% de l'esport practicat era esport de lleure, la resta estava bastant repartit entre els distints tipus d'esports. En aquest esport i en el d'ensenyament hi havia una lleugera major quantitat de persones del sexe femení que ho practicaven, en canvi, en el de promoció esportiva passava el contrari, i en l'esport escolar i sobretot en el federat hi havia una clara preponderància masculina.

Numero de practicants, per tipologia de l'oferta i per districtes

Barcelona:

Promoció esportiva: -

Lleure: 49

Federat: -

Escolar: -

Ensenyament:-

DI:

Promoció esportiva: 506

Lleure: 7.846

Federat: 1.884

Escolar: 526

Ensenyament: 1.450

DII:

Promoció esportiva: 739

Lleure: 2.448

Federat: 890

Escolar: 528

Ensenyament: 1.840

D.III:

Promoció esportiva: 891

Lleure: 1.919

Federat: 1.150

Escolar: 407

Ensenyament: 1.256

D.IV:

Promoció esportiva: 290

Lleure: 2.420

Federat: 555

Escolar: 463

Ensenyament: 1.597

D.V

Promoció esportiva: 1.454

Lleure: 6.439

Federat: 683

Escolar: 705

Ensenyament: 1.472

D.VI

Promoció esportiva: 464

Lleure: 2.199

Federat: 1.555

Escolar: 1.018

Ensenyament: 1.218

TOTAL

Promoció esportiva: 4.344 (9,3%)

Lleure: 23.320 (49,8%)

Federat: 6.717 (14,3%)

Escolar: 3.647 (7,8%)

Ensenyament: 8.833 (18,8%)

A l'any 2001 la meitat dels practicants de l'esport reglat feien esport de lleure. També és important veure com hi havia la meitat de practicants d'esport federat que escolar, que l'esport d'ensenyament tenia més de vuit mil practicants, i que hi havia més de 4.000 nois i noies que feien algun esport de promoció esportiva.

Analitzant districte per districte veiem que tot i que en tots l'activitat amb més practicants es l'esport de lleure hi ha una distribució irregular com l'esport federat te una forta presencia en el districte VI, i el fort pes del districte V en el nombre total de practicants de promoció esportiva. En els districtes I i V la gran majoria de practicants feien esport de lleure.

L'any 2005 l'Àrea d'Esports de la Diputació amb la col·laboració de l'Ajuntament de L'Hospitalet, va realitzar una enquesta per saber els hàbits esportius de L'Hospitalet

Figura 28 % de població que realitzava alguna activitat fisico esportiva a L'Hospitalet de Llobregat (2006). Font: Diputació de Barcelona.

A l'hora d'analitzar aquestes dades, es convenient primerament distingir el que es esport respecte al que és activitat física. Agafant la definició d'esport de la Carta Europea de l'Esport de maig de 1992 adoptada a la Conferència de Ministres de l'Esport del Consell d'Europa en l'article 2 diu:

"*S'entén per esport tota mena d'activitats físiques que, mitjançant una participació organitzada o no, tinguin per finalitat l'expressió i la millora de la condició física i psíquica, el desenvolupament de les relacions socials i l'obtenció de resultats esportius en competicions de tots els nivells*". En canvi l' activitat física seria "*qualsevol moviment corporal intencional, realitzat amb els músculs esquelètics, que resulta en una despesa d'energia i en una experiència personal, i ens permet interactuar amb els essers i el ambient que ens envolta"*[29].

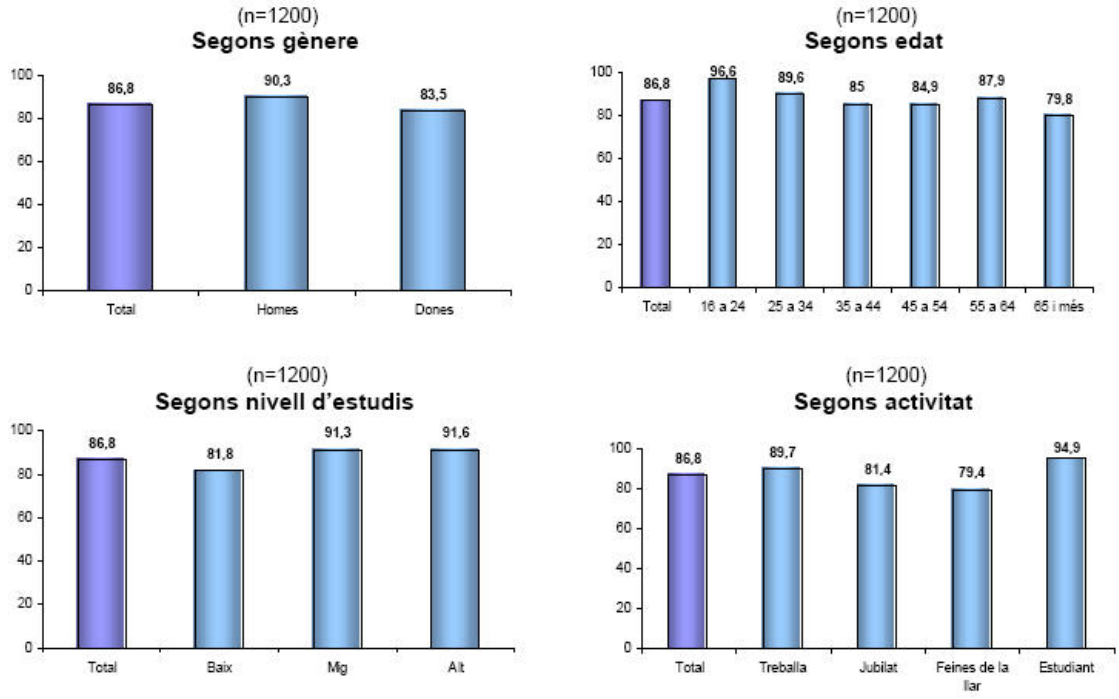

Figura 29 Grau de participació a L'Hospitalet de Llobregat segons diferents variables. (2006). Font: Diputació de Barcelona.

Com es pot comprovar , tot i que s'ha reduït de forma molt important, encara persisteix un diferencial en l'activitat física d'homes i dones, a l'any 2005 era de gairebé un 7%. Respecte a l'edat hi ha una relació inversa a la practica esportiva, a més edat menys activitat física. Exceptuant el grup de 55 a 64 anys (jubilats o pre-jubilats, amb un bon estat de salut). Respecte al nivell de estudis hi ha una diferencia de gairebé un 10% entre els que tenen un baix nivell d'estudis i els que tenen un nivell mig o alt on no hi ha diferencies. Segons l'activitat els estudiants son els que realitzaven més activitat física i els responsables de les feines de la llar els que menys amb una

[29] Caspersen C.J, Powell K.E, Christenson G.M**.** *Physicalactivity, exercise, and physical fitness: definitions and distinctions for health-related research*. Public Health Rep.1985; 100(2): 126-31.

diferencia d'un 15%.

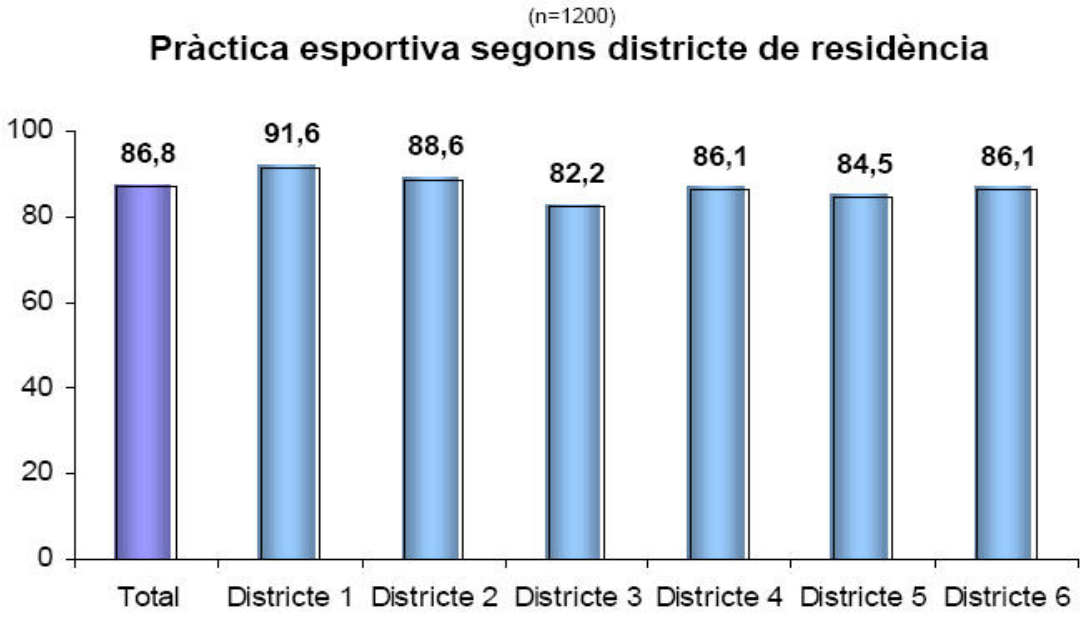

Figura 30 % de pràctica esportiva segons districte de residència. (2006). Font: Diputació de Barcelona.

Com es pot veure no hi ha gaire diferencia en la pràctica d'activitats fisico-esportives segons el districte, amb dues excepcions, per sobre hi ha el districte I amb més d'un 90%, gairebé un 5% per sobre de la mitja i per sota trobem el Districte III 4,6% per sota de la mitja de la ciutat.

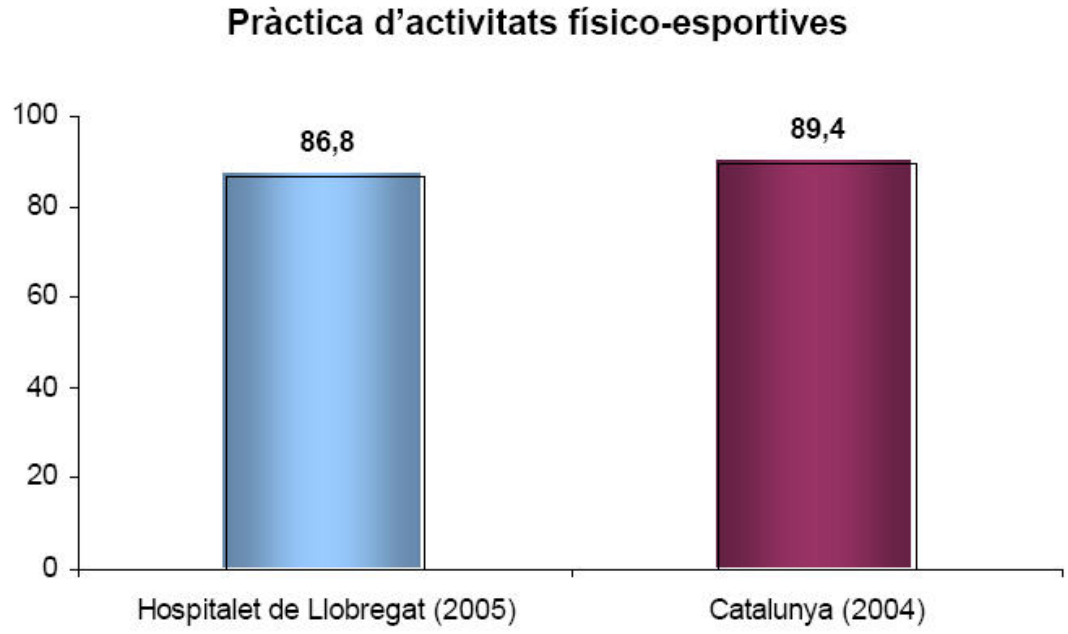

Figura 31 Comparació de la pràctica d'activitats físico-esportives entre L'Hospitalet de Llobregat i Catalunya (2006). Font: Diputació de Barcelona.

Com es pot veure la pràctica esportiva a L'Hospitalet estava lleugerament per sota de la mitjana de

Catalunya (2004), concretament un 2,6% menys.

També es significativa la classificació dels torneigs celebrats a la ciutat que va fer el Consistori a l'any 2001:

Torneigs "Ciutat de L'Hospitalet": Es van considerar els torneigs més importants de la ciutat. Es varen establir els seguents criteris per definir-los així:

-Els participants són de categoria sènior o júnior
-Els participants són internacionals o de primer nivell nacional
-Una entitat no podrà organitzar més d'un torneig amb la denominació "Ciutat de L'Hospitalet"

Grans Torneigs: Tenen una participació d'alt nivell en les seves categories. Normalment la participació local es completa amb la participació d'esportistes de la resta de Catalunya, d'Espanya i de vegades d'altres països. Tenen força repercussió dins del món de la seva especialitat esportiva. Són torneigs amb un gran arrelament a la ciutat, però que no compleixen els requisits per ser torneigs "Ciutat de L'Hospitalet".

Torneigs mitjans: Són torneigs que necessiten un nivell organitzatiu mínim. Tenen una participació fonamentalment local i poca repercussió en l'àmbit de la ciutat. La majoria dels torneigs d'aquest grup són d'esport de base, i es valora més la motivació dels participants que un gran nivell competitiu.

Torneigs escolars: Son torneigs promoguts pels centres d'ensenyament

Per veure la gran varietat de torneigs que es celebren al segle XXI a la ciutat son il·lustratives aquestes dades de l'any 2002 :

TIPUS DE TORNEIG	NÚMERO
Torneigs "Ciutat de L'Hospitalet"	7
Altres actes	3
Grans torneigs	10
Torneigs mitjans	19
Torneigs escolars	9
Altres col·laboracions habituals	11
Altres col·laboracions no habituals	18

TOTAL 77

Respecte a l'esport escolar aquesta ha estat l'evolució del 2000 al 2008:

A l'any 2000 aquestes eren les xifres:

CONSELL ESPORTIU BARCELONÈS SUD

Participació: 254 entitats

83 entitats esportives

62 centres escolars públics

50 centres escolars privats

23 Altres entitats

36 grups esportius

Nombre d'equips i participants –llicències- per esport

254 equips	6.619 Llicències (16 esports)
137 futbol-sala	1.651 Futbol-Sala
50 futbol a-7	1.371 Cross
46 Bàsquet	723 Futbol a-7
16 voleibol	648 Bàsquet
3 Handbol	536 Iniciació esportiva
2 Futbol	385 Aeròbic

S' ha arribat a aquestes xifres a l'any 2008:

NOMBRE TOTAL DE PARTICIPANTS SEGONS CATEGORIA I ESPORT

	Pre-Benj.	Benjamí	Aleví	Infantil	Cadet	Juvenil	Júnior	
Futbol Sala Masc.	114	354	184	195	155	150	178	1330
Futbol Sala Fem.		3	11	16	7	10		47
Futbol a 7 Masc.	341	370	160	98	8			977
Futbol a 7 Fem.	6	12	8	10	13	16	2	67
Bàsquet Masc.	123	199	134	55	98	59	12	680
Bàsquet Fem.	29	60	67	39	17	6	8	226

Volei Masc.				22	8	6		36
Volei Fem.		1	12	67	52	27		159
Tennis Taula Mixt.				2		3		5
Handbol Masc.			7	12				19
Handbol Fem.	2	4		9				15
Cross	359	313	228	326	236	181		1643
Atletisme	32	38	42	47	32	5		196
Gim. Artística	29	19	24	13	8	8		101
Gimnàstica Rítmica	24	19	16	9		5		73
Natació	49	45	41	13	12			160
Patinatge Velocitat	56	34	30	23	15	12		170
Aeròbic	55	72	62	27	23	6		245
DXT Dansa	6	9	10	12	5	5		47
Judo	16	16	24	12	6	4		78
Escacs	12	33	30	10	6	2		93
Fit-Kid	10	8	11	9	3			41
TOTALS	1263	1609	1101	1026	704	505	200	**6408**

Figura 32 Participació en els Jocs Escolars. (2008). Font: Consell esportiu Barcelones-Sud

Es van realitzar 17 esports, 5 en versió masculina i femenina. Els esports majoritaris eren en primer lloc el Cross en segon el futbol sala masculí i en tercer el futbol A7 masculí

NOMBRE TOTAL D'ESPORTISTES ALS JOCS ESCOLARS 07-08 (Comparativa amb 00-01)

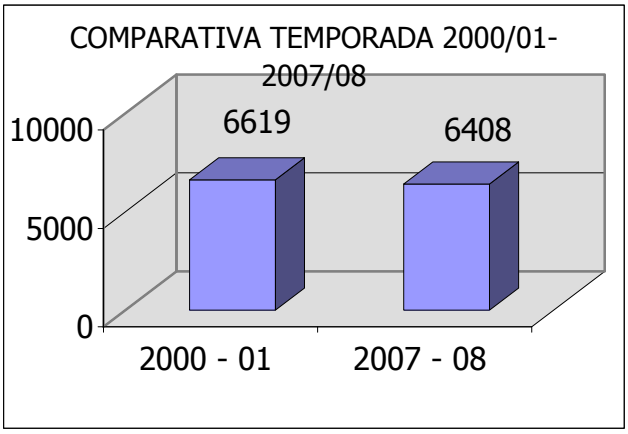

Figura 33 Comparació del nombre d'esportistes inscrits als jocs escolars entre 2000 i 2008. (2008). Font: Consell Esportiu Barcelones-Sud.

Es pot comprovar com tot i que hi ha hagut un descens en els últims anys d'esportistes, si ho comparem amb les dades de l'any 2000-2001, el nombre d'esportistes ha disminuït en més de 200

participants, tot i que en general es pot parlar d'estabilització.

% DE PARTICIPACIÓ ALS JOCS ESCOLARS SEGONS SEXE (07-08)

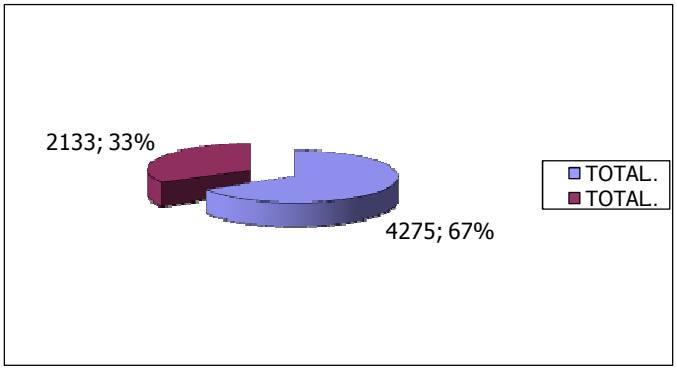

Figura 34 Grau de participació en els Jocs Escolars segons el sexe. (2008). Font: Consell Esportiu Barcelones Sud.

L'esport escolar segueix tenint una preponderància masculina bastant important, tot i que la situació ha canviat en les últimes dècades a la ciutat, com ha succeït a tot l'Estat.

La temporada 06-07 hi va haver el doble de nois que noies en l'esport escolar, per tant en aquest tipus d'esport, i en aquesta franja d'edat persistia un gran diferencial de participació segons el sexe.

NOMBRE DE PARTICIPANTS SEGONS SEXE I ESPORT (07-08)

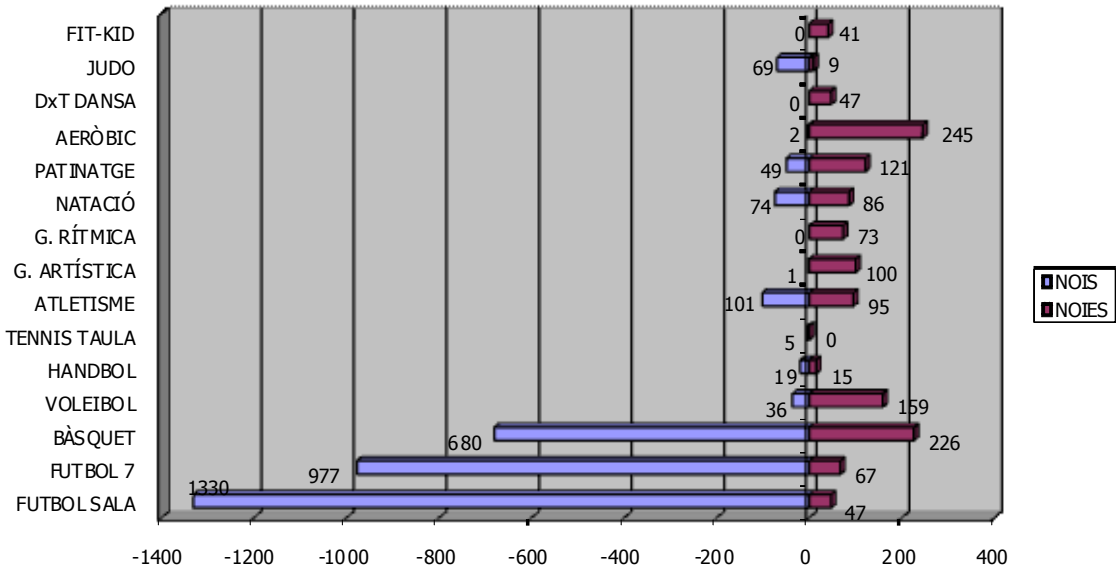

Figura 35 Nombre de participants als Jocs Escolars segons sexe i esport a la temporada 2007-2008. (2008). Font: Consell Esportiu Barcelonès-Sud.

Com es pot veure en aquest gràfic hi va haver l'any 2007-2008 un nombre molt més grans de nois que practiquen futbol 7 i futbol sala, i en menor grau bàsquet. En "fit-kid", dansa, aeròbic, patinatge, natació, gimnàstica rítmica i artística i voleibol la majoria de practicants varen ser noies. Els esports més practicats per les noies varen ser en primer lloc l'aeròbic i en segon el bàsquet, i a una certa distancia el voleibol. També es pot comprovar com la pràctica femenina esportiva va ser molt mes repartida que la masculina molt concentrada en els tres esports principals.

NOMBRE D'EQUIPS SEGONS ESPORT DE CONJUNT (07-08)

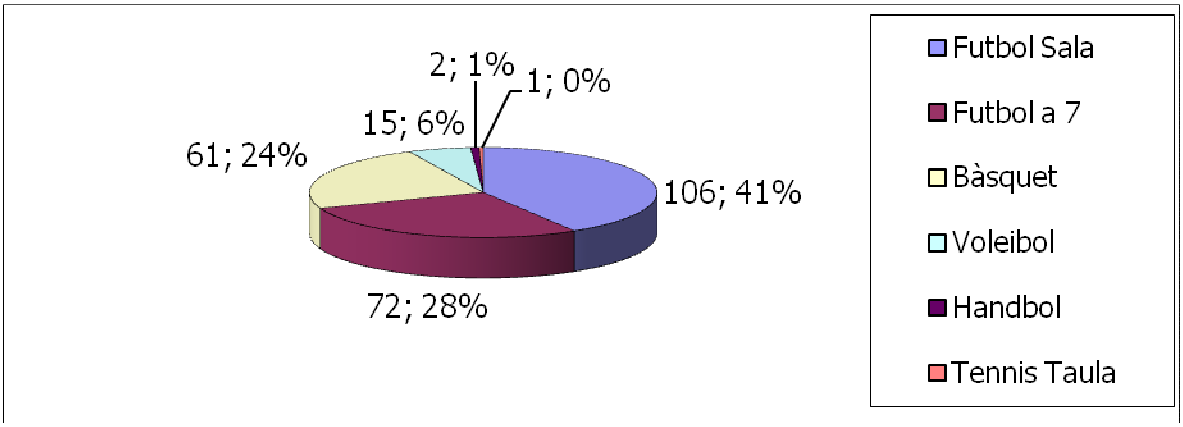

Figura 36 Nombre d'equips en els esports de conjunt a la temporada 2007-08. 2008. Font: Consell Esportiu Barcelonés Sud.

Tal i com es pot comprovar el futbol-sala continua sent l'esport de conjunt més practicat a la ciutat, i 7 de cada 10 nois varen jugar a futbol sala o futbol-7, el bàsquet te una participació força important també i és el tercer esport més popular, la resta d'esports son molt minoritaris.

NOMBRE D'EQUIPS SEGONS SEXE (07-08)

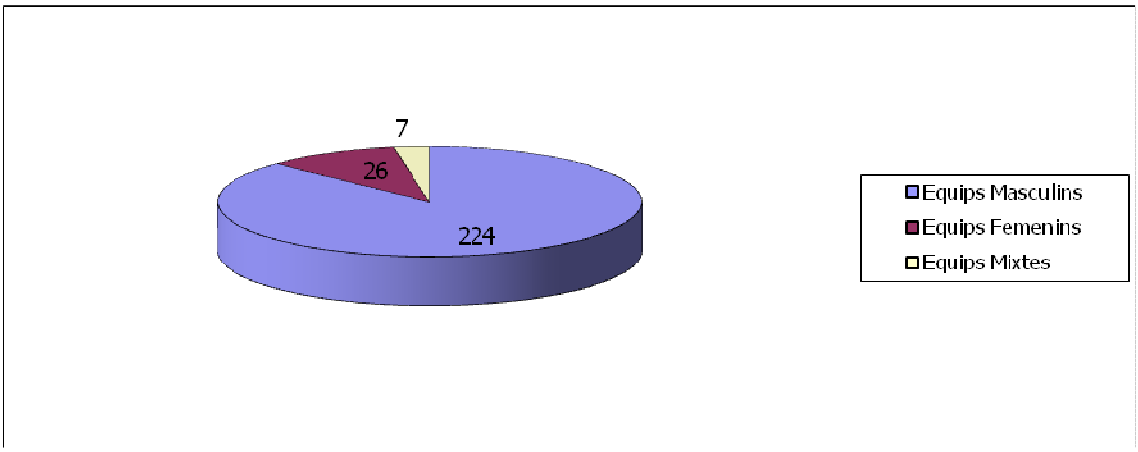

Figura 37 Nombre d'equips segons sexe a la temporada 2007-08 . (2008). Font: Consell Esportiu Barcelonés Sud.

Tal i com es pot comprovar la proporció d'equips masculins segueix sent immensament majoritària, segueix havent molts pocs equips femenins o mixtes, per tant es pot afirmar que al 2008, l'esport escolar de conjunt seguia sent masculí.

NOMBRE D'EQUIPS SEGONS TIPUS D'ENTITAT (07-08)

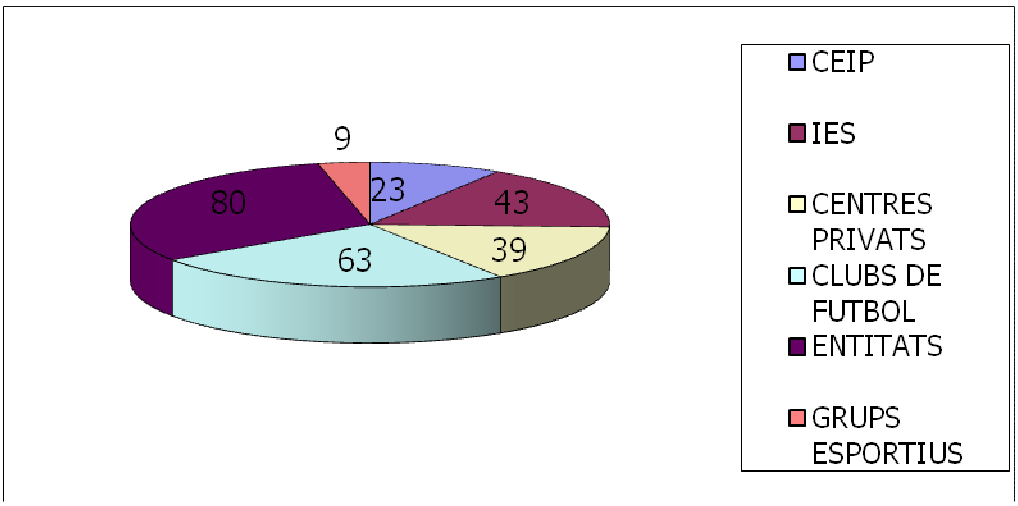

Figura 38 Nombre d'equips segons tipus als Jocs Escolars de la temporada 2007-08. (2008). Font: Consell Esportiu Barcelonés Sud.

Entitats i clubs de futbol configuren el grup més important d'equips d'esport escolar, el segueix els IES i centres privats de la ciutat amb un nombre molt semblat d'equips inscrits, finalment els CEIP i els grups esportius constitueixen el grup més minoritari.

OFERTA:

Equipaments: equipaments esportius: característiques i relació equipament/espai

Organitzacions: (Estructura, cultura organitzativa, activitats, i interrelacions entre ells)

- Organitzacions voluntàries i clubs més destacats (CN Hospitalet, CB Hospitalet, CD Hospitalet)
-Empreses esportives més destacades

-Administracions públiques

Àrea d'Esports

Recursos humans

A l'any 1995 es va iniciar un procés de racionalització dels recursos humans de l'Àrea d'Esports, que tenia aquell 74 treballadors. A l'any 2001 el nombre s'havia reduït a 36 el que suposava una reducció del 51,7% del personal adscrit a l'Àrea d'Esports. En canvi el personal adscrit al

funcionament d'equipaments esportius sota gestió indirecta era de 216 treballadors i el personal directiu i tècnic de les entitats esportives sumava un total de 2.828 treballadors, per tant s'havia configurat un model molt poc municipalitzat que es matisà al llarg del segle XXI amb un model de gestió amb major pes del sector públic municipal.

Recursos econòmics:

Als inicis del segle XXI el pressupost de l'Àrea Esports estava al voltant dels set-cents milions de pessetes, uns quatre milions d'euros. Una setena part d'aquests milions eren aportació municipal a la gestió dels equipaments esportius s'aportava als 4 pol.liesportius municipals, a l'estadi Mpal futbol i a la piscina Joan XXII. La gestió dels equipaments referenciats generava quasi uns mil milions de pessetes d'ingressos propis, dels quals més del 60% eren generats per la suma del Complex Esportiu L'Hospitalet Nord i de les Piscines Municipals, i en canvi l'estadi municipal de futbol no generava ingressos.

L'aportació municipal mitjançant els acords de col·laboració per activitats esportives no va lligada al dèficit o superàvit econòmic que tingui l'entitat, sinó a les activitats esportives, i a la seva realitat estructural i social.

Els recursos econòmics emprats en el sistema esportiu vinculat o depenent de l'acció municipal a l'any 2001 tingueren aquest origen:

	2001
Pressupost ordinari municipal:	671.096.837
Recursos derivats de la gestió d'equipaments:	1.095.244.706
Recursos derivats de les activitats de les entitats	586.065.858

Formació i capacitació dels recursos humans dels agents generadors d'ofertes esportives presents a la ciutat

Al llarg d'aquests últims anys l'Àrea d'esports amb la col·laboració de diverses entitats públiques i privades ha organitzat actes de formació, alguns dels quals han estat:

-Xerrades de vendatges i massatge esportiu

-Cursos d'aprofundiment de la reforma en el medi aquàtic

-Cursos de socorrisme terrestre bàsic

-Cursos de gestió laboral

-Cursos de comptabilitat general

-Cursos de Pla d'Autocontrol per a piscines d'ús públic

-Xerrades sobre preparació física

-Xerrades de psicologia esportiva

- Cursos de formació terrestre

Enquesta per a la detecció de la problemàtica de l'Escola Pública respecte a la participació en la natació escolar

Resultats:
90% no inclou la natació educativa dins el Projecte educatiu del centre
75% dificultats per assignar horaris a la natació educativa
65% dificultat per trobar professorat disponible en funció de l'acompanyant
60% dificultats econòmiques per afrontar el cost de l'activitat de l natació escolar

Elaboració del primer esborrany del projecte del programa d'ampliació de l'activitat física al medi aquàtic per resoldre problemàtica de l'Escola Pública respecte a la participació en la natació escolar

Activitats d'introducció a l' Atletisme, acrobàcies/lluita, beisbol, patinatge, rugbi, tennis

Cursets i campus

Oferts per diverses entitats (CN L'Hospitalet, Eucagest, Ass. Esp. Esport a punt, Ass esp L'Hospitalet.) als mesos de Juny i Juliol
Es realitzaven els següents Campus: futbol-sala, gimnàstica artística i rítmica, futbol, bàsquet i

"Xavi Fernández", cursets recreatius, campus de handbol i tennis. Es van realitzar als Pol.liesportius i a les escoles

Crèdit Variable de Tennis

Es va aprovar el Programa "Tennis als centres d'ensenyament secundari" realitzat conjuntament per l'Àrea Esports i la Federació Catalana de Tennis i va ser realitzat inicialment a 11 centres.

Promoció a la oferta esportiva

Aquestes son les partides pressupostàries de l'Àrea d'esports orientades a la promoció esportiva a la ciutat orientades de major a menor importància:

-Acords de col·laboració per a la promoció de l'esport:
  -Entitats de futbol (Inclou el CE Hospitalet)
  -Entitats específiques
  -Entitats poliesportives
-Aportacions a la gestió de serveis i instal·lacions esportives
-Acords de col·laboració per al funcionament de les instal·lacions esportives
-Consell Esportiu Barcelonès Sud
-Altres subvencions

De forma paral.lela es va aprovar el Pla de promoció d'atletisme a les escoles de Santa Eulàlia

Convenis d'ús d'instal·lacions municipals

Es signaren diversos convenis d'ús per a les instal·lacions municipals de la ciutat.

Ofertes adreçades a col·lectius específics

-Disminuïts físics: Es va realitzar un programa de natació per a disminuïts físics, en col·laboració amb l'Àrea de Política Social i Habitatge amb una participació mitjana de 17 participants.

Beques en el marc de la gestió indirecta

Sota l'obligació d'atorgar beques a aquelles persones que no disposen del nivell d'ingressos mínim establert en el barem d'ajut social i que volien utilitzar els programes d'aprenentatge de natació i manteniment físic es donaven una sèrie de beques, que incloïen als inicis d'aquest segle recursos per al programa pilot d'integració d'immigrants a través del desenvolupament de l'activitat física .

Administracions Públiques- Esport a Punt

Es va acordar realitzar un programa d'iniciació esportiva per a nens/es de 4 a 11 anys organitzada per l'Ass. Esp. Esport a Punt amb la col·laboració de l'Àrea d'esports a diverses escoles de la ciutat arribant a centenars d'alumnes.

Programa de natació per a disminuïts psíquics i grans disminuïts físics, en col·laboració amb les entitats Associació Esportiva Esport a Punt i Associació Coordinadora del Col·lectiu de Disminuïts de l'Hospitalet, l'Àrea de Política Social i Habitatge

Programa d'esport recreatiu i natació per a la gent gran, en col·laboració amb l'Associació Esportiva Esport a Punt, el Centre la Torrassa, i l'Àrea de Política Social i Habitatge

Administracions Públiques-CN Hospitalet

Es va acordar realitzar el programa de natació educativa "La reforma en el medi aquàtic":

El Club Natació continua fent l'esforç d'adaptació, de forma més lenta, donat la concepció majoritària del personal enfocada la competició, però efectiva.La Participació escolar a l'any 2002 va ser de 16 escoles, dos de les quals públiques amb una assistència total de 2.869 alumnes

Organitzacions voluntàries

C.N Hospitalet

L'any 2001 va estar marcat per la disminució del cens provocant unes pèrdues de 11.656.424 pessetes va provocar un ajustament del pressupost del club deixant-lo just per sobre dels 300 milions de pessetes i també per les queixes de la directiva davant la impossibilitat d'utilitzar la piscina descoberta tot l'any. A nivell d'inversions es va superar en més d'un 50% del que s'estableix en el contracte de gestió de les instal·lacions signat amb l'Ajuntament. d'instal·lacions

hi va haver una inversió de 16.600.000 pessetes, 130 milions de pessetes d'inversió en filtratge i enrajolat de la piscina que sumats als 330 milions de pessetes, que costava la cobertura de l'aeroport, fan una suma total de 460 milions de pessetes, xifra superior als 300 milions que havia establert que donaria l'Ajuntament com a màxim, per tant impossibilitaven de moment la cobertura i provocaven la reacció de protesta de la Junta Directiva[30].També S'ha de ressaltar que entre el 2000 i el 2002 el club va perdre més de 500 socis quedant en una xifra per sota dels cinc mil socis, concretament va quedar en 4.964 abonats[31].

A l'any 2003 el pressupost havia continuat baixant i ja estava per sota dels dos milions d'euros. L'Ajuntament de la ciutat va reformar la piscina de 50 metres buscant tenir un piscina olímpica amb disseny modern a nivell d'instal·lacions també es va afrontar el canvi del sistema de desbordament, es va redissenyar el desguàs de les platges i es va enrajolar el vas[32]. A nivell d'activitats socials: es celebrava la Festa de la Natació amb la col·laboració de l'Ajuntament de L'Hospitalet i la Diputació de Barcelona. A partir del 2004, la inestabilitat política (tres presidents en 5 anys), i la precària situació econòmica han estant les constants a la entitat, que ha provocat la renuncia a la divisió d'honor, i la pèrdua constant de nedadors de primer nivell.

CB Hospitalet

El punt més important dels anys que portem del Segle XXI ha sigut el recent trasllat del club al nou Polisportiu del Centre construït en aquests últims anys i que ja ha estat la pista del CB Hospitalet en la darrera temporada 08/09.

Esportivament el club va estar fins al 2004 a la Lliga EBA aconseguint l'ascens a la LEB-2 l'any 2004, i posteriorment va conseguir l'ascens a la divisió de plata.El club però ha tornat a la LEB-2 qu actualment s'anomena LEB bronze.

[30] Club Natació L'Hospitalet. (2001). *Club Natació L'Hospitalet Memòria 2001.* L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

[31] Club Natació L'Hospitalet.(2002). *Club Natació L'Hospitalet Memòria 2002.* L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

[32]Club Natació L'Hospitalet. (2004). *Club Natació L'Hospitalet : Ramon Padrós i Aguilar President 1988-2004.*L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

8. Bibliografia

Tapiador, Mireia. (2008). *Evolución de los sistemas deportivos locales en España desde la transición hasta la actualidad. Un modelo de anàlisis*. A Cultura, Ciencia, Deporte, 3 (9), 155-160

Club Natació L'Hospitalet. (2004). *Club Natació L'Hospitalet : Ramon Padrós i Aguilar President 1988-2004.*L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

Club Natació L'Hospitalet.(2002). *Club Natació L'Hospitalet Memòria 2002.*
L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

Club Natació L'Hospitalet. (1980). *Club Natació L'Hospitalet Memòria Maig-Desembre 1980.*
L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

Club Natació L'Hospitalet. (1981). *Club Natació L'Hospitalet Memòria any 1981.*
L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

Club Natació L'Hospitalet. (2001). *Club Natació L'Hospitalet Memòria 2001.*
L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

Club Natació L'Hospitalet.(1997). *Club Natació L'Hospitalet Memòria 1997.*
L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

Club Natació L'Hospitalet. (1996). *CN'H Memòria 1971-1996 25è Aniversari. Memòria 1996*.
L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

Club Natació L'Hospitalet. (1993). *CN L'Hospitalet Memòria 1993.*
L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

Club Natació L'Hospitalet. (1995). *CN L'Hospitalet Memòria 1995.*
L'Hospitalet de Llobregat: Club Natació L'Hospitalet.

Club Natació L'Hospitalet. (1998). *Club Natació L'Hospitalet Memòria 1998.*
L'Hospitalet de Llobregat: CN L'Hospitalet.

Àrea de Cultura Ensenyament i Esports. Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat. (1991).
L'Hospitalet i el beisbol: Subseu Olímpica de L'Hospitalet.
L'Hospitalet de Llobregat: Àrea de Cultura Ensenyament i Esports. Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

Gil, E. (2004). *Que lluny ens ha portat!. 75 anys del Club Bàsquet L'Hospitalet.* L'Hospitalet de Llobregat: Centre d'Estudis L'Hospitalet.

Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat Àrea de Cultura Ensenyament i Esports.(1984). *Memòria curs 83-84 Activitats Esportives Escolars.*
L'Hospitalet de Llobregat: Àrea de Cultura Ensenyament i Esports. Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

Àrea de Cultura, Ensenyament i Esports Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat. (1980). *Programa d'Esports 1.980.* L'Hospitalet de Llobregat: Àrea de Cultura, Ensenyament i Esports Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat

Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat Àrea de Cultura Ensenyament i Esports. (1985) *Pla de Millora del Futbol L'Hospitalet 1985.* L'Hospitalet de Llobregat:
Àrea de Cultura Ensenyament i Esports. Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat

Arranz, C. Guillamón. G.(1988). *Esport i pràctica esportiva a L'Hospitalet*
L'Hospitalet de Llobregat: Centre d'Estudis de l'Activitat Física i de l'Esport

Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat Àrea de Cultura, Ensenyament i Esports (1984) *Pla de Millora d'Instal.lacions Esportives Escolars* L'Hospitalet de Llobregat:
Àrea de Cultura, Ensenyament i Esports. Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat

Arranz, C., Guillamón, G. *Esport i dona a L'Hospitalet.* (1988). L'Hospitalet de Llobregat: Centre d'Estudis de l'Activitat Física i de l'Esport C.E.C.A.F.E

Patronat Municipal d'Esports. *Curs 84-85 Programes i Activitats Esportives Escolars (Recull de dades)*. (1985). L'Hospitalet de Llobregat:Patronat Municipal d'Esports.

Patronat Municipal d'Esports. (1983). *VI Jocs Esportius Escolars L'Hospitalet. Memòria d'activitats Curs 82-83.* L'Hospitalet de Llobregat: Patronat Municipal d'Esports.

Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat. Àrea de Cultura Ensenyament i Esports. (1988). *Seminari "Perspectives de l'Associacionisme Esportiu"*. Àrea de Cultura Ensenyament i Esports.
L'Hospitalet de Llobregat: Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

Àrea d'esports de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat (2002). *Memòria de l'Àrea d'Esports 2002*. L'Hospitalet de Llobregat: Àrea d'Esports de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

Diputació de Barcelona. (2006). *Enquesta d'hàbits esportius a L'Hospitalet de Llobregat.* Barcelona: Diputació de Barcelona. Direcció de serveis d'assistència al govern local.

Pagines web

www.eucagest.com

Índex de figures i taules

Figura 1: Mapa administratiu de l'Hospitalet de Llobregat 18
Figura 2 Model per a l'estudi d'un sistema esportiu local (ORG: Organitzacions; EQUIP: Equipaments; PRAC: Practicants). Font: Mireia Tapiador 25
Figura 3 El sistema obert de l'esport. Font: Puig.N, Heinemann K. 1991. 34
Figura 4: Dades de participació dels esports majoritaris als Jocs Escolars de l'Hospitalet (1979-1983) 43
Figura 5: Dades de la participació als Jocs Escolars de l'Hospitalet (1979-1983)..... 44
Figura 6: Gràfic del número de participants dels esports amb més participació als Jocs Escolars (1979-1983)..... 44
Figura 7: Gràfic de la participació en els Jocs Escolars (1979-1983)..... 44
Figura 8 Evolució del % de participació dels diferents districtes de la ciutat als Jocs Escolars (1979-1983) 45
Figura 9 Equipaments esportius per cada 1.000 habitants a L'Hospitalet (1975-1983). Font: Mireia Tapiador. 50
Figura 10 Titularitat dels equipaments esportius als diferents districtes de L'Hospitalet de Llobregat (1975-1983). Font: Mireia Tapiador. 51
Figura 11 Equipaments esportius construïts als diferents districtes de L'Hospitalet de Llobregat (1984-1992). Font: Mireia Tapiador. 63
Figura 12 Tipus d'activitats programades (1980-1992). Font: Mireia Tapiador. 64
Figura 13 Públic a qui van anar dirigits els programes esportius (1980-1992). Font: Mireia Tapiador. 65
Figura 14 Època en que varen ser realitzats els programes esportius (1980-1992). Font: Mireia Tapiador. 68
Figura 15 Participacio de les entitats col.laboradores en els programes esportius (1980-1992). Font: Mireia Tapiador. 69
Figura 16 Perfil de les activitats esportives (1980-1992). Font: Mireia Tapiador. 70
Figura 17 Evolució de la construcció d'equipaments esportius en els diferents districtes de la ciutat (1975-1992). Font: Mireia Tapiador. 94
Figura 18 Tipus de gestió dels equipaments esportius de la ciutat a l'any 2000. Font: Mireia Tapiador. 114
Figura 19 Dades de participació i assistència de públic als Torneigs Ciutat de L'Hospitalet (1995). Font: OAME 116
Figura 20 Equipaments esportius per cada 1.000 habitants als diferents districtes de la ciutat (1993-

2000). Font: Mireia Tapiador. 120
Figura 21 Evolució de la construcció d'equipaments esportius per cada 1.000 habitants als diferents districtes de la ciutat (1975-2000). Font: Mireia Tapiador. 120
Figura 22 Tipus de gestió dels equipaments esportius de la ciutat (1993-200). Font: Mireia Tapiador. 120
Figura 23 Activitats esportives que es practicaven a la ciutat (2006). Font: Diputació de Barcelona. 135
Figura 24 Comparació de les activitats fisico-esportives de L'Hospitalet de Llobregat i Catalunya (2006). Font: Diputació de Barcelona. 135
Figura 25 Ciutat on caminaven els ciutadans de L'Hospitalet (2006). Font: Diputació de Barcelona. 136
Figura 26 Municipi on anaven a correr els ciutadans de L'Hospitalet de Llobregat (2006). Font: Diputació de Barcelona. 137
Figura 27 Tipus de gestió dels equipaments esportius de L'Hospitalet de Llobregat (2002). Font: Àrea d'esports 138
Figura 28 % de població que realitzava alguna activitat fisico esportiva a L'Hospitalet de Llobregat (2006). Font: Diputació de Barcelona. 145
Figura 29 Grau de participació a L'Hospitalet de Llobregat segons diferents variables. (2006). Font: Diputació de Barcelona. 146
Figura 30 % de pràctica esportiva segons districte de residència. (2006). Font: Diputació de Barcelona. 147
Figura 31 Comparació de la pràctica d'activitats físico-esportives entre L'Hospitalet de Llobregat i Catalunya (2006). Font: Diputació de Barcelona. 147
Figura 32 Participació en els Jocs Escolars. (2008). Font: Consell esportiu Barcelones-Sud 150
Figura 33 Comparació del nombre d'esportistes inscrits als jocs escolars entre 2000 i 2008. (2008). Font: Consell Esportiu Barcelones-Sud. 150
Figura 34 Grau de participació en els Jocs Escolars segons el sexe. (2008). Font: Consell Esportiu Barcelones Sud. 151
Figura 35 Nombre de participants als Jocs Escolars segons sexe i esport a la temporada 2007-2008. (2008). Font: Consell Esportiu Barcelonès-Sud. 152
Figura 36 Nombre d'equips en els esports de conjunt a la temporada 2007-08. 2008. Font: Consell Esportiu Barcelonés Sud. 152
Figura 37 Nombre d'equips segons sexe a la temporada 2007-08 . (2008). Font: Consell Esportiu Barcelonés Sud. 153
Figura 38 Nombre d'equips segons tipus als Jocs Escolars de la temporada 2007-08. (2008). Font: Consell Esportiu Barcelonés Sud. 154